

Anh Tan Rồi Đó

Contents

Anh Tan Rồi Đó	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	9
4. Chương 4	14
5. Chương 5	17
6. Chương 6	35
7. Chương 7	53
8. Chương 8	59
9. Chương 9	61
10. Chương 10	63
11. Chương 11	67
12. Chương 12	69
13. Chương 13	78
14. Chương 14 End	89

Anh Tan Rồi Đó

Giới thiệu

- ”. . . Sẽ có người con gái thích hợp làm cho anh cười, nói vs cuộc sống. Cô gái đó sẽ làm tan chảy t

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/anh-tan-roi-do>

1. Chương 1

Cháp 1: Chạm mặt

Trời đêm nay đầy sao, không khí oi bức của mùa hè đã dịu bớt bởi cơn mưa ban chiều. Nhưng nó không đủ

để làm dịu đi ngọn lửa trong lòng tôi. Tôi tên là Hạ Mẫn Chi, năm nay vừa trong 17 tuổi , tính tình hiền lành ngoan ngoãn thì khỏi chê luôn (t/g: bốc phét) Đầu óc tôi thì không được thông minh cho lắm (t/g: chính xác là ngu ngốc), ngoại hình bên ngoài dễ nhìn_đấy là lời mẹ tôi nói. Ấy vậy mà tôi luôn bị ông trời liệt vào danh sách ” xui xẻo“. Điều chứng minh hiện giờ là tôi đang phải lết cái thân qền đi mua đồ ăn vặt cho thằng em zai” iu quý”. Chả là tôi thua cược nó nên mới phải vậy . Đen đủi là các cửa hàng gần nhà đã đóng cửa hết. Tôi phải đi lên một đoạn khá xa để mua đồ.

- Cám ơn bạc ạ !_ Tôi sung sướng cầm túi đồ quăng lên quăng xuống , miệng ríu rít chào ông chủ bán hàng. Chả là ông ấy giảm giá và còn khuyến mại cho tôi 1 cây kẹo bông rất ư là xinh và ngon...

Mùi thơm của hoa sữa nhẹ nhàng theo làn gió lan tỏa khắp không gian. Tôi tham lam hít hà hương thơm trong lành , công nhận buổi tối đúng là không gian đẹp thảo nào hội thanh niên hay đi chơi vào buổi tối thế y hệt thằng em của tôi. Nhà tôi nằm sâu trong khu phố nên chỉ có vài cái đèn đường dội ánh sáng yếu ớt xuống . Rảo nhanh bước chân , tôi muốn về nhà thật nhanh , tự dưng lại thấy có cảm giác ghê ghê mới kinh chứ.

- Các người tránh ra...đồ lưu manh_tiếng quát to của một cô gái vang lên.

Hiện giờ trước mắt tôi là một cô gái rất xinh đẹp , mái tóc màu đen cắt ngắn ôm gọn lấy khuôn mặt trái xoan cùng vs làn da trắng. Đúng là mỹ nữ! Cô gái xinh đẹp đang bị khoảng 4. 5 tên lưu manh mặt người dạ thú đang vây quanh..

- Làm chi mà dữ vậy?Vui vẻ đi em_ Thằng cha mặc áo ba lỗ để lộ những hình xăm kì quái trên cánh tay rắn chắc, đang cười cợt nhả nói.

- Trông ngon phết mày nhỉ? _Một thằng cha khác bon chen nói vào , bàn tay không an phận đang vuốt ve khuôn mặt xinh đẹp của cô ấy

” Thật kinh khủng” _tôi nhẹ cảm thán , thương thay cho cô nàng . tính nghĩa hiệp nổi lên. giấu 1 thanh gươm vừa mới nhặt được sau lưng tôi tiến lại gần chỗ họ.

- Dừng lại ngay...

- Lại thêm 1 em nữa kìa_Thằng lưu manh 1 ánh mắt sáng như đèn pha ô tô nhìn chằm chằm vào tôi.

- Em này nhìn non ghê_ Thằng lưu manh 2

- Non nhưng mà xinh _ thằng lưu manh 3

- Vào đây chơi cùng đi em_ thằng lưu manh 4 hau hấu nhìn như muốn ăn tươi nuốt sống tôi vậy.

Eo, mấy thằng này nói nghe ghê quá. Tôi biết mình cũng là 1 tiểu mỹ nhân nhưng tôi không muốn mấy thằng điên này mở miệng khen mình.

- Lại đây nào cưng

- Anh sẽ nhẹ nhàng vs e mà

“...Bốp...”

- Này thì nhẹ này, chết đi_ tôi giáng tới tấp cây gậy vào đầu chúng. Mấy thằng này bị đánh bất ngờ nên theo phản xạ lùi về phía sau mấy bước. Nhân cơ hội đó tôi kéo cô gái đó chạy như bay ra khỏi khu vực nguy hiểm này.

- Con ranh đứng lại

- Dừng để hội nó thoát

Chết tiệt! tôi không ngờ bon lưu manh này lại chạy nhanh như thế. Thấy vậy tôi hét to vs cô gái bên cạnh là :” Chia đường nhé” Cô nàng rất hiểu ý tôi liền rẽ vào con đường khác và hét to vs tôi:” Cám ơn bạn” Tôi không còn thời gian để trả lời vì hiện giờ đang có 3 thằng đang bám sát nút tôi. Ra sức tôi chạy nhanh về phía trước.

“AAAAAAAAAAAA...”

Do không để ý nên tôi rơi xuống 1 cái hố khá sâu của 1 khu vực đang xây dựng dở. Tôi thật chẳng nhìn thấy gì, tôi im lặng, tay đổ đầy mồ hôi là tôi rất sợ tối và chân tôi đang bị chặt.

- Con ranh đó chạy đâu rồi
- Em vừa thấy nó chạy vào đây mà
- Khốn thật! tìm nó ngay. Tao mà bắt được nó thì sẽ lột hết quần áo của nó rồi mà đánh
- Đại ca thật tàn nhẫn...
- Tìm mau đi...
- Dạ....

Tôi giật thót cả mình nép mình sâu vào bên trong. Một lúc sau không còn nghe thấy gì nữa tôi mới thở phào nhẹ nhõm.

- Mấy thằng này biến thái thật, may mà mình chạy nhanh__ tôi tự kỉ 1 mình

Mau mau rút ngay điện thoại ra gọi cho thằng em trai quý của mình thôi.

- Pà đang ngủ ở đây vậy__ tiếng hét to của thằng bé làm tôi phải để điện thoại ra xa những 1 m
- Thiên kì ...Chị sợ lắm. em đến đón chị đi ...hix...hix__ Tôi nghẹn ngào nhỏ giọng nói, chỉ sợ mấy thằng cha lưu manh vẫn còn ở quanh đây
- Pà đang ở đâu?__ Thiên Kì khẩn trương hỏi tôi
- Một cái hố...nó tối lắm...__ tôi kể khổ vs nó. Tuy tôi ha bắt nạt nó nhưng mà thằng em này cũng quan tâm tôi lắm chứ
- Pà leo lên , rồi nhìn xem đây là nơi nào để tôi ra đón__Thiên kì dặn dò
- Ừm...đợi chị tí nha!

Đang chuẩn bị leo lên thì tôi bỗng nghe có tiếng bước chân tiến gần đến cái hố. Sợ là bọn chúng tôi liền núp thật sâu vào trong nhưng vừa tiến lại gần tôi đã bị 1 bàn tay bịt lấy miệng rồi thuận thế đè lên. Tôi sợ đến không dám nhúc nhích, cái người đè lên tôi cũng không có phản ứng gì chỉ lấy tay giơ lên làm dấu im lặng

- Mày xác định là hấn đã bị thương__ một giọng nói thâm trầm kèm theo sự đáng sợ vang lên
- Chính mắt em đã nhìn thấy hấn trúng đạn mà
- Thế giờ hấn ở đâu
- Việc này...em....
- Phải tìm cho ra ngay

- Dạ, theo tin mật báo thì hấn đang ở trong khu phố dân cư này
- Tìm ngay đi, việc này mà không thành công thì hậu quả không thể lường được đâu
- Dạ ...em đi làm ngay

Tiếng bước chân rời đi, rồi cái người đè lên người tôi cũng ngồi dậy

- Anh ...anh ...bị thương rồi!__ tôi sợ sệt lên tiếng khi thấy mũi nam trước mặt mình bị thương ở tay
- Im lặng
- Ê...
- Im lặng
- Này ...__ tôi khều khều áo anh ta
- Im lặng

- Này ..._ tôi khều khều áo anh ta

- Im lặng

- Anh bị cầm ah?_ sau 1 hồi ê a tôi rút ra kết luận. Khi tôi vừa nói xong thì anh ta nhìn tôi bằng ánh mắt rất đáng sợ. Thật đáng sợ mà, tôi biết mình không nên hỏi thế nhưng Thôi anh ta đã bị cầm rồi ,lại còn bị thương nữa xem ra không phải có mình tôi xui xẻo. Không nghĩ nhiều tôi liền xé mấy cái tua bèo to quanh áo ra mà trong lòng đổ máu ào ào chiếc áo 100k của tôi đó (t/g: Pó tay). Tiến lại gần không thấy anh ta phản ứng gì tôi liêng nhanh chóng băng vết thương trên cánh tay để cầm máu.

- Để tôi gọi xe cứu thương_ Tôi lấy điện thoại chuẩn bị ấn ấn thì anh ta vươn cánh tay không bị thương chặn lại. Tôi trừng mắt nhìn anh. Không thua kém anh cung dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn tôi như nhìn 1 con quái vật. Ánh mắt đó thật lạnh , sắc , quá khủng khiếp.“Ừ làm gì mà ghê vậy!”Tôi run run không dám nhìn lại hắn nữa. Quả thật ánh mắt có thể giết người mà

Một lúc sau tôi thấy hắn ta lôi ra 1 cái điện thoại ra nghe mà không nói gì. Đúng thật là anh ta bị cầm rồi . Đã giúp thì giúp cho chót tôi e ngại lên tiếng

- Có cần tôi nói hộ không?_ Mở miệng ra mới biết là mình ngu mà

-...

- Không _ Tiếng nói trầm nhẹ nhàng kèm theo sự lạnh lẽo toát ra từ miệng anh ta

“Hóa ra không bị cầm” Tự nhưng tôi cảm thấy mình như con ngổ từ trong xóm ra vậy(t/g: đúng rồi còn gì)

- Anh đúng là điên mà_ tôi không nghĩ nhiều mà thốt ra lời nói đó

__...

Lại ánh mắt kinh người đó. Cũng may điện thoại của tôi vang lên đúng lúc

- Pà đang ở đâu ?_ Thiên Kì

_Chị...chị ..ah em đợi chị 1 tí nha _ Không đợi nó trả lời tôi liền đem nhanh máy cúp xuống không thì thằng bé đó lại hét lên cho xem

Một lúc sau cuối cùng tôi cũng thoát ra ngoài và có cả thằng “câm giả ” đi theo nữa. Biết là hắn đã gọi người đến đón tôi cũng không để ý nhiều chỉ nói:

- Tôi đi đây, anh nhớ vào viện băng bó vết thương rồi tiện thể đến khoa thần kinh khám xem sao nhé! Bye bye_ tôi nói câu đó vs 2 nghĩa

Rồi tôi chạy như bay đi , không thì tôi thấy nguy hiểm lắm (t/g: Biết nguy hiểm sao chị còn nói để anh ấy)

2. Chương 2

Cháp 2: Xui xẻo liên tục ập đến.

Kể từ buổi tối hôm đó, tôi chẳng dám lơ mắt vào ban đêm nữa.Nhưng hiện tại chị họ đang giới thiệu vs tôi 1 công việc làm tới 11h mới được tan ca.Vì tiền không nghĩ ngợi nhiều lên tôi đi luôn

Tiếng nhạc sàn cùng những giọng nói vs nhiều cung bậc cảm xúc hòa tan vs nhau tạo thành không khí hấp dẫn.Ánh đèn đầy đủ màu sắc chiếu nhập nhèm làm tôi bưng chai rượu đi không vững.Chẹp chẹp đúng là nơi khó làm việc mà .

-Em đem cái này ra bàn số 2 đi_Chị Lan người làm cùng tôi nói.

-Dạ...

-ưmk, con Lan vào phòng vip rồi à!_Một cô ả giọng chanh chua nói

-Đúng là vô sỉ mà, chẳng nhẽ phải đến lượt con bé mới vào chứ_Chị ta tức giận, phẩy nhẹ cái khăn trên bàn .

-Đúng thật ...là vô sỉ _Có người nhại lại

- Alo, _Tôi chạy vào phòng vệ sinh nghe điện thoại

-Chị à, mau đến đây, tao say không đi nổi rồi ...mày ...mau_ Con Loan nói trong điện thoại .

_Ê, mày đang ở đâu ?_Đến khổ ,uống đến không về được nữa.

- Lan nỉ gãy lưỡi cuối cùng tôi cũng xin được nghỉ việc làm .Uhm con ranh ! tao mà đến thì mày biết tay .

- Đây rồi “Love Love Love”

- Học sinh không được vào đây -Bảo vệ nhìn chăm chăm vào tôi .

- ...Ạch cháu không phải là học sinh _Tôi nói dối

- Phải hay không tôi nhìn là biết _Bảo vệ

- Sặc

Không vào được ? phải nghĩ cách thôi ...

Lúc sau:

Một cậu con trai nhỏ nhắn trên người mặc nguyên 1 cây đen đội cái mũ lưỡi trai tiến vào bên trong .Vâng tên đó chính là tôi .Đi dạo giắc xung quanh tôi hoa hết cả mắt vs ánh đèn xung quanh Nhưng quán to và đông như thế này thì biết tìm nó ở đâu > tôi tiến vào WC gọi điện thoại

-Này mày đang ở xá nào ?_Tôi như hét vào điện thoại .

-Khu BLoan mơ hồ trả lời cô bạn

- Đó là nơi nào ...?

- tút...tút

Chết tiệt !Con ranh đó tắt máy rồi ,lết ra khỏi MC tôi thất thểu đi về phía trước

-“Bộp ” lúc chạy vào khu quàn không để ý nên tôi đã va phải 1 người ,lực va chạm khá lớn.Theo quán tính tôi ngã người về đằng sau ,ối mông của tôi.

-Đau chết mất ,anh đi đứng kiểu gì vậy ?Tôi bò dậy rồi ngừng đầu nên nhìn người đối diện ,tức tối quát to .Bỗng mọi âm thanh theo tiếng quát đó tắt đi , mọi người im lặng theo dõi....

Trước mắt tôi là người con trai rất đẹp trai ,làn da trắng như ngọc thạch ,khuôn mặt hoàn mỹ, đôi môi mỏng tươi thắm ,mũi cao, lông mày rậm, mắt sâu , lông mi dài cong vút đến nỗi con gái nhìn cũng thấy ghen tị .Gương mặt của anh ta chính là sản phẩm chứa trời ban cho .Tôi nhìn anh ta đến thất thần hẳn chính là gã con trai có đôi mắt lạnh đẹp hút hồn hôm đó,xong rồi.Đúng là oan gia mà .Trong 36 kế chuồn là thượng sách .

- Đứng lại , Thiếu gia còn chưa cho cậu đi cơ mà_cái thằng đứng bên cạnh hẳn cầm lấy cánh tay nhỏ bé nắm chặt đến nỗi tôi đau ứa nước mắt . Khốn tay gì mà to vậy ?

- Buông ra ,tôi ra sức giằng ra nhưng tay anh ta khỏe như kim vậy .Giằng co ...giằng co..

- Thả tay ra_Lãnh quân lưỡi biếng phun ra 3 chữ

- Dạ

“Cốp”

“Vù”

Do không để ý nên tôi dùng rất nhiều sức để vung ra vì vậy mà chiếc mũ trên đầu nhờ sự góp sức của đôi bàn tay đã vinh quang rơi xuống đất .Mái tóc dài, đen như suốt được búi gọn trong mũ theo đó mà bay xuống.

- Á _tôi hét to lên rồi cầm đầu chuẩn bị chạy đi

- Đứng lại Lãnh Quân nhìn chằm chằm vào người con gái trước mặt mình lạnh lùng phun ra 2 chữ

“Có ngu mới đứng lại ,cứ chạy trước đã”_Tôi nghĩ thầm rồi cất gót ngọc chạy ra khỏi .

- Á thả tôi xuống mấy anh làm gì vậy ?Tôi sẽ báo cảnh sát _Tôi liền hét ầm lên vì có 2 tên đến kẹp lấy 2 cánh tay tôi rồi lôi đi .

- Thật không ngờ thằng nhóc đó là con gái_Người 1

- Nó dám mắng anh Quân _Người 2

- Con nhỏ này to gan thật _Người 3

- Thương thay số phận con nhỏ đó _Người 4

Đang đau buồn cho số phận đen đủi của mình thì tôi nhìn thấy cái dáng cao cao hoàn mỹ của thằng em mình Thiên Kỳ

- Thiên Kỳ cứ chị .._Tôi hét to

- HẠ _THIÊN _KỲ_ tôi gào lên

- Chị..._ Thiên kỳ

- Chị_Thiên Kỳ

- Maumau ..cứu chị mày đi_ tôi như vớ được vàng vội vàng nhắc nhở nó

- Các người mau buông tay chị ấy ra _ Thiên Kỳ

- Cậu Kỳ, nhưng đây là lệnh của thiếu gia_ một anh chàng vệ sĩ đi đằng sau nói

- Anh Quân? _ Thiên Kỳ hỏi lại

- Dạ, đúng ạ_ người kia khép nép trả lời

...3s...sau:

- Pà lại gây ra họa gì vậy? _Thiên Kỳ hét vào mặt tôi

- Có em mới gây chuyện đó_ Tôi cúnghét lên

- Thôi , các người dẫn chị ấy đi đi..._Thiên Kỳ vấy tay ra hiệu

- Áaaaa.....mày có phải là em chị không hả? Việt gian....đồ *****...

Mọi người xung quanh trở mắt ra nhìn cô nàng nhỏ, mạnh bạo phun ra những chữ không nên phun....

Đây là tình huống gì vậy trời ? Như bao công xử án nha. Một đám vệ sĩ to cao xếp thành 2 hàng , cái người ngồi ở giữa đang vắt chân uống rượu, bên cạnh còn có 1 mỹ nhân, 3 vòng hoàn hảo vs đôi chân dài miên man đang phục vụ tận tình. Cô nàng mỹ nữ mặc váy rất ư là ngắn nha! cái váy này mà cho toi thì tôi cũng chả thèm. Chẹp ...chẹp

- Cô đã từng gặp tôi chưa? _ Lãnh Quân buông ly rượu trên tay xuống , lười biếng mở miệng hỏi

- Sặc...có...ah không. tôi không quen loại người như anh

- Loại người như tôi?_ Lãnh Quân

.. Mẫn Chi:...~~

Mọi người trong phòng ai cũng bất động , tất cả nín thở ngược mắt lên nhìn cô gái ” gan to” trước mặt mình

“cách” Cửa được mở ra , 1 anh chàng có khuôn mặt tuấn mĩ cùng mái tóc hung đỏ bỗng bình bước vào

- Anh Quân_ Thiên Kì lễ phép chào

- Việt Gian? _ Tôi trừng mắt nhìn nó

*Mọi người: ~ bất động tập 1~

- Pà câm miệng lại ngay cho tôi _ Thiên Kì hần ra từng chữ

- Máy dám nói vs chị của mình như thế ah?_ Tôi tiến lại gần cốc nó 1 cái rỗ đau

Nó trừng mắt nhìn tôi rồi hướng người về tên ” giả câm” kia 2 chân quỳ xuống nói:

- Anh quân mong anh tha cho chị em, có tội gì thì anh cứ xử em là được

- Mà đang làm gì vậy ? Sao phải cầu xin thằng cha ” giả câm” này _ tối túm cổ áo thiên Kì hét âm lên

- Pà...pà...im đi_ Thiên Kì tái mặt khi nghe pà chị của mình gọi anh Quân như thế. Cũng không riêng Kì mọi người xung quanh cũng bị cô nàng dọa uốn chết

- Giả câm?_ Lãnh Quân

- Đúng ..._ tôi theo phản xạ trả lời câu hỏi của thằng nào đó

* mọi người : ~ sợ hãi~

- Cô đang nói tôi sao? _ Lãnh quân nheo đôi mắt xinh đẹp của mình nhìn chăm chăm vào người con gái nhỏ nhắn ở trước mặt

- Sặc... tôi ..tôi ...tôi hả?

*Mọi người:...~..~....

- Ai nói vậy? Chắc anh nghe nhầm rồi!...hi..hi_ Tôi nói dối không chớp mắt rồi trưng ra nụ thật tươi đáp lại

- Thiên Kì , đi ra ngoài đi, tôi tự biết giải quyết _ lãnh Quân truyền lệnh

- Nhưng... _ Thiên Kì đang định nói nhưng anh lại quay ra nhìn chăm chăm bà chị gây họa của mình thở dài....

- Làm gì mà nhìn dữ vậy? Chị biết mình là tiểu mĩ nhân, nhưng mà mày đừng có nhìn chị vs con người trắng dã đó

*mọi người + Thiên Kì + Lãnh Quân: ...~..~....

Bỗng dưng tiếng chuông điện thoại của tôi reo lên...

- May mau cứu tao vs , tao không cầm cự được lâu đâu_ giọng nói đầy sợ sệt của kái Loan vang lên

- á...đợi tao..._ tôi cúp điện thoại rồi nhanh chóng phóng ra cửa, chạy đi cứu đứa bạn thân. Nhưng vừa mới chạm vào tay quay thì đã có 2 thằng vệ sĩ to con chặn lại , tức mình tôi hét to:

- Tránh ra , bạn tôi mà xảy ra chuyện gì thì tôi giết các anh

.....

- Để cô ta đi_ Lãnh quân nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn kèm theo sự lo sợ tội hại ra lệnh

Chạy ...chạy....Phòng 135 ?.....tôi chạy như bay tìm căn phòng đó.

Đây rồi

-Pà tránh ra để tôi mở cho_ thiên kì không biết từ lúc nào đã đi theo ngay sau tôi

- Uhm...

“...Bốp...” ngay sau cánh cửa được mở ra , tôi chạy hết tốc lực vào phòng. Trước mắt có 1 thằng con trai đang ra sức đánh vào mặt con Loan , chiếc áo của nó cũng đã bị rách ra 1 nửa làm lộ ra bắp vai trắng nõn, khuôn mặt con nhỏ đỏ bừng sưng lên vì bị tát nhiều, môi có dính máu. Thằng khốn nó dám hành hung vs bạn thân tôi. Rất nhanh Thiên Kì đâm 1 phát vào khuôn mặt đầy mụn của thằng đó..

- Loan... mày có sao không__ tôi lo lắng chạy đến bên nó

- Không ...không... mày mà mày đến kịp __ Loan cười yếu ớt

- Chẳng phải mày có đai đen sao?__ tôi hét lên

- Thực sự tao không còn sức...__ Loan mỉm cười

- Thôi, Pà định để cho cô ta chết mệt ở đây sao?__ Thiên Kì sau khi giải quyết xong thằng đó, liền tiến lại gần chỗ bà chị nhắc nhở

- Đi cái đầu mày ấy! Mau đưa chị cái kéo__ tôi cốc đầu nó rồi ra lệnh. Thực sự là tôi rất tức đó nha!

- Để làm gì?__ Thiên Kì

- Thiến thằng dê tiện này__ Tôi nhìn thằng đó vs ánh mắt rực lửa

* Loan + thiên Kì + ...: ~~

- Tha ...tha...cho...tôi....__ thằng dê tiện

- Tha à? mơ đi? mau cởi quần ra__ tôi

* Mọi người:~~

- hu...hu...hu...Đại tỷ tha cho tôi đi hu..hu...__ thằng dê tiện chạy ra ôm chân tôi khóc lóc van xin

- Mày có cần tao giúp không__ Loan sau khi chỉnh lại quần áo, cố tiến lại gần chỗ nó..

*Mọi người: Bất đồng vs 2 cô nàng nà

y

- Được__ tôi hồ hởi trả lời

-... hu...hu...

- Nhưng mày có thấy thằng này bắn không__ kái Loan hỏi tôi 1 cách kì quái

- Đúng là bắn thật__ tôi

- Chắc chỗ đó cũng bắn đấy mày __ loan nhìn vào phần dưới thân của thằng đó nói

- Sặc... mày biến thái thật nha!__ Tôi

-*Mọi người + thiên Kì.: ...~ .~

Thế rồi thằng biến thái đó cũng được tha vì con Loan bị ngắt .Nhưng trông tướng đi của thằng đó tôi đoán sau này nó chắc khó có con lắm

*Nhân vật mới:

- Hạ thiên Kì__ (17 tuổi): là em song sinh vs Mẫn Chi. Có ngoại hình hoàn hảo, da trắng , mắt to, sâu, môi mỏng màu sắc tươi tắn. Đa tính tình, làm việc dưới sự chỉ đạo của Lãnh Quân

- Phan Loan__ (16 tuổi): Kém Chi 1 tuổi nhưng vẫn gọi là bạn. Xinh như búp bê, vs đôi mắt to màu cà phê long lanh, đáng iu, biết võ....

3. Chương 3

Cháp 3:

Trường THPT Hoàng Gia là 1 ngôi trường hiện đại nhất nước bao nhiêu gia đình khá giả , giàu có đã cố gắng cho con theo học ở đây. Nghe nói ngôi trường do 1 người thanh niên rất giàu có xây dựng , mọi chỗ trong trường đều hoàn mỹ ngôi trường được gọi vs các tên thân mật là thiên đường trên mặt đất . trường được chia làm 2 khu vực: Một là nơi dành cho lũ học chúng tôi ; 2 là nơi dành cho các hoạt động thể thao trong khu vực và toàn quốc . Đằng trường là khu vực rừng phong lá đỏ rất đẹp . Nghe nói ở đó nhất âm u và thần bí, chả ai dám đến cả vì đó là khu vực cấm , giang hồ đồn là ở đó có rất nhiều người chết, nghe đâu có 1 đôi trai gái đã tử tử ở đó vì gia đình cấm họ đến vs nhau. Cứ Mỗi đêm người trong khu vực quanh đó lại nghe thấy tiếng chim chóc , động vật cùng vs những tiếng hét kinh người, nghe đâu nếu ai vào đó thì sẽ bị đôi tình nhân tự tử ấy lấy mất linh hồn . Vì thế cái đứa tò mò như tôi cũng chả dám bén mảng đến đây

Thực ra vs học lực của tôi thì sẽ chẳng bao giờ được vào trong ngôi trường hoàn mỹ này. Nhưng may mắn sao tôi lại có 1 thằng em rất ư là giỏi, nó liên tục giành những giải to trong các kì thi vì thế các thầy cô trong trường ai cũng quý nó nên chỉ cần nó mở miệng thì 1 đứa như tôi chắc chắn sẽ được vào học trong trường

- Ông đem hồ sơ của Hạ Mẫn Nhi lên đây cho tôi_ Lãnh Quân gọi điện thoại cho hiệu trưởng Hoàng gia. Anh chính là người thanh niên bí ẩn xây dựng ngôi trường này, trong trường anh chính là hội trưởng hội học sinh. Hiện giờ tâm trạng của anh rất tốt vì Thiên Kì đã nói cho anh Biết chị của nó cũng học trong trường này. Nhớ lại hình ảnh cùng hành động của cô bé đó anh lại bật cười. Cô không phải là người đẹp nhưng cũng có thể coi là rất đáng yêu. Khuôn mặt tròn, đôi mắt to , đen láy cùng hàng mi cong cong đã làm cho khuôn mặt trở nên rất thanh tú. Từ trước tới giờ chưa có ai dám qua mặt anh như cô bé đóVì vậy anh rất có hứng vs cô gái đó..

- Dạ đây....thưa cậu _ Hiệu trưởng cung kính đưa tập tài liệu cho người thanh niên hoàn mỹ trước mặt mình

- Được rồi ra ngoài đi_ Quân

- Vâng,....

” Hạ Mẫn Chi _lớp 11F”

” Để xem cô có thoát nổi tôi không?”

- HẠ _MÃN _CHI...em dám ngủ trong tiết của tôi sao . Ra ngoài hành lang cầm quyển sách giờ lên đến khi nào hết tiết mới được hạ xuống...

- hi...hi

- Đáng đời

Tôi lết thân mình ra ngoài cửa mà vẫn nghe thấy những tiếng nói chầm chọc của lũ con gái. Bà giáo này định giết tôi chắc, tôi mới chớp mắt được 1 tí mà đã âm hết cả lên...

“Cộp ...cộp...”Tiếng bước chân dồn dập đi đến ...

- ÁAAAAA...Các người làm gì vậy ? thả tôi ra mau?_ Tôi hét âm lên khi thấy họ lôi mình đi

-.....

Trước mắt tôi là 1 căn phòng rất to vs 2 màu chủ động đó là trắng và đen mọi thứ trong phòng đều sáng loáng như vàng vậy....

- Hạ Mẫn Chi _ 1 giọng nói nhẹ vang lên

- Á... trước mắt tôi là hán người ai ai cũng phải sợ, phải kính nể . Điều này tôi được nghe thằng Thiên Kì nói , vì vậy trong mấy ngày nay tôi hạn chế ra ngoài nhưng không ngờ hán ta lại tìm đến mình . Không xong phải chạy thôi...

- Cô mà chạy , là tôi đáng gầy chân__ Quân nhìn thấu tâm gan cô gái trước mặt mình
- Hu...hu... đại ca tha cho em đi...__ tôi dương đôi mắt to, nói nhẹ nhàng cầu xin hẳn
- Được , nếu như cô làm nô lệ của tôi__ Quân
- Hả... tôi phải đối__ Tôi hùng hổ trả lời
- Thật sự?__ Quân
- Đúng vậy__ tôi trả quyết đoán
- Thôi được nếu cô khẳng định như vậy thì.... Người đầu chặt chân phải của cô ta đi__ Quân lạnh lùng ra lệnh
- Á...tôi đồng ýChủ nhân...__ tôi sợ hãi gập đầu nia lịa khi nhìn thấy ánh mắt hổ phách mê người của hẳn
- Lúc đầu đồng ý có phải tốt hơn không. Mau xuống căn tin mua cà phê cho tôi__ Quân
- Nhưng tôi đang học
- Học? Thế sao tôi lại thấy cô quỳ ngoài hành lang__ Quân
- À tôi ...tôi...
- Mau đi mua đi, tôi cho cô 2 phút __ quân
- ” ...Vào...”
- Công nhận cô ta chạy nhanh thật__ quân nhìn bóng dáng nhỏ nhắn khuất dần sau cánh cửa mỉm cười nói, không ngờ cũng có lúc anh thấy thoải mái như vậy .

Tan học:

Tôi lết thân tàn ra ngoài cổng trường vừa đi vừa nguyên rửa tên Quân đáng ghét đó nhưng đang đi thì tiếng chuông điện thoại vang lên cắt dòng suy nghĩ của tôi,

- ALOOOOOOO...__ Tôi kéo dài giọng của mình ra
-
- Ai?__ tôi bực mình gắt lên
-
- Cháu à...Pà đang mệt nha! cháu gọi điện thoại cho người khác chơi đi .ĐỪNG LÀM PHIỀN PÀAAAAAAA.....__ tôi tức mình nói đều và đang chuẩn bị cúp điện thoại xuống thì 1 giọng nói lạnh truyền từ đầu dây bên kia vang lên
- Giải thật ...__ Quân
- ...hi...hi chủ nhân... __ tôi đổi giọng nịnh nọt
- Bên đường __ quân
- Tôi hướng mắt nhìn sang bên đường thì thấy 1 chiếc xe benz màu đen huyền bóng loáng, Lãnh Quân đang hướng mắt nhìn tôi , tôi xụ mặt cúi cút tiến lại chỗ đó....
- Cầm đồ này về cho thằng Thiên Ki __ Quân
- Nhưng nó cũng đang ở trong trường cơ mà , Sao lại bắt tôi cầm cho nó chứ...
- Cô phản đối__ Quân
- Hi...hi... không để tôi cầm giúp cho__ tôi lại trưng bộ mặt nịnh hót của mình ra, đưa hai tay đỡ đồ đồ đó.

” Sao nặng dữ vậy?”

” ...về...” Chiếc xe benz đi nhanh như gió, bỏ mặc tôi vs đồng hồ này

- Anh đi Chết đi! _ tôi hét to khi chiếc xe đã rời xa mình

.....

- Mẹ ơi, chị ấy bị sao vậy ?_ Cậu bé nhỏ hỏi người mẹ

- Thôi mình đi nhanh lên con, không lây bệnh đấy_ người mẹ nhanh tay kéo con mình đi

*Tôi: Khóc không ra nước mắt~~

- Đây tôi viết xong rồi _ Tôi hớn hờ đưa bức thư cho anh ta ta . Chả là Quân _ hội trưởng hội học sinh bỗng dưng vắng mặt trong 1 thời gian khá dài. Vì vậy anh ta bắt tôi viết hộ đơn xin lỗi vs toàn bộ học sinh trong toàn trường

- Được rồi đưa đây tôi xem nào !_ Quân

- Á... không được, hay anh về nhà xem đi. Hôm nay tôi phải đi thăm em họ , nó đang mắc 1 căn bệnh rất nguy hiểm (em họ à , chị xin lỗi) thế nên hôm nay nay cho tôi về sớm nha!_ Tôi trưng bộ mặt nịnh hót, cố nói sao cho thật ngọt tai . Nếu mà để anh ta đọc thư đó chắc tôi bị chặt 2 chân mất.

- Thôi được rồi..._ Quân

- Cảm ơn.... tôi đi đây

- Nay...._ Quân gọi vọng theo nhưng nó đã biến mất rất nhanh

Tại 1 căn phòng sang trọng , người thanh niên trẻ , trên người tỏa ra khí chất phi phàm , ngũ quan tuấn mĩ , đẹp hơn cả con gái đang ngồi trước chiếc laptop gõ...gõ...văn kiện quan trọng. Hôm nay công việc tương đối khó và nhiều nhưng vs sự thông minh sẵn có của mình nên anh làm việc rất nhanh. Hết việc anh lôi bức thư của osin mới ra đọc....

”.... Kính gửi ban giám hiệu nhà trường , cùng toàn thể các bạn học sinh thân mến. Tôi tên là Lãnh Minh Quân(vs biệt danh là : Quân yêu nghiệt) hôm nay tôi viết bức thư này để mọi người thông cảm cho các lỗi lầm lớn , rất lớn mà tôi đã gây ra .Cụ thể như: Bỏ học, chuyên dùng bộ mặt đẹp zai để lừa gái, hút thuốc , uống rượu, tất cả những việc xấu xa , hèn hạ nhất trên đời tôi đều làm trong thời gian vắng mặt ở trường. Tôi đúng là 1 thằng không ra gì, 1 thằng đểu, 1 thằng lưu manh,....Tôi chỉ có 1 ước nguyện cuối cùng trước khi tạm biệt thế giới thân yêu là xin mọi người hãy hành hạ tôi thật nhiều vào, và đừng bao giờ tha thứ cho 1 thằng như tôi....

Tôi xin chân thành cảm ơn

Người viết đơn

LÃNH MINH QUÂN.....”

- Có vẻ như em rất bất mãn vs tôi thì phải ?_ Quân đọc xong bức thư không những không tức giận mà anh còn mỉm cười, đôi môi nhếch lên vừa độ nhẹ nhàng nói ” Tôi sẽ chơi cùng vs em”

Tại 1 căn nhà nhỏ:

- Ê mày đang nói xấu chị à_ tôi lấy giấy ăn chấm nước mũi quát thẳng em

- Bà bị điên rồi_ Thiên kì

*Tôi:~~

2 giờ đêm:

“...Con để mèn màu xanh màu đỏ, em bắt về em nấu cà ri, đem đến trường...” Tiếng chuông điện thoại vang lên phá vỡ giấc mộng đẹp của tôi.

- Anooo..._Tôi (t/g: anô đó các bạn)

-.....

- Ai đấy?_ tôi chuẩn bị đập máy thì

- HẠ MÃN CHI_ Quân

- Gì?_ tôi mơ màng đáp

- Cô dám ăn nói vs tôi thế à? _ Quân nhẹ nhàng truyền chất giọng nhẹ nhàng nhưng đầy đe dọa đến

- Thằng điên này, não mày bị lừa đá à! Tao nói thế nào thì mặc xác tao chứ ... Đêm hôm không cho người khác ngủ à_ tôi bực mình gắt lên

- Được, rất có chí khí _ Quân

Sau n giây, tôi mới nhận ra chất giọng lạnh lạnh , rờn rợn đó chính là của ông chủ tôi. Quả này thì tôi chết thật rồi

Sáng hôm sau:

Tại phòng của tôi

- Pà không dậy đi học hả ? _ Thiên Kì cáu gắt quát ầm lên vì bị mẹ bắt chị gái dậy...

- Mày cứ đi, tao không đi đâu..._ tôi trùm chăn kín mặt nói vọng ra. Quả thực là tôi không dám đi học, thôi thì cứ nghỉ hôm nay đã.....

- ???_ Thiên Kì

Tại phòng bếp nhà tôi:

- Mẹ à, chị ấy không chịu dậy đi học đâu!_ Thiên kì tố tội

- Cái gì ?_ mẹ tôi

-

- MÃN CHIIIIII..._ mẹ tôi

- Á, con không đi học đâu_ tôi gào lên, và chạy quanh bàn ăn khi thấy mẹ cầm muối đuổi. Quả thực là mẹ tôi rất ưa bạo lực nha, đâu có ngây thơ dịu dàng như tôi...(t/g: Cả nhà chị đều ưa bạo lực)

-.....

Cuối cùng thì tôi cũng thua. Cố gắng vắt óc ra để tìm lí do giải thích vs Quân. Chắc là hần đã đọc bức thư đó cho nên tôi hôm qua mới..... Eo tôi không dám nghĩ đến nữa đâuMatCuoi (8):

- Áaaa..... muộn học rồi _Tôi vất giò lên chạy, chả là trường tôi có hình phạt rất khủng khiếp cho những đứa đi học muộnHọc.... học..hu hu Cổng trường đóng mất rồi còn đâu. Nhưng mà không sao, tôi cố nhìn ngó xung quanh . Không có ai cả, bác bảo vệ chắc là đang uống chè nên quên đi tuần tra quanh trường đây mà.....

- Sao bật mãi mà không lên được vậy?_ tôi đã bật n lần mà vẫn không thể vượt qua bức tường này....

- Có cần tôi giúp không?

- Được vậy thì tốt quá _ tôi

Nhờ có sự giúp đỡ của người đó lên tôi đã leo lên được thành bức tường. Quanh mặt đang định cảm ơn người tốt đó thì....

- Sa...sao...lại là anh__ tôi hoảng hốt khi nhìn thấy quân. Hôm nay anh ta rất đẹp trai nha, áo sơ mi trắng không cài 2 cúc làm lộ ra khuôn ngực rắn chắc , môi mỏng , hai tay đút trong túi quần ,mái tóc bông bênh bay trong gió. hiện giờ trông anh ta thật giống thiên thần , sao lại có người đẹp trai như thế cơ chứ

- Sao lại không thể là tôi __ Quân ngược nhìn cô gái nhỏ trước mặt mình , méch mép cười đều

Nhìn thấy nụ cười đó , toàn thân tôi như cứng lại . Không xong phải chạy thôi...Nhưng không may tôi lại bị trượt chân ngã cắm đầu về phía trước ... á khuôn mặt đẹp của tôi.....

- Á ..tay anh để ở đâu vậy ?__ tôi được Quân đỡ nhưng giờ tay anh ta đang đặt lên ngực tôi mới đau chứ!

- Đi theo tôi __ quân

- Á . không đâu...__ tôi gào lên nhưng chẳng xì nhè gì hết. Ế hình như tôi thấy mặt anh ta ửng hồng nha ...rất rất đẹp trai. Không ngờ anh ta lại có bộ mặt như vậy . Tôi sung sướng nhìn chăm chăm vào mặt Quân đến thất thần, mặc kệ cho anh ta lôi mình đi đâu . Nhưng đi chưa được bao xa thì tôi nghe thấy tiếng hét ầm ầm cùng những lời nói chửi rủa tai tọng nào....

- ÁÁÁÁ anh Quân kia , anh ấy trở lại trường rồi

- Đẹp trai quá đi

- Quân, Em yêu anh

- Anh Quân nhìn bên này đi.....

- Nhưng anh ấy đang kéo con nhỏ xấu xí nào vậy

- Xấu chết đi được

- Đúng là đồ hồ ly, chắc cô ta bám giết anh ấy ghê lắm...

Vâng cái đứa ” xấu xí” mà mọi người nói chính là tôi. Công nhận sức hấp dẫn của anh ta kinh thật, toàn trường đã vào lớp học được 15 phút rồi mà bỗng dưng ùa hết vây quanh lấy anh ta. Mà cái đứa phải ứng chịu những ánh mắt hình viên đạn không ai khác chính là tôi đây. Công nhận tên yêu nghiệt này trả thù 1 cách thâm hiểm thật

- Ông chủ tôi sai rồi__ tôi cúi mặt xuống, yếu ớt lên tiếng

- Muộn rồi, cô mau chui vào cái kia đi__ Quân nheo mắt nhìn cô nàng tinh ranh trước mặt mình , rồi anh chỉ vào cái quan tài mà anh đã chuẩn bị sẵn ở góc phòng

Theo ngón tay anh ta chỉ tôi nhìn thấy 1 cái hòm dài. Hình như là quan tài thì phải , sợ quá bỗng dưng nước mắt của tôi tuông ra như mưa. Chạy đến bên cạnh anh ta mà cầu xin....tôi nức nở...

- Hu ...hu... tôi sai rồi. Từ giờ tôi sẽ không thể nữa , tôi sẽ nghe lời anh mà....huhu

- Thật sự ?__ Lãnh Quân nhìn thấy nước mắt cô thì thái độ anh nhẹ nhàng đi 1 chút

- huhu...tôi nghe lời anh mà__ tôi càng khóc dữ hơn. Thật sự là nhất đáng sợ mà

- Nín, cô mà không nín thì tôi sẽ bắt cô chui vào đó ngay lập tức!__ Anh không thích nhìn thấy nước mắt của cô. Anh đang định dọa cô, nhưng không ngờ cô lại mau nước mắt như vậy

- hức...hức..tôi nín rồi..__ tôi lấy tay quệt hết nước mắt trên mặt đi

- Lại đây__ quân

-

Tôi cố xua tan sự sợ hãi , lết từng bước về phía anh ta.

- Ngồi xuống__ Quân

- Cô sợ đến thế sao?_ Quân nhẹ nhàng lau những giọt nước mắt còn đọng lại trên khuôn mặt cô. Nàn da trắng hồng của cô đã bị anh dọa cho đến nỗi biến thành màu xanh ngắt, anh cảm thấy hơi hối hận vs trò đùa dai vừa rồi....

- Tôi..._ Tôi ngỡ ngàng nhìn hành động nhẹ nhàng của anh ta, anh thật khác , dịu dàng, khuôn mặt anh đang ở ngay trước mặt cô, đến nỗi cô còn ngửi thấy mùi hương bạc hà dịu mát trên người anh....

- Tôi đẹp trai đến thế sa?_ Quân nhìn bộ mặt ngỡ ngàng của nó, mỉm cười hỏi...

- Uhm....._ tôi lơ đang gật đầu

Quân nhẹ nhàng đến gần cô hơn, mặt anh và mặt cô chỉ cách nhau có 5 cm thôi ... thật nguy hiểmAnh muốn hôn cô sao. Bỗng dưng tim cô đập rất mạnh...

- Cô làm gì mà chu cái mỏ ra thế!_ Quân phì cười trước hành động đáng yêu của cô

- Tôi...tôi...

- Cô nghĩ rằng tôi định hôn cô sao_ Anh nheo mắt tiến gần đến cô hơn nữa

- tôi ...tôi...không ..._ tôi bị anh ta nói đứng tim đen, lên không biết trả lời ra sao . Chỉ cảm thấy mặt mình ngày càng nóng lên, tim ngày càng đập nhanh không thể kiểm soát được... Bỗng dưng cảm nhận thấy anh mát anh ta rơi trên người tôi...

- Anh đang nhìn cái quái gì vậy?_ tôi hoảng hốt bật nhanh ra khỏi chiếc ghế , hai tay che ngực phòng thủ

- Với bộ dạng của cô, tôi đang nghĩ xem liệu cô có thể lấy chồng và sinh con giống những người con gái khác không?_ Quân

-...Têndiên.... này_ tôi lấy cái bút ở bên cạnh ném vào anh ta rồi chạy như bay đi. Nếu mà ở đây thêm 1 lúc nữa thì tôi chắc sẽ bị chết vì tức mất

" Thật đáng yêu" anh nhìn bóng dáng khuất sau cánh cửa mỉm cười . Có lẽ anh đã tìm ra người đó rồi!

Đằng sau cánh cửa:

" Sao tim mình lại đập nhanh như vậy? thật bức mình mà"

4. Chương 4

Cháp 4 : Công viên đêm giáng sinh

Kính coong! Kính coong ! Kính coong!

- Để con ra mở cửa cho_ Mắt tôi sáng như bừng, chạy nhanh ra mở cửa

- Merry Christmas!

- A ha! Thiên Kì ! Cuối cùng thì em cũng đã về rồi !_ Tôi sung sướng reo lên

- Ồ ! Ngạc nhiên nha! Sao pà chị của mình lại làm bài tập đêm giáng sinh vậy nhỉ? _ Thiên Kì bước vào phòng khách, khẽ cười.

Thằng khốn này ! Không phải tại nó thì tôi đâu có khổ như thế này. Chả là trong đợt kiểm tra vừa rồi kết quả của tôi không được tốt cho lắm . Đứng đúng số 42 luôn! (t/g: Lớp có 42 người, vậy mà chị ấy đứng đúng số 42 lun)

Thế rồi mẹ tôi cũng biết được chuyện này, nhờ trình độ thêm mắm thêm muối , thêm tất cả các gia vị khác của thằng em , mà tôi đã vinh quang bị nhốt ở nhà ngay trong đêm giáng sinh

- Em , mau mau đến giải cứu chị đi_ Tuy trong lòng rất ảm ức , nhưng tôi cố gắng nói thật nhẹ , thật dễ nghe vs nó.

- Thôi được..._ Thiên Kỳ

- Thật sao! Chị đi chơi đây . Chuyện ở đây em giải quyết nha!_ Liếc mắt nhìn vào nhà bếp nơi có mẹ già đang làm cơm tối,Tôi hớn hở chạy vào thay đồ

- Ở công viên Midnight đang có người đợi bà ! Nhanh đến đó đi.

- Đợi Chị ?_ Tôi hoài nghi nhìn Thiên Kỳ hỏi lại

- Đúng ! Mau đến đó đi! Đừng để anh ấy đợi! _ Thiên Kỳ nói xong liền bước chân lên lầu.

” Là Quân sao?”

” Hắn đang đợi mình...” Bỗng dưng 4 chữ đó đập vào tim tôi. Ờu, tim tự dưng đập rất nhanh nha! Nhưng mà tên này đợi tôi để làm gì chứ? Không lẽ bắt tôi làm việc cả vào đêm giáng sinh sao? Bao nhiêu là ý nghĩ bay lên trong đầu tôi.... Tuy đã nghĩ đến tình huống tiêu cực nhất nhưng chân tôi vẫn chạy thật nhanh về phía trước ...

Woa! Thật là náo nhiệt!

Trên phố đông đúc toàn người là người. Dưới lòng đường , trên vỉa hè, bên cạnh bờ hồ đều đông nghịt người đi chơi . Ai cũng cười nói vui vẻ . Các hàng quán trên đường đều rực sáng vs mọi ánh đèn màu sắc. Màn hình trung tâm thương mại đang phát bài hát: ” Ring the bell ” Mọi người ai cũng cười nói vui vẻ . Băng qua các con đường , bỏ mặc sự đẹp đẽ của phố xá , tôi chạy thật nhanh đến công viên Midnight . Hình ảnh của Lãnh Minh Quân ngày càng hiện rõ trong tâm trí tôi.

” ...Hộc ...hộc...Cuối cùng cũng tới nơi ”

Tôi giảo dác đưa mắt tìm kiếm. Á, hắn kia rồi ! Vẫn phong thái , khí chất hơn người ấy làm mọi người xung quanh mê mẩn. Hôm nay tên này cũng rất bảnh nha! Nhưng tôi vẫn không hiểu nổi phong cách ăn mặc của hắn ta . Thời tiết đêm giáng sinh rõ ràng là rất lạnh nhưng bên trong hắn chỉ mặc 1 chiếc áo sơ mi trắng mỏng manh, còn bên ngoài khoác 1 chiếc áo gió màu đen không kéo khóa.

” Thật sự tên này không lạnh sao! ”

- Tôi đến rồi đây!

- Cô ngủ ở trên đường à! _ Vút điều thuốc đang hút dở trên tay đi. Anh nhìn chăm chăm vào người con gái trước mặt

” Tự dưng mình lại đợi cô ta ở đây làm gì chứ? Thật bực mình mà! ”

Tên yêu nghiệt này, vừa mở miệng là muốn giết người ta sao!

- Đâu ! tôi chạy rất nhanh mà!

-Thôi được rồi mau lại đây !_Quân đưa tay kéo tôi về phía hắn .Tôi cảm nhận được mùi hương bạc hà cùng mùi thuốc lá nhàn nhạt quanh hắn. Tự dưng lại ôm tôi ,hắn làm tim tôi như muốn nổ ra vậy !

- Đây là sự trừng phạt dành cho cô _ Quân nhẹ nhàng kề miệng nói thắm vào tai tôi. Hơi thở của hắn phả vào mặt tôi, làm mọi giác quan đều cứng đờ,...

Sau n giây , tôi cũng đã nhận ra bộ mặt thật của tên yêu nghiệt này .Thật tức quá đi mà ! Điều chứng minh là hiện giờ tất cả các ánh mắt hình viên đạn Kèm theo sự ghen ghét đều hướng về phía tôi

- Anh ...anh ...đúng là yêu nghiệt mà! _Tôi nghiêng răng hé sát vào tai hắn ta nói .

- Đúng cô nói không sai . Tôi chính là yêu nghiệt. Còn cô là nô thì yêu nghiệt !_Quân buông nó ra và nhếch miệng nói đùa

- Tôi :~~

- Anh gọi tôi đến đây có việc gì vậy ?_Tôi nhanh chóng chuyển đề tài , nếu không tôi nghĩ mình có thể chết vì tức mất.

- Không biết.... _Quân nhìn đông người phía trước lơ đãng trả lời .

- Àch_Tôi nhìn chăm chăm vào cái người tuấn mã trước mặt mình, nói không nên lời .

.....

- Thôi được ta vào đó chơi đi! _Tôi hồ hởi đề nghị , không để hấn kịp trả lời tôi đã lôi hấn vào rồi còn đâu .he he he

- Woa....._Tôi bắt tay hình loa hét lớn lên

- Cô vui như vậy sao ?

- Lâu lắm rồi không đến đây .Lần này phải chơi hết mình mới được! _Tôi nắm tay cương quyết nói .

- Cô đi đi, tôi ở đây đợi cô _Quân liếc mắt, nhìn những trò chơi trong công viên lười biếng phun ra mấy chữ.

” Anh đúng là điên rồi mới đến đây ” _ Quân nghĩ thầm

- Anh không dám chơi sao ?_Tôi dùng ánh mắt chuyên nghiệp nhìn anh ta cười thích thú , không quên mở miệng nói kháy

- Có cô không dám ấy ... _Quân

- Vậy thì đi nào !_Tôi kéo tay anh ta về phía trước miệng hô to :” Let go”

Sau n (phút) hiện giờ tôi và hấn đang ngồi dưới đài phun nước....

- Anh bảo không chơi mà ?_Tôi

- Đều tại cô cả _ Quân dựa cả người vào bức tường nâng sau, thở dài.

- Êu, thế mà người nào vừa chơi hăng thế nhỉ ? Miệng lại còn hét ầm ĩ lên nữa chứ !_Tôi cười toe nói đều

_ Tôi ..tôi ..._Thực sự Quân không thể mở miệng dẫu lại cô nữa .Vừa rồi cô ấy nắm tay anh kéo đi khắp nơi .Làm anh không thể duy trì bộ dạng lạnh lùng ,cao ngạo của mình nữa . Thực sự cô đã làm anh thay đổi mà .Anh nhìn chăm chăm vào khuôn mặt nhỏ nhắn đang ửng hồng vì lạnh , do chơi nhiều quá lên trên trán cô lấm tấm những giọt mồ hôi . Bỗng dưng tim len lõi 1 tia ấm áp.

- Sao chỗ kia đông vậy nhỉ ?_Tôi chỉ tay vào cái bánh xe khổng lồ trong công viên hỏi Quân

- Đến đó thì biếtQuân

Sau n(phút) bon chen, xô đẩy :

- Áaaa ...Anh nhìn kìa sao lại có hình chúng ta trên đó!!!!!! _Tôi ngỡ ngàng chỉ vào màn chiếu, cùng bức ảnh to đại tướng phía trước . Trong bức ảnh là tôi và Quân ,lúc đó tôi đang cố giành cây kẹo bông thì phải .Rất đẹp anh ta cười ,đúng vậy bức ảnh rất hoàn hảo

- Cô nhìn bên kia đi !_Quân chỉ tay vào phía trái khu vực tôi đang đứng

Hóa ra đây là 1 cuộc thi ảnh ! Các cặp đôi bị चुम trộm những khoảnh khắc mà họ không biết . Nếu như cặp đôi nào được bình chọn nhiều nhất thì sẽ được thưởng 1 cặp điện thoại mới và 1 chuyến đi chơi xa .Thật sự là hấp dẫn mà !_Tôi nhìn chăm chăm vào lượng bình chọn của bức ảnh mà lòng hồi hộp kinh khủng

- Cô muốn tham gia sao ?_Quân

- Uhm ..tôi rất thích .Nhưng tôi với anh đâu phải tình nhân .Nếu mà được giải nhất thì chắc gì đã được nhận _Tôi thiếu não nói

- Được chúng ta sẽ tham gia ...

- Sao , anh đồng ý tham gia ?_Tôi hét toáng lên .

- Uhm

- Á...thích thật .Cám ơn anh ! _Tôi nhảy cẫng lên ôm anh ta .Mà không phát hiện ra sự bất thường trên khuôn mặt hoàn mỹ của hấn .

“Sao tim mình đập nhanh vậy ” _ Quân

- Đây có phải sự thật không?_ Tôi cầm chiếc điện thoại đời mới trên tay , mồm mê nhìn từng đường nét hoàn hảo trên đó

- Ngu ngốc!_ Quân nhìn cô gái trước mặt mình phun ra 2 từ rõ hiểm

- Cửa anh 1 cái nè!_ Tôi đưa cái điện thoại còn lại cho anh ta, trong lòng thầm mong anh ta đừng lấy để tôi còn bán lại kiếm tí tiền (t/g: chị thật tham mà!)

-.. .Đợi mãi , đưa đây ..._ Quân méch mép cười , ai bảo mắt cô lại thể hiện hết ra chứ

Tôi: ~~

- Á, anh đi nhanh vậy đợi tôi với _ tôi gọi với theo . Nhưng do chân anh ta dài quá lên tôi đuổi mãi cũng vẫn không kịp

- Ừ da....._ Tôi vấp phải 1 hòn đá mới đen chứ

Lãnh Quân dừng bước, anh quay lại nhìn người con gái đó. Đúng là ngốc mà

- Chântôi bị...chẹo rồi!_ tôi chỉ vào chân mình

- Lên đây.._ Quân tiến lại và ngồi xuống như đã biết trước được điều này vậy.

-Không khí dường như nhất kì quái, thấy thế tôi mở miệng:

- Ê, đi mai sao vẫn chưa thấy xe của anh vậy?

- Tôi cho lái xe về rồi_ Quân

- Thật sao?_ Tôi hí hửng hỏi , trên mặt hiện rõ vẻ đắc ý ” Cho anh chết! Xem tôi hành hạ thân thể của anh như thế nào” (t/g: Chị biến thái quá mà!)

- Cô không cần tỏ vẻ mặt như vậy đâu. Vì đợi sau khi cô hết đau chân , tôi sẽ bắt cô công lại tôi_ Quân

Tôi:~~ khóc không ra nước mắt

” Anh đúng là ác ma ”

Đêm giáng sinh của tôi kết thúc như vậy đó

5. Chương 5

Cháp 5:

- Đợi cháu với bác tài xế ời iiiiiiiiiii.....!_Tôi hét to và cố gắng chạy nhanh về phía xe buýt .Nhưng đã không kịp ...

- Quả này lại bị phạt rồi !_Tôi ai oán kêu lên

- Bị phạt là đúng !

- Đúng cái đầu mi ấy !-Tôi tức giận quát khi nghe thấy cái giọng mỉa mai ấy

- Giải thật, cô dám mắng tôi à !_Quân tiến đến bên cạnh nó ,nở nụ cười nham nhở .

- Đầu có tôi cứ tưởng ..._Tôi đang suy nghĩ để tìm lý do nói dối

- Tưởng cái đầu cô ấy ! Mau đi thôi !_Quân thông dong sải chân về phía trước bỏ mặc nó lại

- Đợi ..đợi tôi vs

- À , mà sao anh có mặt ở đây vậy ?_Tôi thắc mắc hỏi vì nghe nói là nhà hấn ở khu A,ngược đường vs khu E nhà tôi mà

- Không biết... _Quân lơ đãng trả lời
- Sao cái gì anh cũng không biết vậy ?
- Có phải cô đang muốn ăn đòn không ?_Quân cầm lấy tay nó khẽ nhếch môi đe dọa
- Không đâu ... à hình như mượn học rồi đó _Tôi vội đổi chủ đề

Trên con đường dài ánh nắng của buổi sáng bắt đầu chiếu rọi khắp nơi vs không khí trong lành ,mọi vật đều im lặng .Nhưng trái lại vs khung cảnh yên ắng ấy đó là bóng 2 người :1 trai 1 gái đang tranh chọi đuổi nhau trên đường . Tiếng cười nói thoải mái của cô gái ,cùng sự lạnh lùng của anh chàng đã làm ấp áp ,vui nhộn cả không gian .Khiến mọi người đi trên đường cũng phải vui lây

Vì đi cùng Quân đến trường nên tôi mới được bác bảo vệ cho vào trường .Công nhận làm hội trưởng hội học sinh có lợi thật !

- Cô mau vào lớp đi !_Quân cất bước về phía trước
- Được_ tôi vô thức trả lời .Thực sự tôi không hiểu tạo sao anh ta lại không vào lớp học mà tiến vào phòng dành cho hội học sinh.Chả nhẽ anh được thầy cô quý trọng, đến lỗi không phải lên lớp?

.....

- O,cô giáo đâu rồi ?_tôi kéo áo thằng Cường béo ngồi cạnh .
- À, con cô bị tai nạn nên lớp mình được nghỉ 2 tiết đầu _Thằng Cường vừa nhai kẹo cao su vừa nói .

Giờ ra chơi:

- Chị là chị gái của anh Thiên Kì đúng không ạ ?_Một đám con gái vây quanh tôi bắt đầu hỏi .Trông đứa nào cũng xinh cả nhưng mà hội này bé tí mà đã chất đầy phấn vào mặt rồi.Thực sự là tôi không thích! .
- Đúng thì sao ?_ Tôi lơ đãng hỏi vì biết đây là fan của thằng Thiên kì
- Chị đưa bức thư này cho anh ấy hộ em được không ạ ?_ Cô bé tóc xoăn chớp chớp đôi mắt nhìn tôi đầy hi vọng
- Nhưng nó không học ở trường này nữa mà ?_Tôi thắc mắc hỏi .Chả là đợt này mỗi trường phải cử 1 h/s xuất sắc nhất đi sang trường khác học cho đến khi tốt nghiệp xong cấp 3.Người mà trường tôi cử đi chính là thằng em ác ma Thiên Kì nhà tôi .

Giới thiệu vs các bạn chút thông tin về nó nha:

Hạ Thiên Kì là thằng em sinh đôi vs tôi ,xét về ngoại hình thì tôi và nó có nhiều đặc điểm giống nhau .Nhưng nhìn tổng thể có vẻ nó đẹp hơn tôi 1 ít .Da trắng mịn

.Môi đỏ mọng ,mắt sâu màu cà phê ,tóc đen mũi thẳng dáng người cao cao rất có khí chất . Có nhiều lần tôi hỏi mẹ :Vì sao thằng Thiên Kì lại thông minh như thế ?có phải là khi sinh nó ra mẹ cho nó ăn thuốc kích thích trí óc mà không cho con ăn có phải không ?Ngay sau đó tôi bị mẹ già gõ ấy phát muối vào đầu ,còn thằng Thiên Kì nhìn tôi khinh thường rồi ngạo nghễ bước đi .Trong nhà tôi toàn bị bắt nạt thôi .Chỉ có mỗi ba ba là tốt vs tôi ,những lúc như thế ông chỉ xoa đầu tôi cười .Không biết có phải thằng em tôi đã quen vs Lãnh Minh Quân hay không mà tính cách cũng rất quái dị .Có lần tôi bị đám lưu manh trên trục đến nổi phải khóc giống lên ,thấy tôi bị như thế thằng Thiên Kì không nói gì chỉ xin chúng nó mỗi đưa 1 túi máu thôi .Không những thế thằng này ngay cả con gái cũng đánh điểm này thì nó hơn hẳn Quân , vì anh ta không đánh con gái mà chỉ sai người đánh thôi. Chả là hồi ấy có đứa con gái bám theo nó mãi không buông, tức mình nó tát cho cô ta mấy phát .Lúc nghe thấy chuyện ấy tôi thở phào nhẹ nhõm ,nghĩ :“May mình là chị nó không chỉ còn nước húp cháo ”.Cũng may có thằng em trai hổ báo lên tôi trả phải lo gì cả .Hội học sinh trong trường thấy tôi đi bên cạnh Quân cũng chỉ dám tỏ thái độ chứ chả đứa nào dám đánh tôi hết. Nhưng bây giờ thằng bé không còn ở trong trường nên tôi cảm thấy hơi lo lo (t/g: Không phải còn có anh Quân sao?)

Quay lại chiến vừa rồi , khi tôi đang mãi hồi tưởng lại những kỉ niệm về thằng em ác ma thì 1 đồng đồ cùng thư đã được sắp xếp gọn lên bàn, chất thành 1 đồng to. Chẳng phải nói khoa trương , chứ thằng em tôi có cả mấy nhà thư rồi

” Thật tôi cho nhưng đứa yêu phải thằng em ác ma của mình”

” À hình như thằng Thiên Kỳ , chuyển đến trường King Wook thì phải_ đó chẳng phải trường của con Loan sao ? ”_ tôi nghĩ

Trường học King Wook:

Ngôi trường chỉ đứng thứ 2 nhưng cũng không hề thua kém gì trường Hoàng Gia . Ngôi trường được thiết kế theo phong cách cổ kính xen lẫn phong cách châu âu, mọi thứ trong trường đều hoàn hảo. Bao quanh trường là những dãy phượng già nhiều năm tuổi xen kẽ các loại cây quý khác. Tất cả đều làm cho ngôi trường trở lên đẹp đẽ, bí ẩn và không kém phần thú vị. Thiên Kỳ được hiệu trưởng đích thân dẫn đi thăm quan trường . Ông rất vui khi nghe tin anh sẽ học trường mình, chẳng mọi trường khác đều mong có 1 học sinh xuất sắc, toàn vẹn như anh , không ai muốn nhường 1 thiên tài như anh cho người khác. Nhưng có điều khiến ông lo vì cậu học sinh này rất đẹp trai, đi bên cạnh anh ông còn cảm nhận được khí chất đến mê lòng người , ông e sợ lũ con gái trong trường này sẽ không thể nào chú tâm vào học được.

- Thằng kia! mày mau đứng lại cho taooooo!_ Nhỏ Loan hét ầm lên, tiện tay rút đôi giày ra và.....

“Vèo”

” Bốp”_ thấy hiệu trưởng không may bị dính đạn giày của nhỏ, ông nhăn nhó ôm lấy 1 bên mặt mình

- PHAN LOAN!Trò ngày càng quá đáng rồi đấy!_ thầy hiệu trưởng tức mình hét lên

- Thầy ơi em không cố ý mà! Người em ném là thằng béo kia cơ!!!!!!_ Loan chỉ tay vào thằng béo đang đứng núp nằng sau thầy giải thích

- Không phải nói nữa! Mau vào văn phòng cho tôi_ Hiệu trưởng ra lệnh , sau đó ông quay sang nói vs Thiên Kỳ vài câu rồi bỏ đi

- Thằng kia ! tí nữa thì mày biết tay tao!_ Loan nghiêng răng ken két chỉ tay vào thằng béo dọa nạt , khiến thằng đó rùng hết cả mình

- Còn đứng đó à?_ hiệu trưởng

- Em đang đi nè!_ Loan phụng phịu chu đôi môi nhỏ xinh ra nói

” Chẳng phải con nhỏ đó là bạn chị mình hay sao?”_ Thiên kỳ ngẫm nghĩ, đôi mắt nhìn theo bóng dáng nhỏ bé khuất sau làn thang

” Cộp”

Chân anh giẫm phải thứ gì đó

Một sợi dây chuyền, có in hình cỏ 3 lá nhỏ nhắn

” Cửa cô ta sao?” Anh tự hỏi , rồi dứt sợi dây chuyền vào túi rồi bước về phía trước....

Cháp 5:Người mới xuất hiện

- Anh lôi tôi đi đâu đấy !_Mặt tôi nhăn nhó vì đau khi bị anh ta lôi đi như 1 bao cát

- Thư viện _Quân

.....

- Ê,sao anh học nhiều vậy ?_Tôi bất lực khi nhìn chồng sách đang xếp dần dần đầy trên tay

- Tôi không học _Quân thả cuốn từ điển dày cộp vào tay tôi nhếch miệng nói

- Vậy thì ai học ?

- Cô !_Quân lại thả thêm 1 quyển sách nữa vào tay tôi rồi thông dong sải chân dài đi về phía trước

-Vì sao lại là tôi chứ ?_Tôi hét ầm lên,nhưng ngay sau đó lại im bật ngay vì những ánh mắt giết người trong thư viện cứ bắn vào tôi pằng! pằng !

- Muốn biết vì sao không? _Quân ghé miệng gần sát vào tai tôi nói thầm

- Vì sao?

- Tôi không thích osin ngốc, ngay cả điểm trung bình cũng không đạt được !_Quân nhếch mép nhìn tôi phura 1 tràng

- Tôi :~ ~“Bộ Ngốc có tội sao hu hu”

- Ê anh cầm hộ tôi 1 ít đi !_Tôi chạy nhanh lên trước hỗn hển nói

- Không

- Tại sao chứ ? Anh chả ga lăng vs con gái tẹo nào

- Tôi không phải ga lăng vs osin _Quân vẫn bước tiếp tốc độ đã giảm chậm xuống

- Tôi ~ ~

- Ê ,ở đây có cửa bí mật sao ?_Tôi hào hứng nhìn vào bên trong

- Vào đi! _Quân đóng cánh cửa lại khi 2 người đã vào bên trong

- Không ngờ anh có nhiều bí mật vậy nha !_Tôi cười to

- Vậy sao ?Sau này tôi sẽ cho cô biết nhiều bí mật nữa mà tôi giấu _Giọng nói nghiêm túc của Quân vang lên

- Thật sao ?_Tôi hí hửng hỏi,trong đầu đang nghĩ tới kho báu anh ta đang giấu he he

- Nằm mơ đi _Quân cười to khi nhìn thấy ánh mắt cô lộ tia gian xảo .Thật ngốc mà!

- Tôi ~ ~

“Chưa lần nào nói chuyện mà tôi có thể thắng được anh ta! Đúng là bực mình mà !”

.....

“Bộp ..bộp ”chồng sách trên tay tôi rơi hết xuống đất , hai mắt tròn to, lòng bàn tay chảy đầy mồ hôi ,giọng run run hỏi Quân :

- Đây không phải là rừng phong sao ?

- Đúng__ Quân nhìn vào khuôn mặt xanh trắng lẫn lộn,thích thú trêu trọc .

- Chạy thôi .._Tôi

“sao mà chạy mãi không rời khỏi chỗ này vậy” .Tôi ngoảnh lại thì thấy Quân đang nắm cổ áo mình,cổ nín cười

- Anh điên rồi !_Tôi

- Đúng !tôi đang bị cô trọc cho đến phát điên rồi _Quân đá nhông theo

.....

Một lúc sau:

- Woa! Sao lại có nơi đẹp thế này !_mắt mở to đến nỗi muốn rớt cả ra ,Tôi dường như không thể tin vào cảnh vật trước mắt

Đằng sau sâu trong rừng phong là cánh đồng hoa bồ công anh to rộng .Đó chính là loài hoa tôi thích nhất ! không màu sắc sắc sỡ, không hương thơm quyến rũ nhưng sự thanh khiết của bông hoa làm tôi mê

mắm.Những bông hoa khoác trên cái áo choàng bông nhẹ .trắng muốt và mịn như chiếc lông ngỗng ...từng sợi bông nhỏ theo gió bay xa ...

- Mau lại đây nào !_Quân kéo nó về phía cánh đồng xanh trước mặt mỉm cười khi thấy bộ mặt ngạc nhiên của cô nàng .

-Thiên đường !Đây chính là thiên đường !_Tôi nhảy căng lên, bỏ đồng sách xuống dưới bãi cỏ ,tay bắc hình loa gào thét lên

- Lại đây !

- Tôi đang chơi mà !

- Cô đang phản tôi sao ?

.....

- Nhìn thấy ánh mắt giết người của anh ta, tôi liền bỏ lại cảnh đẹp mà lết đến ..

- Giở sách ra !_Quân lặng lẽ nhìn về phía trước ,miệng không quên ra lệnh

- Được rồi...

- Cô làm thử bài này đi !

N(phút)sau :

- Tôi không làm được !_nó nhìn Quân vs ánh mắt tội nghiệp ,miệng thiếu não nói

-Đưa đây !_Quân

Chưa đầy 1 phút sau, Quân đã giải xong bài toán

- Trong đầu anh có cái gì vậy _Tôi nhìn chăm chăm vào tờ giấy có bài giải chi tiết cảm thán nói

- Đương nhiên là thứ mà trong đầu cô không có rồi

!

- Cũng phải

.....

- Sao làm lâu vậy?_ Quân nhìn vào người con gái bên cạnh mình đang cắn cắn đầu bút lười biếng mở miệng hỏi

-.....

- Rốt cục là trong đầu cô có cái gì vậy?_ Quân thở dài . Dạy cô còn vất vả hơn cả những lúc anh giải quyết công việc khó

- Anh biết là đầu tôi không giống anh rồi mà!

- Quân: ~~

- Cô làm hết chỗ này đi! Nhớ áp dụng đúng công thức đấy_ Quân dặn dò xong rồi nằm ngả người trên bãi cỏ đọc sách

n Phút sau:

- Anh xem.....

“Anh ta ngủ rồi! đây chính là cơ hội cho tôi trả thù”! Tôi cười nham nhở , tay cầm cây bút màu , tiến lại gần chỗ anh ta

- Sao anh lại đẹp đến vậy?_ Tôi đang định phá hủy đi dung nhan mỹ miều do thượng đế ban cho anh ta nhưng lại bị chính vẻ đẹp hoàn mỹ kìm lại....Da rất đẹp, rất khỏe , bạc môi mỏng có màu sắc hài hòa của

hoa tường vi , sống mũi cao , đôi mắt sâu hút hồn đang nhắm lại làm cho hàng lông mi cong dài càng hiện rõ lên. Bất giác tôi đưa tay sờ môi mình....

” Mày điên rồi, sao lại muốn mi trộm anh ta chứ!” _ Tôi vỗ vỗ mặt mình ,

” không được phải tránh xa yêu nghiệt”

Buổi chiều ánh mặt trời đã chiếu lên cao, từng tia nắng len lõi chiếu rọi khắp nơi như muốn phủ 1 màu vàng nhuộm lên tất cả mọi vật , từng cơn gió thổi nhẹ mang theo những sợi bông bò công anh chu du khắp nơi.... Nhờ ánh nắng tinh nghịch nhẹ chiếu lên mặt mà anh đã tỉnh dậy. Nhớ ra mình đang phải dạy con heo ngốc học, thế mà lại ngủ quên lúc nào không hay!. Anh bật nhanh dậy , mắt đảo giác tìm kiếm. Trước mắt anh là hình ảnh cô đang cuộn tròn người ngủ cách đó không xa, Khuôn mặt trắng hồng bụ bẫm trông rất đáng yêu , đôi môi nhỏ màu sắc hài hòa như cánh hoa anh đào nhẹ nhàng mỉm cười....

” Cô ta đang mơ cái gì mà cười tươi như vậy nhỉ?” anh ghé sát mặt mình vào gần khuôn mặt nhỏ nhắn đó suy nghĩ tìm câu trả lời. Đột nhiên cô nheo nhẹ môi . Cô không biết hành động của mình đã câu dẫn anh. Như bị thôi miên , anh áp môi mình lên môi cô . Một nụ hôn thật nhẹ , thật lâu,....

Nụ hôn.....

Rất mềm.....

Rất ngọt.....

Càng làm tăng ham muốn của anh . Anh không dừng lại , từ nụ hôn nhẹ anh đã nhanh chóng dùng lưỡi mình tách miệng cô ra để tiến vào trong. Nhẹ nhàng khám phá mọi góc ngách trong miệng cô.....

Chợt thấy khuôn mặt cô nhăn lại , anh liền tiếc nuối rời môi cô....

Nhìn đôi môi anh đảo nhỏ hơi sưng sưng mà ham muốn của anh lại tăng lên

” Không được! Nhỡ cô ấy tỉnh lại thì sao ?” anh nhẹ nhắc nhở mình phải kiềm chế

“...Phải đánh thức cô dậy thôi , không thì anh sẽ lại phạm lỗi mất....”Anh cười nhẹ , vươn tay về phía cô

- Á! Anh làm gì vậy ? Sao lại véo má tôi?_tôi nhăn nhó trách cứ, đưa tay vừa dụi nhẹ mắt vừa xoa xoa hai bên má

- Thì sao?_ Quân cười nhẹ nhìn khuôn mặt nhăn nhó , cùng hành động dụi mắt đáng yêu của cô

-hu...hu ...sao lúc nào anh cũng phá tôi vậy? Véo lúc nào không véo lại véo đúng vào lúc tôi đang hôn hoàng tử _ tôi giận dỗi trách cứ

- Hoàng tử? _ Quân

- Đúng vậy ! nụ hôn trong mơ của tôi rất thật, rất ngọt nha!_ tôi mơ màng kể lại

- Vậy sao _ Quân nheo mắt cười

- Thật mà, Tôi chắc là anh chưa bao giờ có được nụ hôn như thế đâu....

- Nếu như vậy thì tôi cũng muốn cảm nhận thử xem.....

Môi chạm môi

Mắt nó mở to hết cỡ như không tin vào sự thật trước mặt

- Nhắm mắt lại ..._ Quân

Như phản xạ có điều kiện nó liền thụ động nhắm mắt lại

Rất ngọt

Môi rất mềm.....

không đúng.....

10s sau:

” Chát”

- Anh ...anh ...Sao lại dùng đôi môi qua nhiều lần sử dụng mà chạm vào môi tôi thế !_ tôi tức giận cần cô áo anh ta nhắc lên.Chưa bao giờ tôi thấy mình dùng cảm như vậy!

- Nói cẩn thận nha, môi tôi không có sử dụng nhiều lần nha

- huhuhu nụ hôn đầu của tôi là để giành cho chồng tương lai vậy giờ.....hu hu...

- Trả lại nụ hôn đầu cho tôi đi!_ Tôi xòe 2 tay trước mặt anh ta

- Thôi được , tôi đành để cô cưỡng hôn vậy _ Quân nhếch môi cười đều, nhẹ rút ngắn khoảng cách giữa 2 người

- Tôi: ~~

- Anh chết đi _ tôi gõ mạnh vào đầu anh ta, rồi chuồn đi

- Cô mau đứng lại cho tôi....._ Quân đau điếng hần giọng nói

- Có ngu mới đứng lại! Anh ở đó chơi đi....haha

- Tôi mà bắt được cô thì.....

- hihhi

.....

-hahaha.....

Tiếng cười nói vang vọng cả cánh đồng hoa bồ công anh , nó mở đầu cho 1 tình yêu đẹp.....của 1 số người

- Sao mặt bà lại đỏ vậy?_ Thiên Kỳ ngồi xuống cạnh nó, khẽ giở nhẹ quyển báo pháp luật lạnh nhạt hỏi

- Ai...ai ...ai đỏ mặt _ tôi nói lấp ba, lấp bắp, khuôn mặt lại nóng phừng lên vì bị nói đúng tim đen

- Pà đó!_ Thiên Kỳ nhếch mép cười đều, quay sang nhìn chăm chăm vào mặt tôi

- Có em đó!_ Tôi cãi lại , trong đầu bắt giác nhớ đến nụ hôn của Quân mặt lại càng nóng hơn

- Tôi không nói chuyện với đứa thiếu năng như bà nữa !_ Thiên Kỳ bỏ quyển sách xuống 2 tay đút túi , bước ra ngoài cửa,

- Em đi đâu, muộn rồi ở nhà đi ! _ Tôi nhìn chăm chăm vào khuôn mặt hoàn mỹ của nó, bước nhanh đến gần nó chống tay vào hông ra vẻ dạy bảo em....

- Tôi có việc !_ Thiên Kỳ lạnh nhạt trả lời

- Nhưng chị sợ ở nhà 1 mình lắm! _ Tôi ngược đôi mắt to lên, rưng rưng nhìn nó vs ánh mắt đáng thương nhất

- Pà thôi ngay cái điệu ấy đi! Tôi thấy mình ở vs pà còn nguy hiểm hơn! _ Thiên Kỳ khoác chiếc áo mỏng lên người miệng không quên nói đều

-Tôi:~~ Khóc không ra nước mắt

- Nhưng.....

- Tí tôi về_ Thiên Kỳ để lại câu ấy rồi bước chân về phía trước

Chả là bố mẹ tôi phải sang anh để thăm bà ngoại đang bị ốm, mấy hôm trước ba mẹ gọi điện thoại về báo là bệnh tình của bà đã khỏi nhưng hai người còn phải đi du lịch để bồi đắp tình cảm nên 1 thời gian nữa mới về nhà . Thế nên mới có cái đoạn tôi ở nhà 1 mình . Thực ra thì tôi không sợ ở 1 mình , chỉ là thừa cơ định bắt nạt nó 1 lúc nhưng ai ngờ thằng em của tôi đã tu luyện thành tinh rồi nên khó mà có thể lừa nó Mà từ khi nó chuyển sang trường King Wook thì ít khi có mặt ở nhà . Vì trường ấy bắt học sinh phải ở trong kí túc xáGiống y như cái con bạn Loan của tôi. Mỗi lần 2 đứa muốn đi chơi cùng nhau thì

nó phải vất vả lắm mới trốn được ra ngoài, thế mà thằng em của tôi thì tối nào cũng về nhà rồi đi đâu đó , sáng sớm hôm sau mới lên trường . Đã nhiều lần tôi định hỏi nó làm cách nào mà trốn ra khỏi kí túc xá để bảo vs cái Loan nhưng mà quên bèn đi mất. Nhất định hôm sau tôi phải hỏi nó mới được !

“Có khi nào thằng Thiên Kì nhà tôi dùng mĩ nam kế với bác bảo vệ không?” tôi thoáng rung mình khi nghĩ đến phương án đó

Quán Bar:

Tại phòng vip:

- Em nghĩ sao?_ Lãnh Quân cầm ly rượu đỏ đưa lên miệng uống, mắt anh nhìn vào người thanh niên tuấn mĩ đối diện đang mải mê nghịch điều thuốc trong tay ...

- Anh biết là em không thích tham gia mà!_ Thiên Kì

- Nhưng chỉ có em mới đủ khả năng! _ Lãnh Quân nheo mắt đánh giá người trước mặt mình. Anh và Thiên Kì biết nhau từ hồi nhỏ , anh biết rõ Thiên Kì rất có tài lãnh đạo , trên người nó luôn toát lên khí chất làm bá vương ... nó rất giỏi võ, có lẽ anh cũng không thể làm đối thủ của nó..... anh thực sự rất thích người anh em này

- Thôi được! Em sẽ làm , nhưng anh lại chuẩn bị định đi đâu à ?_ Thôi nghịch điều thuốc trong tay Thiên Kì nhìn chằm chằm vào người anh coi như anh ruột

- Em làm là tốt rồi !

-.....

- Anh muốn 1 tìm người....._ Quân

Tuy câu trả lời nhất ngắn gọn nhưng nó đủ làm cho Thiên Kì hiểu

- Em muốn hỏi anh một việc ?_ Thiên kì

- Được

- Anh có mục đích gì vs chị em vậy?_ Thiên Kì nghiêm giọng hỏi , theo như anh biết bà chị của mình hình như đang có tình cảm vs Quân

- Mục đích thì không có ! Nhưng anh cảm thấy cô ấy rất thú vị!_ Quân bắt giắc mỉm cười

- Thú vị ? Em có thể hiểu là anh đang có ý vs chị em không?_ Thiên kì

- Có thể.....

Cuộc nói chuyện vẫn tiếp diễn giữa 2 người nhưng không ai biết họ có kế hoạch gì có tương lai sau này.....

Trường Kinh Wook:

Ánh nắng gay gắt rọi xuống từng góc ngách trong sân trường , nó như muốn thiêu đốt mọi thứ vậy . Trên sân trường có 1 cô gái đang chạy ... mái tóc xoăn bồng bay nhẹ trong gió , mặt đỏ rực do bị ánh nắng chiếu đã nẫu , đáng người nhỏ, xinh xắn như búp bê,.....điều đó càng làm cô trở lên đẹp hơn . Nhưng không ai biết được giành là cô đang bị phạt chạy.....

- Cuối cùng cũng xong!_ Nhỏ Loan thở hổn hển, đi đến góc cây cổ thụ bên cạnh thư viện cả người nằm dạt xuống nền đất , miệng không quên ai oán , kêu trời kêu đất.....

- Ô !!!!!!!! Chạy phạt xong rồi sao ?_ Một giọng nói chanh chua vang lên kèm theo 1 vài tiếng cười khúc khích

-

- Sao không nói gì ? Mọi khi mày nói nhiều lắm mà!_ Giọng của cô gái mang tên Kiều Giang lại vang lên, giương như giọng nói đó đã không còn được bình tĩnh nữa

-

- Con cầm này!_ Kiều giang dùng chân đá mạnh vào người nhỏ Loan, đắc ý cười lớn vs mấy đứa bạn

- Vừa mới chạy xong mệt đã cả người, cứ tưởng được ngồi yên ai ngờ lại bị chó cắn càn !! Chẹp !chẹp! điếu này mình phải đi coi bói mới được _ Nhỏ Loan giấu môi lên nói , không quên đánh ánh mắt khinh bỉ nhìn người con gái xinh đẹp trước mặt mình

- Mày...mày.... _ Kiều giang

- OMO! nghe nói mùa hè chó đều dễ mắc bệnh dại , có khi nào_ nhỏ Loan bỏ lửng câu , ánh mắt nhìn trân trân vào Kiều Giang

- Mày ...con ở này!_ Kiều Giang đang định đưa tay ra đánh thìbị một giọng nói cắt đứt

- Kiều Giang , thầy bảo bạn lên phòng gặp thầy ngay!_ Một cô nàng bốn mắt tuôn ra 1 tràng xong thì hai tay chống gối cúi xuống thở , có lẽ do chạy nhanh quá lên mới vậy!

- Chết tiệt ! Lão giáo già này !_ Kiều Giang mắt rực lửa , giọng chanh chua **** rửa thành tiếng

-.....Việc này chưa xong đâu , mày cứ đợi đấy!_ Kiều Giang giấu đôi môi đỏ chót , tay hất ngược mái tóc vàng uốn cong để lại 1 câu đe dọa , rồi bước chân đi....

-

- Muốn đấu với tôi ư! Cô đợi khiếp sau đi!_ Nhỏ loan nói vừa đủ nghe ...

- Thật là bực mình ! _ Loan đứng dậy , chạy nhanh về phía trước

Ở 1 góc khuất , đã có người chứng kiến hết sự việc anh thích thú mỉm cười tay cầm sợi dây chuyền cỏ ba lá đang đưa

” Mồm mép còn hơn cả chị mình!”

- Bọn bay Rút thôi! _ Giọng nói hoảng hốt xen lẫn sợ sệt vang lên....

- Bỏ cuộc chơi sớm vậy sao?_ Thiên Kì lạnh lùng nói , trông anh bây giờ thật đáng sợ , đôi mắt hổ phách sâu hút hồn , bạc môi khẽ nhấc lên thành nụ cười nhạt .

- Mày ...Mày...tao sẽ giết mày! _ thằng cầm đầu hầm hè nói nhưng trong lòng vẫn không khỏi run sợ . Hắn ta thực sự rất sợ con người trước mặt , hắn ta quá mạnh , quá lạnh lùng ,...Nhưng vì không thể để mất trước hội đàn em nên hắn ta vẫn cứng giọng nói

- Chỉ sợ điều này không thể thực hiện được !_ Nói xong anh giáng 1 đấm vào mặt thằng đó

- Anh Kì tha cho tụi em đi...._ Mấy người quỳ xuống đất cầu xin, bây giờ họ chỉ còn nữa mạng sống sợ đánh thêm thì sẽ không sống nổi....

- Thôi được ! Nhưng mà cũng phải để lại 1 kỉ niệm khó quên chứ !_ Thiên Kì nhìn tên cầm đầu trước mặt và rồi....

” Phập”

- Á1Tiếng kêu thảm thiết vang lên...

Máu tươi chảy ra....

Tám đầu ngón tay của tên cầm đầu đó rơi xuống đất , trước nhìn ánh mắt sợ hãi tột cùng của mọi người

- Rút_ Thiên Kì lau những vết máu còn dính trên tay , ra lệnh cho hội đàn em....

Trường Kinh Wook:

- Mày nghe tin gì về băng QK chưa?_ Học sinh 1

- Chưa, nhưng tao nghe nói đại ca của băng QK không phải là anh Quân nữa có đúng như vậy không? _ Học sinh 2

- Chính xác , người này còn đáng sợ hơn cả anh Quân đó _ Học sinh 3

- Vậy sao? _ Học sinh 4

- Mấy ngày gần đây các băng đảng nổi tiếng khác đều bị xóa sổ hết, họ đều bị đánh bại 1 cách thảm hại _ Học sinh 5

- Thế mấy người có biết là ai không? _ Học sinh 6

- Đó là Thiên Kì , người mới chuyển vào trường chúng ta đó! _ Học sinh 7 , mắt ánh lên vẻ tôn sùng phấn khởi nói

- Thật sao? Trường mình đúng là may mắn mà _ Học sinh 8

-.....

Trên sân trường bên cạnh cây phượng cổ thụ có 1 người thanh niên đang ngồi đọc sách, anh khoác trên mình chiếc áo trắng , mái tóc bay nhẹ trong gió , đôi mắt hổ phách , bạc môi quyến rũ ,tất cả điều đó đều làm mọi người trong trường kính trọng tôn sùng anh, ai cũng muốn anh để ý đến mình nhất là đám con gái , còn lũ con trai chỉ dám nhỏ nhẹ đi đứng họ rất sợ làm anh nổi giận. Lúc trước Anh Quân đã được mệnh danh là người máu lạnh , nay có 1 vị đại ca mới lên tính cách còn đáng sợ hơn, khốc liệt hơn ,không ai có thể đoán được tính cách của anh _ Thiên Kì

- Ê, Thiên Kì là ai Vậy? _ Nhỏ Loan kéo áo thằng thành béo hỏi tới tấp , từ sáng đến giờ nhỏ toàn nghe mọi người bàn tán về ai đó

-Thằng Thành béo bắt đầu chém gió

- Anh ta đáng sợ vậy sao? _ Nhỏ Loan rùng người khi nghe xong thông tin vắn tắt của Thiên Kì

- Không phải đáng sợ mà là quá đáng sợ _ Thằng Thành béo

” Đây chả phải là thiên thần đội lốt ác quỷ sao” _ Nhỏ Loan thầm nghĩ

” Học lâu trong trường rồi mà mình chưa được gặp anh ta , hôm nào phải đi theo hội con gái trong trường để nhìn trộm mới được” _ Loan

*Tại một nơi nào đó:

- Anh đưa tôi đi đâu vậy ? _ tôi thắc mắc hỏi quân, mới sáng ra hắn đã đến nhà tôi đi rồi . Cứ tưởng ngày chủ nhật sẽ được ngủ 1 bữa thật đã.....vậy mà

- Đi biển _ Quân nắm chặt lấy tay nó kéo về phía trước

-

- Woa! _ Tôi hét sầm lên khi trông thấy 1 bãi biển trong xanh cùng bờ cát trắng mịn...

- Thích không _ Quân nheo mắt nhìn cô gái đáng yêu trước mặt mình , trong lòng len lõi 1 tia ảm áp lạ thường

- Thích ...Anh mau xuống đây đi, nước biển mát lắm _ tôi thích thú dùng chân khuấy mặt nước

- Cô tự chơi đi

- Không anh phải chơi cùng tôi _ Nói xong nó liền dùng tay hất nước vào người Quân

————— 1 lúc sau —————

- Ê, sao anh không nói gì ? _ nó ngồi bó gối trên cát nhìn người con trai tuấn mã trước mặt mình, tim bỗng đập nhanh hơn 1 nhịp...

- Tôi muốn ngắm biển__ Quân đưa mắt nhìn xa xăm

-.....

- Đi ăn không?_ Sau 1 hồi nhập tâm suy nghĩ Quân mới quay sang chỗ nó định rủ cô nàng đi ăn ...nhưng anh không thấy bóng dáng cô đâu cả

Một cảm giác quen thuộc ập đến khiến anh lo sợ.....

Cảm giác bị bỏ rơi

Anh chạy khắp nơi để tìm cô.....

- ÁAAAAAAAAA __ nó bị rơi từ trên cây xuống

“Xoẹt”

- Cô không sao chứ ?_ Quân lo lắng nhìn người con gái nhỏ nhắn, khuôn mặt đang dần chuyển sang màu trắng rồi lại đỏ

- Áo ...áo ...tôi bị ...rách rồi !_ nó yếu ớt mở miệng nói . Chiếc áo rách làm hở ra phần eo nhỏ trắng nõn

-Cô ...cô ...đúng là ngốc mà !_ Quân quay mặt đi chỗ khác để giấu khuôn mặt đang dần ửng hồng của mình , rồi cởi chiếc áo khoác ngoài ra đưa cho cô

.....

Gió biển rất mát , tình con sóng xô bờ Trời xanh , nước trong, bãi cát trắng,.....

- Anh ăn táo không?_ nó chìa quả táo nhỏ ra trước mặt cô

- Vừa nãy cô trèo cây để hái cái này sao?_ Quân đưa tay đón lấy quả táo

- Uhm

- Mẫn chi....

- gì?

- Vừa nãy không thấy cô tôi đã rất sợ !_ quân

- Thật không đó? _ Nó nheo nheo đôi mắt to của mình thích thú nhìn Quân

-

- MẮN CHI, TÔI YÊU EM....._ giọng nói đều đều của quân vang lên

- Làm bạn gái tôi nhé!_ Quân nhìn chăm chăm vào nó như chờ đợi 1 điều gì đó.....

- Ê , đừng nói là bà định ăn sạch cả mẫu xương ấy nha!_ Thiên Kỳ nhìn chăm chăm vào khuôn mặt mắt tròn của chị gái mình , anh cầm chiếc đũa khua khua trước mặt nó nhưng chẳng thấy có phản ứng nào cả

- Uhm..._ Nó mơ mơ màng màng gật đầu

- Không được rồi, tôi phải gọi điện thoại ngay!_ Thiên Kỳ rút con i phone 4 ra chuẩn bị ấn ấn

- Em gọi cho ai vậy?_ Đường như cảm nhận được ánh mắt bất thường của Thiên Kỳ , nó liến lại gần

- Alo, mau mang xe tới Đường XX đi, ở đây đang có 1 con bệnh _ Thiên Kỳ chĩa vờ áp điện thoại vào tai , giọng nói nghiêm túc xen lẫn khinh thường của anh làm cho nó bắt đầu lấy lại được ý thức

- Em...Em... mau biến đi!_ nó cầm cái thìa chọi ngay vào đầu Thiên Kỳ , mặt anh nhăn lại vì đau. Đường như cảm nhận được mình đã đánh quá tay nó liền nhấc mông ra khỏi bàn ăn....

- Bà định chạy sao?_ Thiên kỳ túm lấy cổ áo chị gái, mặt hầm hè, đôi môi quynh rũ hẳn ra từng chữ đe dọa khiến cho người khác phải run sợ

- Em ...em...cứ bình tĩnh, có chuyện gì thì 2 chị em mình cùng thương lượng mà_ Nó chấp 2 tay vào vs nhau đưa mắt cầu xin sự khoan hồng của em trai

- Bà biết tính tôi rồi mà!_ Không đợi chị gái mình có phản ứng gì anh liền cầm cái muông chọi vào đầu nó liên tiếp

-.....

- Úi da, em có cần ra tay mạnh vậy không?_ Nó ôm đầu nhăn nhó, chu cái miệng nhỏ ra khiêu trách

- Uhm...._ Thiên Kỳ

- Mà bà bị sao vậy, từ chiều qua tới giờ tôi để ý thấy cái mặt của bà ngày càng nguy hiểm_ Thiên Kỳ nhìn chăm chăm vào khuôn mặt tròn tròn lúc đỏ lúc hồng của chị mình , nhếch bực môi mỏng lên hỏi,.....

- Em....sao...lại hỏi vậy?_ Nó ấp úng không nói lên lời, nhiệt độ trong cơ thể theo đà mà tăng lên

- Tự bà biết_ Thiên Kỳ nhường như đã biết trước được điều này.....

- Em....thôi chị đi học đây!_ Nó đeo cái cặp trên vai , nhanh chóng chạy khuất.....để che giấu sự hồi hộp của mình. Chiều hôm qua khi nghe thấy Quân tỏ tình , trong lòng nó rất vui xen lẫn cả sự ngạc nhiên nguyên cả buổi tối hôm qua nó không ngủ được , trong đầu chỉ hiện lên khung cảnh biển chiều hôm ấy.

Hôm nay nó sẽ cho quân biết câu trả lời

Một câu trả lời mà Quân mong đợi

Thực sự....

Nó rất thích Quân....

Mà thích từ rất lâu rồi.....

Nở 1 nụ cười thật tươi , thật hạnh phúc nó bước chân thật nhanh về phía trước....

Sân trường nhộn nhịp tiếng nói cười dường như mọi người đang bàn tán về 1 người nào đó.....

- Uhm , cô ta xinh thật đấy!_ Học sinh

- Mình chưa bao giờ nhìn thấy người con gái nào có thân hình nóng bỏng như vậy?_ Nam sinh thứ 2 mơ màng nói

- Đúng , đẹp như diễn viên điện ảnh vậy?_ nam sinh 3 mắt liên tục phát sáng nhìn về phía phòng hội học sinh

- Cô ta xinh thật, mình là con gái mà còn phải ngược nhìn đến mắt cả hồn_ nữ sinh 1

-.....

Những lời bàn tán đó làm cho không khí trong trường trở lên ồn ào hơn.....

" Bọn họ đang nói ai vậy nhỉ?"_ Nó thắc mắc , nhưng vẫn không dừng bước chân.....

" Không liên quan tới mình , Mình phải đi tìm hạnh phúc thôi....." nó nghĩ ,chân bước ngày càng nhanh về phía văn phòng của hội trưởng hội học sinh

*Phòng hội trưởng hội học sinh:

" Cạch " Tiếng mở cửa rất nhỏ, nó nhỏ tới mức làm cho người cho phòng không nghe thấy gì cả

" Phải làm cho anh ta bất ngờ mới được"_ nó thầm nghĩ , bước chân thật nhẹ về phía phòng làm việc mà Quân hay ở

Trước mắt nó không phải là hình ảnh Quân ngồi bên bàn làm việc mà đó là 1 đôi trai gái hoàn mỹ đang hôn nhau say đắm. Người con trai đó chính là Quân , anh đang quay lưng về phía nó, nó thấy cô gái đó hôn anh rất say đắm, mà cô ấy nhất đẹp mái tóc thẳng ngang vai ôm gọn lấy khuôn mặt trái xoan nhỏ nhắn, làn da

trắng hồng mịn màng , dáng người cao cao , chiếc eo nhỏ nhắn đang bị lộ ra do cô kiễng chân lên, cái váy ngắn màu đen càng tôn thêm làn da trắng ngần cùng đôi chân dài miên mang,.....

Thật sự là cô gái đó quá đẹp

Nhưng chuyện gì đang xảy ra vậy?

Nó nhanh chóng chạy ra ngoài , cả người mềm nhũn như bún, nước mắt không ngừng chảy trên khuôn mặt trắng hồng . Hiện giờ nó như người mất hồn, dựa cả người vào lan can của sân thượng thở từng hơi nặng nề , khuôn mặt nhỏ nhắn đang dần biến sắc.....

Bỗng có tiếng nói chuyện của đám học sinh nữ vang lên...

- Ê, cô gái đó là vị hôn phu của anh Quân đó__ Nữ sinh 1

- Thật vậy sao, thế là mình hết cơ hội rồi....._ Học sinh 2

- Công nhận họ đẹp đôi thật đấy! Mình cứ tưởng anh Quân thích con nhỏ Chi , bây giờ thì cho nó trắng mắt ra.__ nữ sinh 3

- Ủ....Nếu mà anh Quân thích nhỏ Chi mình cũng cảm thấy gai mắt...

- Trống rồi, bọn mình vào lớp đi!__ nữ sinh 1

.....

Tại 1 góc khuất gần đó :

” Vị hôn phu....”

” vậy những lời hôm đó...”

” Anh đang đùa bọn tôi sao”

Nó bước nhanh về phía cổng trường , mặc cho những giọt nước mắt đang không ngừng chạy ra , đôi môi mím chặt ,

Nó đang rất đau.....

Tim nó đang nhói lên từng cơn.....

“Rầm”

- Có tai nạn kìa , mau xem cô bé đó có việc gì không!_ Người qua đường

-

- Cháu tỉnh rồi ah!_ một phụ nữ trung niên đi xe lăn đến cạnh bên giường ga trắng toát. bà nhất đẹp ,một vẻ đẹp tinh khôi, đôi mắt cười ánh lên vẻ dịu hiền , mái tóc đen được búi gọn gàng ở đằng sau càng làm tăng lên sự đơn giản nhưng không kém phần cao quý.....

- Cháu đang ở đâu vậy?_ Nó nhìn quanh căn phòng mình đang ở, một căn phòng vs tông màu vàng chanh rất đẹp, bên cạnh khung cửa sổ có các chậu cây xương rồng nhỏ, mọi thứ trong phòng đều rất giản dị tạo cho người khác 1 cảm giác bình yên

- À , vừa nãy cháu suýt bị xe tông, nhưng may sao chiếc xe dừng đúng lúc . Chắc do sợ quá nên cháu bị ngất. Mọi người không biết cháu là ai thế nên cô mới nhờ người đưa cháu về nhà cô _ bà mỉm cười dịu dàng, đôi tay đã có vài vết nhăn nhẹ nhàng vuốt mái tóc dài của nó

- Cám ơn cô ạ! _ nó cúi đầu xuống

- Không sao, chỉ cần cháu thường xuyên đến đây chơi vs cô là được rồi _ Người đàn bà đó nhìn sâu vào đôi mắt to của nó thành khẩn mà đề nghị. Thực sự bà rất thích cô bé này , bà mong cô hãy đồng ý vs bà vì bà thực sự rất cô đơn.....

- Dạ, cháu chỉ sợ mình làm phiền cô thôi!_ Nó cười toe tuy nụ cười không còn được hạnh phúc như trước nữa nhưng nó rất vui vì có người tốt cứu mình.....

- Không cô rất thích cháu !_ bà nhẹ nói
- Chắc chắn cháu sẽ đến mà!_ nó bật cười trước sự nghiêm túc của người phụ nữ trung niên này
- Thôi ra đây ăn bánh vs cô đi?_ Bà nhẹ đưa bánh xe lăn tiến ra ngoài cửa phong
- Vâng.._ nó nhanh nhẩu chạy xuống giường đến bên cạnh, giúp cô đẩy xe lăn ,.....

* Phòng hội trưởng hội học sinh:

- Từ giờ cô dừng có hành động như vậy nữa!_ Quân ngả người ra chiếc sofa rộng, 2 mắt nhắm lại , giọng nói lạnh băng vang vọng khắp căn phòng
- Nhưng em là vị hôn phu của anh mà!_ Cô gái trẻ nũng nịu chu đôi môi đỏ , cố tình ngả cả người dựa vào anh để cho anh thấy bộ ngực hoàn hảo của mình đang dần lộ ra do cổ áo rộng....(t/g: Nhưng rất tiếc anh ấy không có để ý đến chị đâu)
- Từ khi nào tôi lại có vị hôn phu thế !_ Quân đẩy mạnh cô ả xuống dưới nền đất , hần giọng nói..
- Nhưng hai già đình chúng ta đã quyết định rồi mà!....._ cô ả phỉu bụi trên chiếc váy mỏng, nhẹ nhàng cất giọng nói thánh thót để giải thích
- Người quyết định là ông ta, nên cô về nhà mà đòi ông ta_ Quân lạnh lùng nói. trong đầu nghĩ ” thật sự rất cực ông ta có coi anh là con nữa không....”
- Nhưng em yêu anh_ cô nàng trưng bộ mặt đáng thương nói, khóe mắt đỏ đỏ. Thật sự cô nàng đóng kịch rất giỏi
- Cút_ Chỉ cần 1 chữ nhưng chất giọng ấy của anh khiến cho ai nghe thấy cũng phải rùng mình , sợ hãi, không dám không nghe theo
- Em nhất định sẽ lấy anh. Thôi em đi nhận lớp đây hẹn gặp lại anh_ Tuy sợ , nhưng cô nàng vẫn cố gắng nói cứng

” Cạch” Tiếng cửa đóng lại

Tiếng giày cao gót dần không còn nghe thấy gì.....

.....

- Ông thực sự muốn làm gì ?_ quân nhẹ nói vào điện thoại
- Chỉ cần con cười cô bé đó , thì ta sẽ chỉ chỗ bà ấy cho con_ chất giọng nghiêm nghị truyền từ đầu bên kia đến , trong đầu ông ta chỉ nghĩ đến món lợi nhuận khổng lồ khi 2 công ty kết giao

-.....

Tút! Tút! Tút

” Mẹ à , mẹ thật sự không cần con sao”

“Cho dù mẹ không muốn nhưng con nhất định phải tìm ra mẹ....”

Quân nhẹ khoác chiếc áo mỏng, chân bước nhanh về phía trước, bây giờ chỉ cần gặp cô thì anh sẽ cười , sẽ không đau buồn như vậy nữa.....

Bỗng phát hiện ra điều gì không đúng

Anh quay đầu nhìn vào chiếc cặp sách nhỏ màu xanh lam đang để ở góc cửa.....

“Cặp sách của cô.....”

” Cô đã đến đây sao , vậy chả lẽ cô đã nhìn thấy.....” nghĩ đến đây anh bất giác lo sợ, miệng bất giác **** gất lên

- Chết tiệt!

- Tối nay mày có đi chơi được không?__ nó áp tai vào điện thoại nói luôn. Thực sự bây giờ nó đang rất buồn, nó muốn chơi cái gì đó thật vui để quên đi nỗi đau

- Hả , được , ...tao sẽ cố gắng!__ nhỏ Loan hét ầm và điện thoại , nhỏ không để ý đến chất giọng khác thường của nó.....

Quán Bar:

Không khí trong quán đang rất sôi động, những ánh đèn nhiều màu sắc rọi xuống càng làm cho quán Bar trở nên hoàn mĩ hơn, các anh chàng tuấn mĩ cùng những cô gái kiều diễm đang nhảy hết mình, trông họ thật đẹp. Bỗng dừng mọi người dừng cuộc chơi, hướng mắt ra ngoài cửa , miệng không cầm được à hú to lên trước vẻ đẹp của hai người con gái. Có vẻ như họ chưa bao giờ xuất hiện ở đâyMột cô nàng nhỏ nhắn , diện nguyên 1 cây đen, chiếc váy ngắn theo bước chân của cô mà bay lên làm lộ ra cái đùi trắng nõn nà, khuôn mặt xinh đẹp giống như 1 thiên thần nhưng “lạnh lạnh” , Đôi mắt đen sâu sâu không gợn sóng cùng hàng mi dài cong vút ,mái tóc dài được thả tự do ôm lấy khuôn mặt thanh tú của cô. Đi bên cạnh cô là 1 cô nàng cũng không kém cạnh, Vs Chiếc răng khểnh xinh xắn cùng mái tóc xoăn nhẹ được buộc lệch sang 1 bên làm lộ cái cổ trắng như ngó sen. khuôn mặt trái xoan hoàn mĩ , đôi mắt to tròn đen long lanh , môi nhỏ chúm chím , làn da trắng hồng, Chiếc váy màu đỏ ngắn kết hợp vs áo sơ mi trắng không tay càng làm cô càng xinh đẹp . Vâng hai người đó chính là Nó và Nhỏ Loan.....

Sự có mặt của hai cô nàng trong sáng như ánh nắng ban mai đó đều làm .n trong quán ngỡ ngàng xen lẫn sự vui mừng

- Mày có chuyện gì sao? __ Nhỏ loan tay cầm ly cocktail trái cây uống, ánh mắt nhìn chằm chằm vào nó

- Uhm, nhưng tao sẽ kể ày sau ?__ Nó uống 1 ly rượu có nồng độ nhẹ, chất lỏng cay cay chảy vào cổ họng làm nó khẽ nhăn đôi mắt xinh đẹp. Đây là lần đầu tiên nó uống rượu....

- Nếu vậy, thì mình ra kia giải tỏa đi!__ Nhỏ Loan chỉ về phía sàn nhảy nơi có vài người đang nhảy ,khẽ mỉm cười làm lộ ra chiếc răng khểnh xinh xắn

- Ok __ nó giờ tay làm kí hiệu , không quên nháy đôi mắt to đẹp của mình...

Những cử chỉ rất bình thường của tụi nó đã khiến cho bao nhiêu thằng con trai say mê, ánh mắt lộ lên vẻ háo sắn, họ rất muốn làm quen vs hai cô nàng có vẻ đẹp thuần khiết , tinh khôi , đáng yêu nhưng vẫn không kém phần cá tính này. Từ trước đến nay họ chỉ thấy qua những cô gái cá tính vs thân hình nóng bỏng , hoặc những cô gái cố gắng ra vẻ đáng yêu , thuần khiết chứ chưa bao giờ họ nhìn thấy những cô gái mang vẻ đẹp trong sáng như vậy.....

...bla....bla....bla..... Tiếng nhạc sôi động làm cho con người ta thấy thoải mái hơn và càng sôi động hơn khi trên sàn có 2 cô gái xinh xắn.....

Tuy không phải là những bước nhảy chuyên nghiệp , những điệu nhảy nóng bỏng , gợi cảm .Nhưng hai cô nàng đã thu hút được rất nhiều người vây quanh cổ vũ ,.....Chỉ bằng những bước nhảy đơn giản , vụng về nhưng 2 cô đã chinh phục tất cả ánh nhìn của hội con trai trong quán Bar. Họ mở to mắt nhìn những đường cong hiện hiện dưới lớp vải mà khao khát, thèm thuồng ,

Hai cô nàng không biết rằng chính sự đáng yêu thuần khiết, cùng những bước nhảy vụng về ...đã làm khơi dậy bao nhiêu bản tính xấu xa của những con sói

Tại 1 góc trang trọng trong quán Bar:

- Đã xảy ra chuyện gì vs 2 người vậy __ Thiên Kỳ nheo đôi mắt hổ phách lại miệng hỏi quân nhưng ánh mắt lại dừng trên người con gái có chiếc răng khểnh xinh xắn đang nhảy

- Hiểu Lâm __ Quân nhìn chằm chằm vào người con gái mặc váy ngắn màu đen đang bị 1 đám con trai vây quanh , ánh mắt hiện lên sự tức giận.....

- Nói trước là chuyện này em không giúp được đâu . Anh mau ra đi , không chị ấy sẽ bị lũ sói kia__
Thiên Kỳ bỏ lửng câu nói chuyển ánh mắt sang người con trai tuần mã trước mặt mình , thích thú mỉm cười
khi thấy thái độ này của Quân

- Mình đi vào phòng vệ sinh 1 lát nha!__ Nhỏ Loan khẽ nói thầm vào tai nó

- Uhm

.....

- Người đẹp, anh ngồi đây có được không?__ Một anh chàng đeo kính mắt màu vàng, đôi mắt hoa đào nhìn
chằm chằm vào khuôn mặt xinh đẹp đến hút hồn của nó

Không để ý đến hắn , nó tiếp tục khám phá hương vị của ly rượu vodka, đôi môi quyến rũ khẽ nhếch lên.....

- Em chuyện buồn đúng không?__ Anh chàng kiên trì hỏi, ánh mắt không tự chủ mà nhìn vào phần đùi thon
dài trắng nõn đang dần lộ ra do cô nàng vắt chân chéo

- Anh muốn gì?__ nó

- Anh muốn nói chuyện vs em mà ?__ Hắn ta không tự chủ được mà đặt bàn tay to ráp của mình lên bả vai
xinh đẹp của nó

- Bỏ ngay bàn tay của anh ra ! __ nó ngắt lời

- Sao em khó tính vậy?__ Hắn ta được mệnh danh là sát thủ đào hoa , bao nhiêu đứa con gái đều hạ gục
trước tài ăn nói cùng vẻ đẹp của hắn . Hắn không tin rằng cô sẽ khước từ hắn bàn tay không yên phận vuốt
ve khuôn mặt bầu bĩnh của cô

- BỎ NGAY BÀN TAY CỦA MÀY RA!__ một giọng nói rất đồ lạnh lùng vang lên

- Anh...anh...Quân __ Hắn ta lắp ba lắp bắp khi thấy khuôn mặt tức giận của Quân , không tự chủ được mà
quỳ rạp xuống đất

- Đi theo tôi !__ Quân tiến lại gần nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của nó mà lôi đi

- Anh khốn này anh mau buông tôi ra....!__ Nó giãy nảy lên, miệng hét to khiến ọi người trong quán đều sợ
hại , họ ngừng hết việc làm của mình để nhìn cô gái xinh đẹp to gan này.....

- Không buông__ Quân tiếp tục kéo nó đi, mặc kệ những ánh mắt tò mò trong quán

- Ai mà bảo tên khốn này bỏ tay tôi ra thì tôi sẽ đi chơi cùng người đó !__ nó nói to lên cho tất cả mọi người
trong quán đều nghe thấy . Khi nghe thấy thế tất cả đám con trai đều vui nhưng họ không dám ra tay vì
người đó là Quân__ người máu lạnh

- Em ngày càng to gan đấy ?__ Quân nhếch bực môi mông khẽ cười nhạt , anh thực sự rất muốn đánh cô,
đánh cho cô nhận ra tình cảm của anh. Không để cô thêm gì nữa anh lôi cô về phía dãy phong vip

Vào trong phòng anh ném cô ngay lên chiếc ghế sofa pha mềm, rộng. Vì bị anh ném không thương tiếc như
vậy ,nó nổi đóa lên định mắng nhưng chưa kịp mở miệng thì môi nó đã bị anh hung hăng mà hôn. Anh tức
giận hôn lên đôi môi nhỏ nhắn , thơm ngọt của nó, nụ hôn bá đạo, lưỡi anh liền tiến vào bên trong cuốn nhẹ
lấy cái lưỡi nhỏ của cô.....anh đang chìm đắm trong nụ hôn ngọt ngào và rất đôi hấp dẫn nhưng bỗng dưng
anh cảm thấy mặt mình ướt ướt . Ngẩn đầu lên ,anh thấy khuôn mặt trắng hồng của nó đầy nước mắt ,
những giọt nước mắt như viên ngọc châu không ngừng rơi xuống. Hoảng hốt trước cảnh tượng trước
mặt , anh ôm trầm lấy nó

- Sao...saoanh lại làm vậy vs tôi?__ nó nắc nhen lên

- Xin lỗi

- Sao anh lại hôn người con gái khác? __ nó lại nói , giọng nói run run khiến cho người nghe cảm thấy đau
lòng, nước mắt không kiềm được mà cứ chảy ra làm ướt đầm cả 1 vùng áo sơ mi của Quân

- Xin lỗi!_ Quân nhẹ giọng, anh vòng tay ôm chặt lấy nó bằng tất cả sự dịu dàng, ôn nhu của mình

- Anh đã có vị hôn phu ?_ nó khó khăn nói ra từng chữ

- Đúng , nhưng đây ..._Quân

Không để cho Quân nói hết nó chen vào....

- Anh đang đùa bỡn tôi sao?_ nó ghen ngào nói

- Không, anh là thật lòng !_ Quân bỏ nó ra nhìn thẳng vào đôi mắt sáng trong đang chứa đầy nước mắt , nhẹ nhàng nói hẳn ra từng chữ

- Vậy sao? Tôi thực sự rất sợ cái gọi là thật lòng của anh!_ nó bỗng nhớ đến cảnh trong phòng hội trường hội học sinh mà rừng cả người , nước mắt lại tuôn ra ,....Ngay sau đó nó bị ngất, có lẽ là do nó bị sốc và do tác dụng của rượu.....

” Thực sự là tôi nhất yêu em” Quân nhìn vào khuôn mặt xinh xắn của nó mà khẽ nói, anh rất sợ nhìn thấy nước mắt của nó. Bế nó lên anh rút điện thoại gọi cho tài xế.....

=====

Tại quán bar:

Sau khi đi vệ sinh xong, nhỏ loan chạy ra thì đã không thấy nó đâu. Gọi điện thoại thì có 1 giọng nói trầm ấm bảo là nó đã ngủ rồi nên nhỏ không cần phải lo lắng , thở phào nhẹ nhõm nhỏ Loan cất điện thoại .

” Đến lúc phải về trường rồi !” Nhỏ Loan nghĩ thầm , bước nhanh ra cửa

” Bộp”

- Anh đi kiểu gì vậy? _ nhỏ Loan gắt lên vì đụng phải 1 người nào đó

- ĐÃ LÂU KHÔNG GẶP ! _Anh chàng đẹp trai trước mặt khẽ nói , anh nở nụ cười tà mị nhìn chằm chằm vào nhỏ

- Á

- Em ngày càng xinh ra đó !_ Ánh mắt nóng rực của anh chàng làm Loan thoáng rung mình

- Sao người lại chở về ?_ Loan

- Em ngày càng xinh ra đó !_ Ánh mắt nóng rực của anh chàng làm Loan thoáng rung mình

- Sao người lại chở về ?_ Loan

- Chẳng lẽ anh không được về sao ?_ Anh chàng thích thú nhìn chằm chằm vào khuôn mặt trái xoan trắng hồng , nhỏ nhún nhún đang dần chuyển sang màu tím của Loan

- Đúng vậy ?_ Loan

- Vừa này em nhảy rất đẹp, rất hấp dẫn!!_ Hấn liếc nhìn dáng người hoàn hảo của nhỏ , đôi môi mỏng khẽ vẽ thành 1 nụ cười

- Tôi nhảy thế nào thì mặc tôi ! Tốt nhất là anh đừng có bao giờ xuất hiện trước mặt tôi nữa ? _ Nhỏ Loan hầm hè nói, nhưng trong lòng dâng lên cảm giác sợ hãi cùng sự khinh thường .Nói xong Cô đá thật mạnh vào chân của hắn rồi chạy nhanh khỏi hiện trường

- ” Đúng là hoa hồng có gai, nhưng anh ngày càng muốn em rồi đó ! ” _ Anh chàng bỏ lại câu nói rồi bước chân vào quán Bar

.....

” Muốn món đồ chơi tôi vừa tìm thấy sao ! chỉ sợ là không được”

Nhỏ Loan chạy như bay về trường , trong lòng dâng lên cảm giác sợ hãi tột cùng , Quá khứ đáng sợ không ngừng ùa về trong tâm trí nhỏ. Loan thần thờ bước chân về phía cổng trường

- Mau gọi ngay bố mẹ đến cho tôi ! Không thì đợi đuổi học đi! __ Tiếng quát của thầy quản lý học sinh vang lên cắt đứt suy nghĩ của nhỏ Loan

” Thôi chết ! thầy quản lý đang đi bắt học sinh chốn ra khỏi kí túc xá, tí nữa thì mình quên mất ! ” Nhẹ nhàng di chuyển sang hướng khác , nhỏ đi về phía góc khuất ,.....và bắt đầu trèo tường

” Cộp ”

- Chả lẽ mình ném đôi giày cao gót trúng vào ai rồi __ nhỏ nói thầm nhưng vẫn leo lên tường 1 cách thuần thục , nhưng không may nó bị trượt chân vào rồi

” Á....”

- Ngã như thế mà mình chả cảm thấy đau tẹo nào! Không lẽ tập võ nhiều lại trở thành mình đồng da sắt sao __ Loan

- Tôi nghĩ mình mới là mình đồng da sắt __ Thiên Kỳ hần giọng nói , có lẽ do cú va chạm đã khiến cho anh đau

- Áaaaaaaaa.....__ Loan hét to lên, vì nghe thấy giọng nói từ dưới thân mình vang lên.....

- Ai ở đó ! __ Giọng nói đe dọa của thầy quản lý vang lên, thầy chiếu ánh đèn pin đến gần chỗ nhỏ

- Chết rồi__ Loan biết mình lỡ miệng, cô nàng lúng túng không biết làm thế nào thìThiên Kỳ đã nhanh tay ôm kéo cô vào bụi hoa hồng bên cạnh đó....

- Ra ngoài mau ! tôi biết cô đang nấp ở đó ! __ Thầy quản lý

-

Nghe lời đe dọa đó nhỏ Loan rùng hết cả , cô nàng nép chặt mình vào gần Thiên Kỳ , thở cũng không dám thở mạnh . Hiện giờ mà bị đuổi học thì chết!

Reng! reng ! Reng....

Tiếng nhạc chuông phát ra từ chiếc điện thoại cổ của thầy

- Vâng...tôi sẽ đến ngay__ Thầy quản lý

.....

- Hú hồn! tí thì bị phát hiện ! __ Loan thở dài , thầm cảm thán. Nhưng nhỏ cảm thấy bên eo của mình bị chiết chặn , bên cạnh bị một hơi thở nhẹ nhẹ bao quanh. Thật khó chịu mà!

- Tên khốn này ! anh ăn đậu hũ xong chưa? __ Loan hèm hèm trách móc , tiện tay đẩy mạnh Thiên Kỳ sang bên cạnh

- Cô nghĩ vs thân hình này của mình thì đáng để tôi ăn đậu hũ sao? __ Thiên Kỳ dựa nửa người vào bức tường , ánh mắt đảo quanh nhỏ , môi mỏng khẽ mỉm cười

Trước mặt Loan là 1 người rất đẹp, rất anh tuấn , mái tóc bông màu đen huyền ,nàn da trắng không tì vết , môi mỏng khiêu gợi , đôi mắt hổ phách sâu thẳm nó làm cho người khác nhìn vào phải run sợ, khí chất hơn người , áo sơ mi màu đen đóng hờ 2 cúc trên làm cho anh càng trở lên quyến rũ hơn. Từ khi nào mà trong trường cô lại có 1 anh chàng hoàn mĩ như vậy.

Nhưng mà anh ta nói thật là khó nghe mà! Nghĩ lại câu chê bai vừa rồi nhỏ Loan nổi đóa lên.....

- Anh đúng là quá tự cao rồi __ Loan

.....Thiên Kỳ không nói gì , anh nhìn thẳng vào khuôn mặt trái xoan trắng hồng thích thú mỉm cười

” Đúng là 1 món đồ chơi tốt mà ”

Không thấy anh nói gì nhỏ Loan đang chuẩn bị quay người bỏ đi

Không thấy anh nói gì nhỏ Loan đang chuẩn bị quay người đi thì giọng nói trầm ấm vang lên...

- Đúng là 1 món đồ chơi thú vị! __ Thiên Kỳ mỉm cười

- Anh đang nói tôi sao? __ Loan trở tay vào mặt mình , mặt ngơ ngơ nhìn chăm chăm vào khuôn mặt tuấn mĩ của người con trai trước mặt

- Đúng! __ Chết giọng lạnh lạnh , nhỏ nhẹ vang lên rất kiên định

Loan tiến lại gần Thiên Kỳ , đưa đôi bàn tay nhỏ trắng nõn áp lên trán của cậu.....

- Anh bị bệnh thật rồi !__ Loan bỏ tay ra nhanh của khuôn mặt thiên Kỳ , nhẹ giọng than thở nói

Không phản ứng gì , cậu để yên cho cô nàng tự biên tự diễn.....

- Người ta bảo tôi xinh như búp bê, nhưng anh đừng có nhầm lẫn được không? Thôi thì ra c

6. Chương 6

Cháp 6 : Hiểu Lầm

- Anh mau buông tay tôi ra !__ Nhỏ Loan cố gắng dùng sức giằng tay của Tử Hạo ra , nhưng lại không được. Mọi người trong quán bar lúc đầu còn để ý tới cô bởi vì tiếng hét, nhưng 1 lúc sau thì ai lại về vs việc riêng của mình, họ tưởng đây là cặp tình nhân đang giận nhau....

- Á! __ Tử Hạo kêu lên và bỏ ngay tay nhỏ ra, nhìn vào vết cắn trên tay mà tức giận

- Cho anh chết__ Loan đưa tay lau ít máu trên miệng, không quên **** Tử Hạo

- Thôi không đùa vs em nữa ! có phải em muốn ba mẹ anh không hiểu lầm về chuyện của chúng ta có phải hay không?__ Tử Hạo đổi đề tài , vì trong đầu anh đã có 1 kế hoạch khác ...

- Đúng vậy!

- Chỉ cần em giúp anh kí được bản hợp đồng kia thì chuyện của chúng ta sẽ hết !__ Tử Hạo đưa tay chỉ về phía người đàn ông trung niên ngồi cách đó không xa

- Được ! Ngay bây giờ gọi điện về cho bác gái luôn đi!__ Nhỏ Loan nghiêm giọng nói

- Nhỡ em nuốt lời thì sao! __ Tử Hạo đề phòng vì nguyên cả ngày hôm nay anh đã rất cố gắng, đã dùng mọi biện pháp nhưng vẫn không kí được bản hợp đồng kếch xù đó

- Tôi đã nói thì làm ! __ Nhỏ Loan nhìn thẳng vào đôi mắt đào hoa của Tử Hạo mà khẳng định

- Được ! anh tin em vậy! __ Tử Hạo rút điện thoại ra , gọi ẹ của mình.....

.....

- Thế nào ! hài lòng chưa cô nương !__ Tử Hạo lắc lắc chiếc điện thoại trong tay nhìn vào nhỏ chăm chăm như là sợ nhỏ sẽ bỏ trốn

- Được ! tôi sẽ đi kí bản hợp đồng đó cho anh ! __ Loan hài lòng nói, chỉ cần qua giai đoạn này thì nó sẽ không bị tên này làm phiền nữa

- Tốt ! em thực hiện luôn đi! __ Tử Hạo mỉm cười, cô tưởng bản hợp đồng này dễ kí sao , hướng hồ ông khách này lại có tiếng là hung dữ...

- Anh định để tôi ăn mặc như thế này sao?

- Oh! quên mất , anh sẽ cho người mang đồ đến cho em

.....

Một cô gái rất xinh , dáng người cũng rất hoàn hảo , làn da mềm mịn , đôi hồng gợn cảm , mắt đen tròn long lanh đến đáng yêu . Cô bước những bước chân uyển chuyển , bộ váy màu xanh dương bó sát lại càng tôn thêm đường cong hoàn hảo của cô , cổ áo rộng vừa phải , đằng sau lưng được khoét 1 mảng rộng để lộ 1 khoảng lưng trần trắng nõn khiến cho người khác nhìn vào phải mê mẩn , mái tóc xoăn búi cao có vài sợi rơi xuống khuôn mặt nhỏ xinh càng làm cho cô trở lên quyến rũ hơn. Mọi người trong quán bar đều rời theo từng bước chân của người đẹp.....

- Xin chào! tôi là người đại diện cho trường gia đến đây để kí hợp đồng__ Loan nhẹ giọng nói , nhỏ phồng ánh mắt phong tình về phía người đàn ông trung niên ngồi trước mặt

- Cô ngồi đi! __ Người đàn ông trung niên không thể cưỡng lại sự xinh đẹp của cô, dường như cô là người đẹp nhất trong đêm nay. Cũng là người con gái đẹp nhất mà ông đã từng gặp

- Ông đừng có nhìn tôi như vậy?__ nhỏ Loan biết tổng ý đồ của ông ta , nhỏ cố cúi đầu xuống để ông ta nhìn thấy bộ ngực no đủ nửa kín nửa hở , đã thế cô còn ngồi bắt chéo chân để chiếc váy cổ tình kéo cao lên

- Xin Lỗi ! Tại cô đẹp quá! __ Người đàn ông trung niên cười tà , mặt cũng dần ửng đỏ

- Vậy ông nghĩ chúng ta nên bắt đầu làm việc từ đâu!__ nhỏ Loan cố tình ngồi sát vào ông ta , trên môi nở nụ cười làm lộ cái răng khểnh xinh đẹp

- Được , ta liền kí hợp đồng luôn! __ Ông ta không cần suy nghĩ vung bút kí ngay vào bản hợp đồng , bàn tay khê đặt bên hông nhỏ , rồi trượt xuống bắp đùi nhỏ mà xoa nhẹ

” Chết tiệt ! cái lão dê già này!” nhỏ Loan **** thâm trong lòng nhưng bên ngoài vẫn cố bày ra nụ cười thật phong tình rất , cố gắng chế ngự bàn tay thô giáp của người đàn ông đang ngồi kế bên

- Ông thấy cô ấy làm việc tốt chứ ! __ Tử Hạo kịp ra đúng lúc , anh nháy mắt vs cô nàng

Như bắt được tín hiệu , cô thả lỏng người

- Rất tốt ! tôi có thể mời người đẹp 1 ly rượu được không ?__ ông ta cười tà , tay vẫy phục vụ gọi 1 chai rượu đắt tiền ra

- Được chứ !__ nhỏ Loan cười cười , cũng may mà tửu lượng của nhỏ cũng không tệ lắm , tay cầm ly rượu đầy bắt đầu uống 1 cách rất chuyên nghiệp

-.....

- Xin lỗi tôi đi vào phòng vệ sinh 1 lát !__ Nhỏ Loan đứng dậy , bây giờ cả người cô đều nóng nóng ran. Không biết lão già này gọi rượu gì mà nặng thế mới uống được 2 ly mà đã đi không được vững

- Em nhớ tí tạt vào phòng 222 nha ! Minh sẽ hát karaoke ở đó !__ Tử Hạo gọi với theo

Vừa vào phòng vệ sinh là nhỏ đã xả nước xối xả để tạt lên mặt và để kì đôi chân mà ông khách vừa rồi đã cố tình sờ qua

Trong thời gian đó :

- Xin Lỗi anh Hạo , phòng 222 của anh đã bị anh Thiên Kỳ đặt rồi ạ__ Người quản lý

- Sao lại như thế được ! rõ ràng vừa rồi chưa có người đặt cơ mà !__ Tử Hạo cau mày gất lên

- Đúng vậy ! nhưng Anh Kỳ thích căn phòng đó ! hay anh chọn phòng khác đi! __ Người Quản lý nhỏ nhẹ đề nghị

Tử Hạo mới về nước , nhưng cái tên Thiên kì thì anh đã nghe rất nhiều rồi , nghe nói cậu ta rất tàn ác hiện đang là chủ nhân mới của thế giới ngầm . Thôi thì tránh đi cũng không chết , anh lôi điện thoại nhắn tin cho Loan ...

” Đổi phòng nha , em mau đến phòng 345”

__ Người gửi: Tử hạo__

.....

Sau khi kì cọ sạch sẽ , nhỏ liền bước chân đi ra ngoài.....

Phòng 222 là phòng nào nhỉ ?

Đây rồi !

” Cạch ”

Ngõ ngang

Đây không phải là phòng mà thằng cha Tử Hạo nói sao . Sao bây giờ lại thành thế này

Nhỏ Loan tròn tròn hai mắt , nhìn người thanh niên hoàn mĩ trước mặt đang hôn say đắm 1 cô gái bên cạnh, chiếc váy trên người cô gái đó dường như đã bị anh cởi bỏ ra hết , bàn tay thon dài của anh lướt đi khắp đường cong hoàn hảo đó, vẻ mặt của cô gái đó mơ màng , khẽ rên lên từng tiếng
Đỏ mặt xen lẫn sự ngạc nhiên nhỏ liền định bỏ chạy thì

- Lại đây! __Thiên Kì rời khỏi người con gái đó , ánh mắt như chứa lửa nhìn về phía nhỏ

- xin lỗi tôi đi nhầm phòng ! Không quấy rầy mấy người nữa tôi xin phép __ Loan vừa nói vừa lùi chân về phía cửa

Thiên Kì không nói gì , anh chỉ đưa tay phát lên thì tất cả những người trong phòng đều tự động đi ra ngoài rồi đóng cửa lại .

Chiếc áo sơ mi đen xộc xệch , nút cài nút không , làm cho anh càng trở lên quyến rũ hơn...Loan ngồi bên cạnh mà còn khẽ nuốt nước bọt . Anh ta thật sự rất đẹp, bông Thiên Kì khẽ tiến lại gần và nằm đè lên người nhỏ...

- Anhanh muốn làm gì ?

- Tôi phá hỏng cuộc chơi của tôi ! bây giờ thì phải bồi thường chứ!

Nói xong Thiên Kì áp đôi môi hoàn mĩ của mình lên môi nhỏ mà hôn ngấu nghiến , bàn tay khẽ đưa xuống vuốt ve đùi thon dài của cô,

- Anh.....dừng lại ...ngay..__ Nhỏ Loan gầy gù dưới thân anh , khuôn mặt tái xanh vì sợ

- Cho người khác sờ được, mà tôi sờ lại không được sao ?__ Anh tức giận , cắn mạnh lên môi cô

Bàn tay đưa lên trên khẽ kéo áo xuống để làm lộ ra bộ ngực no đủ , đôi môi di chuyển xuống hôn mạnh lên ngực, anh dường như rất tức giận , toàn bộ anh đều đổ lên da thịt non mềm của cô

Hức ...hức...hức

tí táchtí tách..tí táchtừng giọt nước mắt nhệch đã và bất lực rơi xuống trên khuôn mặt trái xoan xinh đẹp của cô . Khiến Thiên Kì Phải dừng lại

” Chát ”

- Anh coi tôi là thứ gì hả ?__ Nhỏ tức giận hét lên , nước mắt cứ thế mà không ngừng rơi xuống

- Cút! __ Thiên Kì dựa nửa người vào ghế sofa , miệng lạnh lùng nói

” Chát ” một cái tát nữa lại vang lên.

- Thích thì đi tìm người khác mà hành hạ , tôi không phải con ỏ mà anh muốn làm gì thì làm ! Tôi hận anh!__ Nhỏ lau sạch nước mắt đi , nhỏ chỉnh lại trang phục bước chân ra ngoài ...

” Chết tiệt ” chiếc cốc thủy tinh tinh xảo đã bị Thiên Kì ném đi 1 cách không thương tiếc !

Cũng như mọi ngày nó và Quân đều đến trường cùng nhau.....

- Anh có thấy dạo này thằng Thiên Kì nó đang có vấn đề gì không? __ Nó nhai nhồm nhoàng miếng bánh trong mồm nói

- Uhm __ Quân lơ đãng gật đầu , anh vẫn còn hơi buồn ngủ

- Mấy hôm nay nó đi đến tận nửa đêm mới về . Trên người thoảng thoảng có mùi máu cùng mùi nước hoa thơm ngát cầu phụ nữ nữa chứ! _ Nó nói đến đây bỗng rùng hết cả mình
 - Em hỏi bạn thân của mình đấy! _ Quân trầm ngâm nói . Đạo này Thành Thiên Kỳ chỉ đi đánh nhau và uống rượu , tất cả những bang gần xa đều bị nó đánh đến tàn phế chắc chắn là nó đã thích nhỏ bạn thân của chị mình rồi
 - Anh đang bị ốm à! _ Nó ngẩn người nhìn Quân, bàn tay nhỏ khê đặt lên trán anh kiểm tra....
 -
 - Đúng là nóng thật ! _ Nó cảm thán
 - Nóng cái đầu em đấy! _ Quân gõ nhẹ vào cái trán bướng bỉnh của nó
- Thế rồi chiến tranh lại xảy ra giữa hai người họ

Buổi đi leo núi theo kế hoạch cũng đã đến , nhờ tài năn ni kinh khủng của nó mà Quân đã theo đi , cả tốp ngồi trên chiếc xe du lịch to đùng.....

Nó phải ngồi cạnh Gia Huy

- Cậu ăn kẹo không? _ Gia Huy đưa 1 túi kẹo nhiều màu sắc cho nó
 - Ăn hết cả túi được chứ! _ Nó giật nhanh túi kẹo về phía mình hồn nhiên nói
 - Haha được cho cậu hết , khuyến mãi thêm cả mình luôn _ Gia Huy trêu chọc nó
 - Ai thêm cậu chứ ! _ nó lè lưỡi lêu lêu , bây giờ trông nó thật đáng yêu và nhí nhảnh
- Toàn bộ màn đó đã rơi vào mắt của 1 người.....
- HẠ MÃN CHI mau ra rót nước cho tôi _ Chất giọng lạnh lạnh của Quân vang lên
 - Hả ? _ nó vẫn đang mơ màng
 - Anh ấy bảo cậu rót hộ cốc nước đấy! _ Một cô nàng mắt kính nói lại cho nó nghe
 - Á.....
 - Đây ! Anh uống đi _ nó bưng 1 cốc nước đầy ra chỗ Quân ngồi ,liếc nhìn khuôn mặt hoàn mỹ đó nó thấy có vẻ bây giờ tâm trạng của anh rất không tốt . Có phải là bị say xe không
 - Tự mình uống hết đi! _ Quân giở cuốn sách trên tay ra nhưng mắt lại đang lườm nó
- Sặc! cuối cùng thì nó cũng biết là tại sao rồi !
- SAu n (phút) nó đã tu hết cả 1 đồng nước
- ” Anh thật dã man! em sẽ trả thù ” nó khê than thầm , lê từng bước chân nặng nề về chỗ ngồi trước những con mắt thương hại của mọi người
- Sao cậu lại uống nhiều nước vậy! _ Gia Huy nở nụ cười tươi roi rói khi thấy nó về
 - ĐỀU TẠI CẬU CẢ!
 - Sao lại tại mình ? _ Gia Huy khó hiểu nhìn chằm chằm vào khuôn mặt trắng hồng của nó
- Nhìn thấy vẻ mặt ngu ngơ của Gia Huy , nó liền nảy ra ý định xấu
- Cậu uống hết chỗ nước này giúp mình có được không! _ nó trưng ra bộ mặt đáng thương nhất , ngón tay nhỏ xinh chỉ vào bình nước 15 lít bên cạnh
 - À , ừ _ Gia Huy như bị nó thôi miên liền làm theo
- Sau 1 hồi , mặt của Gia Huy bị biến sắc nặng.....(t/g: Chị ác quá mà)

- Tất cả về vị trí mà mình đã rút thăm được , hôm nay chúng ta sẽ nghỉ ngơi và cắm trại ở đây , mai sẽ tiến hành leo núi! Tất cả các em đã rõ chưa ? _ Tiếng nói to của thầy quản lí vang lên

- Rõ _ cả lũ học sinh đồng thanh kêu lên

- Trò chơi hành hạ chính thức được bắt đầu ! _ Tiếng nói nhẹ của Kim Anh vang lên đủ để cho hội bạn cô nghe thấy

.....

- Dừng xong lều rồi , bây giờ chúng ta làm gì nữa ?_ nó phúi bụi trên chiếc quần jean , miệng hồ hởi đề nghị .

- Vậy thì chúng ta đi kiếm củi vậy !_ Kim anh khoanh hai tay trước ngực , ánh mắt thích thú nhìn nó

Nó cùng bọn Kim Anh đi sâu vào bên trong, Nó không biết mình sẽ gặp nguy hiểm

- Á_ Bỗng có 1 lực , đẩy nó lao về phía trước , nhưng may sao nó đã bám trụ vào được 1 cành cây to tại đó

- Mau kéo mình lên vs! _ nó nói to vs bọn Kim Anh

- Mơ à !_ nhỏ bạn của kim anh lên tiếng

- Cô ở đó mà chết đi! bọn bay về thôi ! _ Kim Anh ra Lệnh cho cả lũ

- Đứng đi ...các người đứng đi mà !_ nó hét lên , bàn tay đang đau rát vì cố gắng nắm lấy cành cây bên cạnh

.....

Trời chìm dần vào màn đêm, không ai biết là nó đã đi đâu mất

- Ê, mày thấy chị Kim Anh đối xử vs nó như vậy có ác quá không?_ một con nhỏ che miệng nói nhỏ

- Cũng tội cho con Hạ chi thật! _ một con nhỏ khác cảm thán

- Các cô đang nói gì vậy?_ Gia Huy từ đâu đi đến , ánh mắt anh ánh lên sợ lạnh lẽo , cả buổi chiều hôm nay anh chạy đi tìm nó mà không được , ai ngờ

- Bọnemem...

- Nói mau ! HẠ MÃN CHI hiện giờ đang ở đâu? _ Gia Huy hét lên

- Nhỏ...nhỏ...đó đang ở cánh rừng phía đông !_ Một con nhỏ sợ hãi , lắp ba lắp bắp nói

Nhỏ đó vừa nói xong thì cùng 1 lúc có 2 người con trai chạy nhanh về phía cánh rừng.....

- Con khốn nay! mày dám phản tao à !_ Kim anh tát liên tiếp vào mặt cô gái vừa mới nói cho Gia Huy biết chỗ của nó

Sau đó cô ả rút điện thoại ra

- Hành động được rồi đấy!_ tiếng nói đầy âm mưu vang lên , khiến cho những người đứng bên cạnh phải run sợ

” SẦM ”

Trời đổ mưa , cơn mưa như trút nước , hiện giờ nó đang cố bám chắc vào cành cây đó....

Bỗng có vài người đến, đưa tay kéo nó lên.....

Nhưng vừa định cảm ơn thì nó đã bị đánh cho bất tỉnh ngay tại chỗ

- Anh đi mà mặc ! __ Nhỏ Loan ném chiếc váy trắng bông không tay ném xuống đất . Hành động của cô làm những người đứng xung quanh rùng hết cả mình, tay họ không ngừng toát mồ hôi .

Có lẽ cô chưa biết tính cách thực sự của anh !

- Thật sự là cô sẽ không mặc ? __ Thiên Kỳ không thèm nhìn nhỏ , anh lười biếng dựa người vào chiếc ghế sofa cao cấp

- Đúng !

- Quản lí Trần ...

- Vâng thưa thiếu gia ! __ Quản lí trần tiến đến gần , ông cúi đầu kính trọng nói vs anh.

- Tiểu thư Phan loan đã làm vỡ 3 chai rượu ngoại được nhập khẩu từ anh , rượu đã được ủ trong 100 năm nên có giá rất đắt. Tổng thiệt hại là 100 triệu và....

- Được rồi ___ Thiên Kỳ ngắt lời , anh cố nhin cười trước khuôn mặt ngộ ngộ của cô

- Một ...trăm ...triệu ___ Nhỏ Loan lắp bắp nói

- Thế nào , bây giờ mặc hay là trả tiền ! __ Thiên Kỳ đến gần chỗ nhỏ khẽ nói

- Anh...anh...__ Nhỏ đẩy thiên kì ra rồi chạy nhanh vào phòng thay đồ

- Này anh chọn váy vừa vs tôi thật đó ! __ Loan đi ra khỏi phòng thay đồ , trong lòng không khỏi thán phục vs Thiên Kỳ

- Bây giờ tôi nói gì cô cũng phải nghe theo ! __ Thiên Kỳ quanh mặt đi chỗ khác

- Anh mơ à ! __ Loan bỏ lại câu đó rồi nhanh chóng bước ra ngoài

- Để xem ai đang mơ __ Thiên Kỳ thầm nói trong lòng như anh đã biết trước được điều gì đó

” Cạnh”

” Bộp”

- Đau quá __ Loan kê ôm đầu , cô vừa mới bước ra khỏi phòng thì đã cụng ngay phải Kiều Giang

- Ừ , trông cái mặt xị xuống như cái bị rách thế này chắc không phải đã bị anh Thiên Kỳ đá chứ ! __ Kiều Giang cười mỉa

- Cô...cô...

- Cô cái gì ! Với bộ dạng của cô thì kiếm được ai , mau tránh ra ! __ Kiều Giang huých vai Loan 1 cái

.....

- Tôi muốn làm bạn gái của anh ! __ Loan nhìn chăm chăm vào Thiên Kỳ

- Bạn gái ? tôi chỉ thích có vợ thôi ! Huống hồ cô vốn....

- Váy ý anh....

- Người hầu !

- Anh...anh...

- 100 triệu

- Thôi được rồi ! tôi sẽ làm ! __ Loan cúi đầu xuống dưới tận ngực , bức lực nói

- Bây giờ thì theo tôi ra ngoài ! __ Thiên Kỳ mỉm cười hài lòng . Coi như bước đầu đã thành công

Mọi người đều dừng lại tất cả hành động của mình , không ai bảo ai , họ cùng hướng về phía có 1 cặp đôi hoàn mỹ đang tiến đến. Chàng trai mặc 1 chiếc áo sơ mi màu kem kết hợp cùng áo gi lê đen , khuôn mặt tuấn mĩ , mái tóc đen bóng bệnh , phong thái hơn người . Đi bên cạnh anh là 1 cô bé rất đáng yêu , khuôn

mặt trái xoan trắng hồng được phủ 1 lớp kem , đôi môi hồng nhỏ xinh quyến rũ , bộ váy màu trắng không tay, mái tóc xoăn được thả tự nhiên càng làm cho cô xinh hơn. Hiện giờ trông họ thật chói lóa.

- Tôi rất cảm kích khi mọi người tín nhiệm tôi !_ Thiên Kì chậm rãi nói , ánh mắt tinh ranh nhìn về phía dưới

Sau khi anh nói xong thì bên dưới vỗ tay rào rào

- Tôi chẳng hiểu anh đang nói gì cả ?_ Nhỏ nắm chặt lấy tay áo sơ mi của anh mà lắc mạnh

- Đầu bà đậu thì hiểu cái gì ! Mau đi lấy cái gì ra đây cho tôi ăn đi!

- Anh...anh..._ Mặt nhỏ đỏ chót , trong lòng len lõi sự tức giận. Cô giậm mạnh chân xuống nền gạch rồi rời đi

OA ! nhiều đồ ăn quá ! Mặt nhỏ sáng trưng , cầm nhanh lấy cái kẹp , và bắt đầu.....

- Cô ăn nhiều thật đấy ! _ Nhật Long khẽ nói, anh không khỏi phì cười . Anh biết con gái mà tham dự những bữa tiệc lớn thì họ sẽ rất giữ hình tượng , chứ không như cô gái này ...

- Không phải chuyện của anh ! _ Loan tức giận ngất lên, vì vừa nãy cô đã bị hấn suýt chặt đứt 1 ngón tay .

- Cô giận tôi như vậy sao ?_ Nhật Long lại mỉm cười , anh thực sự rất có hứng thú vs côHuống hồ anh cũng muốn trả thù 1 người nào đó !

- Tôi không có ! _ Nhỏ nách qua người Long đi đến bên món gan ngỗng quay vàng ruộm

- Sao cô không nhìn tôi !

- Tại trông cái mặt của anh nguy hiểm quá ! Tôi cảm thấy không được an toàn! _ Nhỏ quanh ngoắt lại , chân thành nhìn chăm chăm vào khuôn mặt của Long

- ha...ha...ha_ Anh cười lớn , làm mọi người đều nhìn về phía họ

- Anh nín ngay cho tôi , mọi người đang nhìn kìa! _ Nhỏ Loan khẽ đưa tay nhéo vào cánh tay rắn chắc của anh

Bỗng đằng xa có người vỗ tay về phía cô

Xong luôn , cứ tưởng trốn trong góc này thì anh ta sẽ không phát hiện ra . Ai ngờ cái tên ôn dịch này lại cười to như vậy . Tức mình , lúc đi ngang qua Long cô đã cố tình giẫm mạnh vào chân anh bằng đôi giày cao gót

” Tôi sẽ lấy lại em từ tay của Thiên Kì”

.....

- Giỏi thật !

- Tôi đang đi lấy thức ăn cho anh mà ! _ Nhỏ ngây ngô nói , cô biết anh đang rất tức giận

Đúng lúc ấy ...

- Thanh niên trẻ ! cậu rất có tài! _ Một người đàn ông ăn mặc hoa mỹ đi đến , tay cầm 2 ly rượu

- Không dám , tiền bối cứ nói quá !_ Thiên Kì đón lấy ly rượu khiêm tốn trả lời

- Chúng ta cùng cạn ly nào ! _ Người đàn ông hồ hởi đề nghị

- Thật xin lỗi , tôi đang bị đau dạ dày . Hay là để bạn gái tôi uống hộ !_ Anh liếc mắt về phía nhỏ, khẽ méch miệng cười mỉm trông rất khùng bố

” Anh ta đang trả thù đây mà !” nhỏ nghĩ thầm , trong lòng không tự chủ được mà run lên

- Thế thì còn gì bằng ! _ người đàn ông đó chuyển ánh mắt lên người cô khẽ cười

Và rồi cô cũng phải uống hộ anh, từ lúc ấy trở đi mọi người cũng theo đó mà dần tiến đến chúc mừng anh . Đương nhiên cái đứa nô bộc như cô phải uống hết ly này đến ly khác

- Thế nào , còn chịu được không ?_ Thiên Kỳ nhìn vào khuôn mặt đỏ ửng , đôi mắt trong như nước mùa thu đã mơ màng khẽ quan tâm hỏi han

- Tôi không sao, anh tự lo ỉn đi !_ Nhỏ nằm gục xuống cái bàn , thều thào nói

Anh không nói gì cả , chỉ lẳng lặng đi lên trên mực nói vài cái gì đó mà cho dù nhỏ vẫn cố ngóng tai lên nghe nhưng vẫn chẳng hiểu gì

- Đi về thôi ! _ Thiên Kỳ đến bên cạnh nhỏ, khẽ nói

- Uhm....

Do say quá nên Thiên Kỳ đưa nhỏ về nhà mình , Anh đặt nhỏ lên ghế sofa trong phòng khách rồi định đi pha nước chanh cho cô uống nhưng....

Cô nắm chặt lấy ống tay áo của anh

- Bỏ ra !

- Không ! tại anh mà tôi thành thế lạnh, mau đi rót nước lại đây cho tôi ! _ Loan hùng hồn ra lệnh , có lẽ rượu đã làm cô trở lên bạo hơn

- Uống ! _ Thiên Kỳ giọng lạnh nói , rồi anh đến bên cạnh nhỏ ngồi

- Ê, sao anh lại đẹp trai vậy ?_ Sau khi uống xong nhỏ chuyển hướng nhìn chằm chằm vào khuôn mặt tuấn mã của Thiên kỳ

- Không biết !

- Anh thấy tôi thế nào, liệu tôi có quyến rũ được anh không ?_ Bỗng nhỏ nhớ đến câu nói của Kiều Giang, trong lòng dâng lên sự tức giận

Chả lẽ không ai thích cô sao ?

- Với bộ dạng hiện giờ của cô à? Tôi nghĩ điều đó sẽ không thể !_ Không thèm nhìn nhỏ , anh khẽ với tay lấy chiếc điều khiển trên bàn

- Anh..anh...Tôi không tin_ Cô tức giận hét lên, 1 tay đưa lên kéo 1 bên tay áo xuống rồi khẽ đưa tay mân mê cúc áo trên người anh

- Cô thôi làm loạn nữa cho tôi! mau đi ngủ đi _ Thiên Kỳ đẩy mạnh cô ra

Nhưng hành động của anh càng làm kích thích sự hiếu thắng của cô . Không dừng ở đó , Loan khẽ nhổm người về phía trước rồi đặt 1 nụ hôn thật nồng nhiệt lên môi anh . Anh không phản ứng gì , cứ để nguyên cho cô làm loạn. Nhưng bàn tay cô lại không an phận , nó cứ di chuyển khắp nơi trên ngực anh

Anh bực mình khẽ gắt lên....

- Cô có biết mình đang làm gì không ?

Dường như nhỏ đã chìm đắm trong nụ hôn. Cô không nghe thấy lời cảnh cáo của anh

1 lúc sau : cô đã được anh đưa lên phòng của mình. Môi anh mơn trớn da thịt non mềm của cô , chiếc váy bông trắng đã được cởi ra 1 cách nhanh chóng

- Em rất đẹp !

- ừm_ theo phản xạ nhỏ đáp lại , nhỏ không hề hay biết là mình đã miệt sới

.....

- anh yêu em ! Thiên Kỳ thì thầm vào tai cô

.....

Sáng hôm sau , từng tia nắng nghịch ngợm không ngừng rọi vào phòng. Cô gái nhỏ khẽ cựa mình tìm 1 tư thế ngủ thật thoải mái .

Cảm giác toàn thân như bị rời hết từng bộ phận ra

Lạnh! tựa như cô không mặc quần áo vậy !

Từ khi nào cô lại có thói quen đi ngủ lại không mặc quần áo....

Giật mình ...

Cô khẽ mở ti hí mí mắt

Một khuôn mặt nhất ư là đẹp đang ở đối diện vs cô.

Cảm giác được da thịt trần trụi tiếp xúc vs nhau...

Cô khóc không ra nước mắt , từng thước phim ngày hôm qua dần trở lại

Là là là cô cường bạo anh

Cổ lết cái thân đau nhức , cô nhặt chiếc váy mặc vào rồi chuẩn bị chạy trốn.

Cô nhìn lên giường nơi có người con trai tuấn mĩ mà cô đã dâng hết sự trong trắng cho anh mà khẽ thở dài ...

Sự việc ngoài ý muốn xảy ra ,liệu anh có còn gặp cô nữa không hay là....?

Có lẽ đây là lần cuối , cô nhìn thấy anh

” Cách ”

Người con trai trên giường khẽ mở mắttrong đầu anh đang suy tính gì đó , môi mỏng bất giác vẽ nên 1 nụ cười tươi

Chiếc xe ô tô ford lướt nhanh trên đường cao tốc . Trông xe vang vọng chỉ độc 1 tiếng cười hả hê....

- haha...

- Ê anh thôi ngay cái điệu cười đó đi được không ?_ nó nhìn chằm chằm vào người thanh niên hoàn mĩ trước mặt mình , tức giận hét to lên

- Công nhận bông hoa chuối này đẹp thật ! _ Quân khẽ liếc nhìn sang bên cạnh nó, miệng không nín được cười

Nó tức đỏ hết cả mặt

*Hồi tưởng :

Chả là , mấy hôm trước nó cùng Quân ở lại cái làng ven sông đó chơi vài hôm . Ai dè có 1 sự việc hết sức buồn cười xảy ra

- Anh Cấn , anh đến gặp em có chuyện gì vậy ?_ Nó khẽ giọng hỏi , Anh Cấn là người hơi kì dị, nhưng lúc nó ở đây thì anh đã giúp đỡ rất tận tình

- Anh....anh..thích em , em cầm cái này đi ! _ Cấn e dè nói và rồi anh đưa ra 1 bông hoa

Đó là hoa chuối....

Lần đầu tiên có người tặng hoa cho nó

Nhưng người đó tỏ tình mà lại tặng hoa chuối .

Thật là dọa tinh thần nhau mà !

Nhưng chuyện chưa dừng ở đó .

- Anh tặng em cái này nè ! Anh muốn tình yêu của mình sẽ sáng như cái đèn tuýp này _ Anh Cấn rút 1 cái bóng đèn dài giơ ra trước mặt nó

- Dỡbóng đèn bị cháy thì sao? _ Nó lấp bắp hỏi, khuôn mặt đang dần chuyển sang màu trắng xanh
- Không sao , anh đã đem cả 1 thùng đến đây rồi ! _ Căn hồn nhiên bê 1 thùng đèn mới tinh ra
Vừa nhìn thấy thùng bóng đèn thì mắt nó đã khép lại.

Nó ngất đi !

.....

* Hiện tại :

Quân vẫn đang cố nhịn cười , còn cô thì vẫn đang rất tức giận .

Chiếc xe lao rất nhanh trên đường cao tốc , lục chốc sau nó và Quân đã đứng trước cửa nhà .

” Cạnh ”

- Anh cần hộ em với ! _ Nó gọi theo , 2 tay đang ôm 1 đồng hồ
- Anh chỉ cầm hộ em hoa chuối thôi! _ Quân mỉm cười trêu chọc cô
- Anh chết đi ! _ Nó ném luôn hoa chuối về phía Quân

.....

- Vào đây uống nước đã ! _ Nó hồ hởi mời khách
- Ásao em...._ Nó trợn tròn mắt lên khi thấy Thiên Kỳ đang ngồi bất động trên ghế sofa
- Diếc tai quá ! _ Thiên Kỳ gất lên
- Chị tưởng em không có ở nhà chứ ! _ nó thờ phào , khễ tiến đến lại gần Thiên Kỳ
- Sao anh chị về sớm quá vậy? _ Thiên Kỳ lười biếng hỏi, anh chỉ chăm chăm nhìn vào sợi dây chuyền có hình cổ ba lá
- Sao em lại có sợi dây chuyền này vậy ? _ nó định giật , nhưng mà Thiên Kỳ rất nhanh tay , chỉ cần 1 đường cơ bản là chiếc vòng đã nằm gọn trong túi quần anh . Chiếc vòng giống hệt của nhỏ Loan
- Nhặt được
- Thế thì em đưa cho chị đi , chắc đó là của nhỏ Loan rồi. Mấy tháng nay ngày nào nó cũng bỏ ra 3 tiếng để đi tìm đây
- Được bà gọi cho cô ta đi , mấy ngày hôm nay tôi không thấy cô ta đi học _ Thiên Kỳ khễ nói , mấy ngày nay cô toàn trốn anh thôi
- Uhm, để chị hỏi nó thử xem _ Nó vẫn hồn nhiên trả lời mà không biết rằng câu nói của thằng em mình ẩn ý rất nhiều tình cảm

tút....Tút...

- Alo

- Tao nè

- Biết rồi , mà 1 tháng nay mày đi đâu vậy _ Loan

- à , tao đi chơi ! mà sao dạo này mà không đi học vậy ? _ nó đổi chủ đề

- tao...tao....

- Làm sao mày nói tao nghe xem nào! _ Nó nghe giọng con nhỏ bạn ấp úng mà trong lòng dâng lên nỗi lo lắng . Nhưng đúng lúc ấy thằng Thiên Kỳ lại cướp máy rồi phóng ra ngoài luôn

- Ê, sao em lại...._ Nó vừa hét lên đã bị bàn tay to lớn của Quân bịt vào

Quay lại cuộc đối thoại giữa nó và loan nhưng bây giờ được thay bằng loan và Thiên kỳ

- tớ...tớ không dám đi học nữa đâu! __ Loan nhỏ giọng nói , thực sự cô không còn mặt mũi mà gặp thiên Kì nữa rồi

.....đầu dây bên kia vẫn im lặng

- À mà mình đổi số rồi !

- Rất tốt ! em còn muốn lấy sợi dây chuyền nữa không ?__ Thiên Kì nhẹ nhàng nói. Hiện giờ trong lòng anh rất tức giận . Cô dám không gặp anh , đã thế còn thay cả số điện thoại nữa

- Anh...anh...__ Giọng nói sợ sệt của nhỏ Loan vang lên

- Quán trà sữa violet đường XX . tôi đợi em ở đó ! __ Nói xong Thiên kì tắt máy luôn

* Tại quán trà sữa violet:

Mọi người trong quán chen chúc nhau thì thầm to nhỏ , họ rất muốn đến gần chỗ anh chàng đẹp trai đó

Ít phút sau :

- Em để tôi đợi lâu thật đấy ! __ Thiên Kì cười nhẹ khi thấy Loan đang chuẩn bị ngồi trên chiếc ghế đối diện mình

- Chiếc vòng đâu !

- Đây là thái độ gì vậy ? Có phải em không muốn lấy lại nó không ?__ Thiên Kì giờ chiếc vòng ra trước mặt khẽ đưa đi đưa lại trước mặt nhỏ

- Anh muốn thế nào thì mới giả chiếc vòng cho tôi ! __ Nhỏ nhìn chăm chăm vào chiếc vòng có hình cỏ ba lá , nước mắt như trực muốn trào ra . Đây đúng là chiếc vòng của cô rồi .

Mẹ à con đã tìm thấy chiếc vòng rồi nhỏ khẽ nói trong lòng

- Nói chuyện của chúng ta đi ! __ Thiên Kì nhìn vào khuôn mặt nhỏ chậm rãi nói

- Chúng...chúng...ta...ta...có..chuyện gì mà phải nói chứ ! __ Nhỏ nhìn xuống đất, khuôn mặt đang dần đỏ lên

- Thật là không có chuyện gì sao ?__ Thiên Kì nheo đôi mắt hổ phách sáng ngời , môi khẽ mỉm cười . Chẳng lẽ cô muốn phủi hết mọi chuyện sao

- Tôi ...tôi ...không hiểu anh đang nói chuyện gì ! __ Mặt nhỏ càng đỏ hơn

- Vậy à ! thôi được rồi để tôi kể cho em nghe vậy ! tối hôm đó , em uống rượu , không biết đưa em về kí túc trường như thế nào tôi đành đưa em về nhà của mình , ai ngờem __ Thiên Kì khẽ nhếch mép cười đều , anh khẽ dừng lại

- THÔI ĐƯỢC RỒI !__ Nhỏ khẽ đưa đôi tay nhỏ của mình che miệng anh lại

- Vậy anh muốn thế nào ?__ nhỏ nhún nhường hỏi

- Em phải chịu trách nhiệm vs anh 1 __ Thiên Kì đưa ly cà phê không đường lên miệng khẽ nhấp nháp , rất tự nhiên mà nói ra

- Trách nhiệm....nhưng tính ra tôi mới là người bị thiệt cơ mà ! __ Nhỏ khẽ phản đối

- Đúng . Nhưng em đã cướp đi đời làm trai của anh rồi ! Em bảo như thế này thì anh làm sao mà kiếm được vợ ! __ Thiên Kì hồn nhiên nói

- Tôi ...tôitôi cũng bị như anh mà ! Nếu vậy tính ra thì ta hòa !__ Tuy trong lòng sốc , nhưng nhỏ vẫn trưng ra khuôn mặt nịnh nọt . Với Thiên Kì thì cương sẽ không được

- Không !thế thì chúng ta hết chuyện để nói rồi ! __ Thiên Kì nghiêm giọng phản đối , anh cất chiếc vòng vào túi , nhẹ xoay người tiêu sái đi ra ngoài cửa

3....

2....

1...

- KHOAN ! TÔI SẼ LÀM! _ Nhỏ Loan hét âm lên. Tiếng hét của cô đã thu hút sự tò mò của rất nhiều người . Thấy vậy mặt nhỏ lại đỏ lên , chạy thật nhanh đến chỗ anh , Loan kéo cậu ra 1 khu công viên gần đó

- Vừa nãy em bảo sẽ làm ?

- đúng ! _ Loan thở hổn hển do chạy nhanh, mái tóc theo đó mà bung ra

- Làm gì ? _ Thiên Kì

” Thăng cha này đã biết còn giả vờ ! ” Nhỏ Loan khẽ mắng thầm trong lòng , ánh mắt dừng trên khuôn mặt hoàn mỹ của anh . Xong rồi nhỏ khẽ hắng giọng nói :

- Tôi sẽ chịu trách nhiệm vs anh !

- Tốt ! thế thì đi thôi 1 _ Thiên Kì cầm lấy tay nhỏ kéo đi

- Đi đâu? _ Loan ngu ngơ hỏi , thực sự là cô không thể nào theo nổi cách nghĩ của anh

- Về nhà ! _ Thiên Kì trả lời rất ngắn gọn

- Nhà! Nhà nào _ Loan vẫn giữ vẻ mặt ngu ngơ

- Nhà chúng ta! đó chính là nhà của anh ! _ Thiên Kì nhìn thẳng vào đôi mắt to tròn có màu nâu cà phê của nhỏ chân thành nói

- Anh...anh....thế là cả 3 người chúng ta cùng ở đó sao? (t/g: Nhỏ Loan tính cả Nàng mẫn chi đó)

- Không ! chỉ có 2 chúng ta !

- Thếthế ...Mẫn Chi ở đâu ? _ Loan cố tìm lý do để thoát khỏi cảnh sống chung vs anh

Không trả lời cô, Thiên Kì liền rút điện thoại ra

- Đúng ! Anh đến đón chị ta đi ! _ Thiên Kì nói

-.....

-....

==>)) Cuộc điện thoại nhanh chóng kết thúc

- Anh nói chuyện vs ai vậy ?

- Chồng của Bà Chi ! _ Thiên Kì trả lời rất ngắn gọn rất xúc tích

Loan ngơ mặt chả hiểu gì cả . Từ khi nào cô bạn thân của cô đã có chồng vậy?

- Còn đứng đó làm gì ! Mau về nấu cơm , anh đói lắm rồi ! _ Thiên Kì nhẹ nhàng nói

Có phải cô đang làm osin không? Loan khẽ thở dài , thôi tạm thời bắt đầu từ đây vậy!

*Tại nhà của nó :

- Anh đang làm gì vậy ? _ nó thắc mắc hỏi , khẽ đưa mắt nhìn những người anh mang đến

- Giúp em thu dọn đồ! _ Quân vắt chéo chân lên , đôi bàn tay thon dài từ từ lật từng trang báo

- Tại sao ? _ nó hét lên

- Thiên Kì đã điện cho anh và Từ giờ em sẽ ở cùng anh !

- Tại sao ? _ Nó lặp lại câu hỏi đó

- Chúng ta không phải đã là vợ chồng rồi sao ? _ Anh nheo mắt nói , khẽ mỉm cười

- Em ...em..thấy việc này không cần thiết đâu ! __ Nó nhẹ nhàng lùi về phía sau
 - Em sợ ?__ Chỉ cần 1 câu nói mà Quân đã hạ gục nó
 - Sợ ...sợ...gì chứ , đi thì đi __ Nó hếch cái mũi nhỏ lên khiêu chiến
- ” Anh tưởng em sẽ sợ sao ?”

hiện tại nó đang đơ như trái bơ luôn, đôi mắt màu tro đang mở to hết cỡ như không tin vào cảnh vật trước mắt ...

- Đây là thiên đường sao ?__ nó vô thức thốt lên

Quân khẽ cười nhẹ trước vẻ mặt ngơ ngác của nó , anh khẽ kéo nó lên tầng trên ...

- Phòng của em đâu?__ Nó vẫn mãi mê ngắm xung quanh , nhưng vẫn không thể quên đi việc quan trọng đối vs nó là ” chỗ ngủ ”
 - Đây ! __ Quân đẩy cửa , rồi kéo nó vào
- Căn phòng ngủ rộng , voi tông màu vàng chanh tươi mát , mọi thứ đều được trang trí rất tự nhiên như muốn hòa mình vào trong thiên nhiên vậy
- Anh tốt thật đấy ! Cho em ở căn phòng to như vậy __ Nó nhảy tót lên giường để thử độ đàn hồi của đệm
 - Không dám ! __ Quân Khiêm tốn trả lời
 - Mà phòng anh ở đâu vậy ?
 - Ở đây! __ Quân nói rất ngắn gọn , nội dung rất đầy đủ
 - Anh...anh không nhầm chứ ! đây là phòng em mà !__ nó ngu ngơ hỏi
 - Không ! đây là phòng của chúng ta __ Quân vuốt nhẹ tóc nó , ôn tồn nói
 - Không thể được ! __ nó hét lên
 - Chả lẽ em lại sợ cái gì sao ?__ Quân mỉm cười. anh biết là cô rất hiếu thắng mà!
- Chỉ cần 1 câu nói mà anh đã hạ gục được cô rồi

* Quán cà phê :

- Cô nghĩ thế nào ? __ Nhật long dựa người vào chiếc ghế , một tay đang cầm điếu thuốc đang hút dở . Hiện giờ trông anh thật khác thường
- Tôi...tôi...__ Kiều Giang run rẩy nói không lên lời
- Cô có biết Kim Anh người chị em tốt của mình tại sao thời gian nay bỗng mất tích 1 cách khác thường không và công ty nhà cô ta đã phá sản chỉ trong 2 ngày ngắn ngủi không ?
- Anh...anh...
- Theo như tôi biết thì chuyện đó có liên quan đến Thiên Kỳ . Mà Phan Loan là người yêu của anh ta , cô thử nghĩ xem thời gian qua cô đã đối xử vs cô ấy thế nào ?
- Tôi...tôi...
- Vì vậy cô phải nghe theo lời tôi nói.....

- Sao quyển sách này lại khó đọc vậy ?__ Phan Loan nhìn chăm chăm vào quyển giải tích mà tự kỉ . Sắp thi rồi mà cô chả có tí vốn kiến thức nào cả !

- Tôi nghĩ đây là do đầu óc của người đọc có vấn đề ! __ Thiên Kỳ vừa uống nước vừa nói 1 cách hết sức thần nhiên

- Ai...ai cho anh vào phòng của tôi ! __ Phan Loan giật nảy cả mình, miệng lắp bắp nói . Thực sự là cô rất sợ anh đó nha !

- Đây là nhà của tôi

- Thôi không nói chuyện vs anh nữa , tôi còn phải học bài ! __ Loan thở dài nói , đôi mắt màu cà phê đang dần hoa nên vì những con số toán học

- Đưa đây tôi xem nào ! __ Thiên Kỳ kéo chiếc ghế ở góc phòng đến gần chỗ nhỏ

- Ê , anh tránh xa tôi ra 1 chút đi ! __ Nhỏ Loan khẽ dịch ghế ra, nhỏ vẫn rất có ác cảm vs Thiên Kỳ

- Cô thôi ngay đi ! Cô nghĩ vs thân hình này thì sẽ gợi lên sự hứng thú vs tôi sao __ Thiên Kỳ nhếch mép cười đều , ánh mắt dừng trên bộ đồ ngủ rộng thùng thình màu hồng dâu của nhỏ

- Anh...anh....

” Cộp ”

- Chú ý vào đây ! Tôi chỉ nói 1 lần thôi đấy ! __ Thiên Kỳ cầm chiếc bút bi trong tay và bắt đầu công việc dạy học gia sư của mình

n Phút sau:

- Ê , sao anh vs chị của mình lại khác nhau đến vậy ? __ Trên đầu Loan hiện lên dấu hỏi to đùng

- Vậy em nghĩ như thế nào ! __ Thiên Kỳ chống tay vào cằm , ánh mắt dừng trên khuôn mặt trái xoan ngu ngơ của nhỏ

- Tôi nghĩ anh cũng phải ngu ngu như chị của mình chứ ! __ Loan bắt giắc nói , trong đầu cô lại hiện lên hình ảnh cực khổ lúc mà Mẫn Chi đi học thêm để thi đại học

” Cộp”

Thiên Kỳ lại giáng thêm 1 cái cốc rõ đau lên đầu của nhỏ . Cô nghĩ anh ngu như vậy sao ? thực sự là gan cô đang to dần lên mà !

- Sao anh lúc nào cũng gõ đầu tôi vậy ? Không phải gõ nhiều thành nghiện chứ ? __ Nhỏ ôm lấy đầu , chu đôi môi nhỏ xinh ra trách tội

- Thôi cô làm hết đồng bài tập này rồi xuống nấu cơm đi , tôi đói lắm rồi ! __ Thiên Kỳ đến bên chiếc giường nhỏ xinh mà ngả cả người nằm lên đó , thực sự là anh rất buồn ngủ !

- Ê , đừng có nằm lên giường , tôi không thích ám mùi của anh lên chiếc ga giường xinh xắn đó đâu __ Loan kéo dài giọng nói của mình ra

Thực sự là cô đang muốn ăn đòn sao ?

” Vèo ” Con gấu to bằng nửa người đã hạ cánh trên đầu cô

Anh thật là bạo lực mà Nhỏ ôm gọn con gấu trong lòng , ánh mắt dừng trên người con trai hoàn mĩ đang nằm trước mặt

* Tại nhà của Quân :

- Em vui như vậy sao ? __ Quân không thể không để ý nó

- Em thực sự trúng rồi đó ! tuần tới là bắt đầu nhập học rồi ! đại học ...đại học ...tao sắp đến rồi đây ! __ Nó nhảy cẫng lên , miệng hót như chim chích

- Thôi được rồi ! __ Quân không thể nào chịu nổi sự ồn ào của cô . Từ trước tới giờ anh không ngờ mình lại thích người ào ồn , hiếu động như vậy

Bỗng anh thấy mặt nó lại xụ xuống ngay lập tức

- Em lại sao vậy?

- Nếu mà đi học ở đó thì em sẽ không được gặp anh nữa ! __ Cô vui đầu vào lòng ngực anh, giọng thều thào nói .

Cô biết anh rất giỏi , đã thi vượt cấp , năm 15 tuổi đã đỗ vào trường đại học có tiếng ở nước ngoài , 17 tuổi thì hoàn thành xong khóa học . Còn bây giờ anh đang quản lý công ty cùng ba ba của mình . Thực sự anh là thiên tài mà ! tuy không phải cô chưa nhìn qua những người giỏi như vậy (t/g: Thiên Kì cũng vậy đó) nhưng khi nghe người khác nhắc lại về sự nghiệp huy hoàng của anh thì cũng có chút giật mình .

- Được rồi ! Em thích anh như vậy sao ! __ Quân nâng cằm nó lên, miệng khẽ vẽ lên 1 nụ cười tuyệt đẹp

- Em...em....làm gì có , vào đại học chắc chắn sẽ có những anh chàng đẹp trai vậy em sẽ không phải lo là không có zai đẹp để ngắm rồi . Cô buông anh ra , ánh mắt không ngừng nghĩ mung lung

Cô thực sự đáng chết mà ! __ Quân khẽ nhăn mặt, trông đầu bỗng lóe lên 1 ý tưởng

Anh không hổ là thiên tài mà!

Quân cười lớn trước vẻ mặt ngu ngơ của nó .

Từng bông hoa bằng lăng khẽ đưa mình lay động theo những làn gió mát lạnh khác hẳn Trong bệnh viện trên trắng giường trải ga trắng toát, không khí thoang thoang có mùi thuốc khử trùng , có 1 cô gái nhỏ đang nằm bất động , khuôn mặt cô rất đối bình thường không có gì nổi bật cả

- Anh đến thăm em nè ! __ Nhật Long nắm chặt lấy đôi bàn tay lạnh lạnh của cô em gái , 1 giọt nước mắt khẽ lăn trên khuôn mặt tuấn tú của anh

....Cô gái vẫn bất động, dường như cô đã tách mình ra khỏi thế giới này rồi .

- Anh nhất định sẽ bắt hắn phải trả giá ! __ mắt Nhật Long chan chứa hận thù , anh khẽ nhìn vào khuôn mặt trắng xanh của cô em gái mà thề vs chính mình

Hôm nay nó đã dậy rất sớm để chuẩn bị cho buổi học đầu tiên của mình ở trường đại học H , khẽ trang điểm thật nhẹ mái tóc được buộc lệch sang 1 bên trông rất đáng yêu. Chiếc áo sơ mi trắng kết hợp cùng chiếc váy xếp tầng ly càng làm nó trông rạng rỡ , trong sáng như 1 đóa hoa

- Ăn diện thật đây ! __ Quan khẽ lên tiếng , ánh mắt anh đánh giá nó từ trên xuống dưới

- Đương nhiên ! __ nó ngẩng mình trong gương , thích thú nở 1 nụ cười dễ thương. Ngày đầu tiên đi học nó phải tạo ấn đẹp trong lòng thầy cô cũng như vs bạn bè mới được

- À , anh trông em mặc thể này đã được chưa ?

- Em rất xấu !

- Anh ...anh.... không thèm nói vs anh nữa em đi đây. Nó đeo chiếc balo nhỏ xinh lên vai rồi bước chân ra ngoài

” Mình sẽ lại gặp nhau sớm thôi mà ” Quân khẽ mỉm cười , chân bước lên tầng trên thay đồ

Đừng hỏi tại sao lại có nhiều người gắng sức để thi vào đại học như vậy ?

Đại học chính là tương lai tương sáng của mỗi người , nó của thực rất đẹp

Từng tốp sinh viên tiến vào khuôn viên rộng lớn của trường , tuy không phải là trường đại học danh giá và nổi tiếng nhưng ngôi trường này quả thật thu hút mà ! Đẳng xa là sân bóng rổ , tiếp đó là thư viện , nhà ăn ,vân vân ...và ...mây mây ...

Nó hít 1 hơi thật sâu để lấy lại tinh thần , rồi phấn chấn tìm chỗ học mà mình đã đăng kí . Mái tóc được buộc lệch sang 1 bên giờ đã tuột ra quá 1 nửa do nó chạy khắp nơi , khuôn mặt theo đó cũng ửng hồng dần trên trán lấm tấm những giọt mồ hôi . Hiện tại trông nó thật đáng yêu , nó không biết rằng từ lúc mình

bước vào trường thì đã có rất nhiều anh chàng đã để ý tới mình . (t/g: Thảo nào anh Quân theo tận đến đây)

- Mình ngồi đây có được không ? _ Nó nhẹ nhàng nở nụ cười tươi vs cô nàng 4 mắt trước mặt . Nó cảm thấy trong lớp này có vẻ cô là người dễ gần nhất

- Ủ , bạn ngồi đây nè. Mà bạn tên gì vậy ? Trông bạn đáng yêu quá vậy trời _ Cô nàng bốn mắt khẽ đưa đôi bàn tay nhỏ của mình lên véo nhẹ vào má nó .

Nó nghĩ : Cô bạn mới này rất tự nhiên nha!

- Mình là Hạ mẫn Chi . Còn bạn thì sao?

- Mình là linh linh

Hai cô nàng nói chuyện rất hợp ý vs nhau .

- Ê, nghe nói thầy giáo chủ nhiệm của lớp chúng ta rất trẻ đó nha !

- Ủ mình cũng nghe mấy anh chị khóa trên nói vậy . Nghe đâu thầy chỉ hơn chúng ta có 1 hay 2 tuổi gì đó thôi

- Chúng ta may mắn thật đấy

Mấy cô nàng trong lớp nói bô bô , làm nó cũng thấy khó chịu . Thầy giáo đẹp trai thì dễ tính sao . Biết đâu anh ta lại là 1 kẻ biến thái thì sao . Trong đầu nó bỗng hiện lên những hình ảnh của nam nhân vật chính trong chuyện ngôn tình

Nó khẽ rung mình 1 cái !

Bỗng cánh cửa được mở ra, bước chân vào là 1 người rất tuấn tú , chiếc áo sơ mi trắng cùng quần âu được may rất khéo làm tôn lên vóc dáng hoàn mỹ của anh . Người đó không ai khác chính là Quân . Nó há hốc mồm , đưa tay lên dụi mắt

Chắc chắn đây là mơ rồi !

Mọi người trong lớp đều ngồi xuống hết , những sinh viên nữ không ngừng đưa tay lên che đôi má đỏ hồng , mắt hiện đầy sự sùng bái và mến mộ . Duy chỉ còn nó là đứng gậy ra , mặc cho cô bạn mới linh linh kéo thế nào cũng không ngồi xuống .

- Bạn nữ sinh kia , em có việc gì sao ! _ Quân khẽ mỉm cười khi thấy phản ứng của cô. Đúng như anh đoán mà !

Đồng loạt 60 con người trong lớp đều quanh lại nhìn cô

Cô bối rối , khuôn mặt khẽ ửng hồng , ánh mắt hung hăng liếc anh 1 cái

- Xin tự giới thiệu tôi là Lãnh Minh Quân , tạm thời tôi sẽ là chủ nhiệm của các em , nếu có việc gì các em có thể hỏi tôi _ Quân nghiêm giọng nói

Giọng nói anh trầm ấm vang lên đều đều khắp lớp học , khiến cho lũ sinh viên ai cũng kính nể

Nó tức mình khẽ lôi trong túi ra chiếc điện thoại màu xanh lam xinh xắn rồi nhấn tin cho người nào đó

Nó: " Anh thật đều mà! "

Một lúc sau anh cũng nhắn lại : " Đều thế nào ?"

Nó: " Sao anh không nói cho em là anh sẽ đi dạy học "

Anh: " em đâu có hỏi anh"

Nó : " Nhìn anh em bỗng thấy rất ngứa mắt "

Nó cúi gằm mặt xuống gằm bàn đợi tin nhắn trả lời của Quân . Ai ngờ

- Bạn nữ này em dám sử dụng điện thoại trong giờ sao !

Không biết từ lúc nào Quân đã ở bên cạnh nó

Cả lớp đồng quay lại đưa nhưng ánh mắt dò xét về phía nó !

Thực sự là anh đã làm cho em rất nổi tiếng rồi đó !

Tuy rất tức nhưng nó không thể làm gì được anh trong giờ phút này . Chỉ biết khóc dài trong lòng.

Quân khẽ nở nụ cười rồi anh đi lên phía bục giảng

=Tiếng trống giải lao vang lên=

Nó đang định cùng cô bạn mới quen xuống căn tin uống nước thì....

- Anh là Trần Hùng khoa thông tin , anh rất thích em . Em làm bạn gái anh nhé!

Trước mắt nó là 1 anh chàng cao dong dỏng khuôn mặt tuấn tú được điểm thêm đôi mắt kính cận thời trang

Nó lúng túng không biết phải nói thế nào cho phải lễ . Đúng lúc ấy thì 1 giọng nói rất trầm vang lên

- Mẫn Chi em mau đến mang đồng tài liệu này đo theo tôi __ Quân khẽ nhếch mép nói

Nó khẽ thở phào 1 tiếng , nhanh chóng chạy đến chỗ anh

- Để anh giúp em . __ Trần hùng chạy theo nó

- Em ..em__ nó ngượng ngùng lùi về sau 2 bước

- Mẫn chi! __ Quân khẽ gọi nói rồi anh cất bước ra ngoài luôn

Nghe giọng nói anh có điều gì đó không được đúng lắm . Thấy thế nó liền bỏ mặc anh chàng bốn mắt đó rồi nhanh chân chạy theo anh.

- Đóng cửa lại __ Quân vút chiếc cặp da xuống ghế

Thấy anh có vẻ đang tức giận nó liền dăm dấp nghe theo

Vừa đóng cửa lại thì nó đã bị Quân gắt gao ôm chặt lấy mà hôn, nụ hôn sâu khiến đầu óc nó choáng váng

- không....không....

- Em không có quyền phản kháng __ Quân cắn nhẹ vào vành tai nhỏ xinh của nó , khẽ ra lệnh . Bàn tay thon dài của anh khẽ đặt lên ngực nó

Không ! nó chưa bao giờ thấy anh tức giận như vậy cả .

- Em ...em...không...thích...

Nó chặn đôi bàn tay đang tiến vào trong lớp áo mỏng , đôi mắt khẽ ngán lệ .

- Không thích ! __ Quân dừng động tác , anh nheo mắt

Khi nghe thấy thế nó ra sức gật đầu . nhưng nó không biết rằng chính cái gật đầu đó lại càng làm anh tức hơn

Cô không thích anh chạm vào người cô sao?

” cộc ...cộc ...”

Mặc kệ tiếng gõ cửa dồn dập , anh vẫn cứ hôn lấy nó

- Không ...đang có người __ Nó lấy lại hơi thở , khẽ nhắc nhở anh

- Không cần quan tâm__ Quân cơ hồ chỉ biết đến mình cô

- Nhưng...em....

Nghe giọng cô nỉ non như vậy anh liền buông cô ra , chỉnh lại trang phục rồi bước ra ngoài , khẽ nhốt cô ở trong đó .

* Tại 1 căn nhà ngoài ngoại ô xinh xắn :

- Sao lúc nào cô cũng chỉ rán mỗi trứng vậy! __ Thiên Kì lấy đĩa khều khều miếng trứng vẫn còn có dính ít vỏ , nhăn mày

- Tôi chỉ biết nấu món này thôi ! __ Loan thở dài nói, cho dù nó có cố gắng thế nào thì cũng không thể nào nấu được những món ăn bình thường khác

- Đổ đi ! __ Thiên Kì lạnh giọng ra lệnh

Trong lòng nhỏ bỗng cảm thấy hẫng hụt , lê bước vào phòng bếp nhỏ cầm theo đĩa trứng rán lưu luyến đổ chúng vào thùng rác

- Cô đừng có để bộ mặt ỉu xiu đó nữa ! Mau ra phụ tôi nấu đồ __ Tiếng nói nhẹ nhàng của Thiên Kì nhẹ vang lên

- Sao? anh nấu à?

- Chả lẽ tôi lại để cho bụng mình lại bị đói !

n phút sau:

Oa thơm thật đấy ! trong lòng nhỏ khẽ mỉm cười , trên tay bưng toàn món ăn ngon

- Anh giỏi thật đấy! __ Nhỏ vừa ăn vừa nói

- Cô có phải lâu lắm rồi mới được ăn không ? __ Thiên Kì nhìn chăm chăm vào nhỏ

- Hả ! anh cũng biết được chuyện này à ! Không hổ danh là thiên tài __ Nhỏ giơ ngón tay cái lên vs anh nhưng vẫn cắm đầu vào đồng thức ăn

Anh biết cô đang mất bố mẹ từ năm 10 tuổi , sống chủ yếu vs 1 người bạn thân của mẹ. Nhưng do 1 số vấn đề mà cô không thích ở trong nhà họ mà đến ở trong kí túc xá của trường . Lúc nào rảnh rỗi thì mới về thăm họ . Chắc là trong thời gian ở trong trường cô chỉ toàn ăn vặt lên mới như vậy

- Anh không ăn à !

- Tôi đâu phải là heo

- Sao lúc nào anh cũng nói móc tôi thế !

” Cốp ” Thiên Kì gõ nhẹ lên trán nhỏ

- Ăn nhanh xong rồi dọn dẹp đi ! __ Thiên Kì chỉ ăn 1 ít , rồi anh đứng dậy ra phòng khách xem phim

** Nửa đêm :

Tuy buổi chiều trời có đổ mưa nhưng nó không thể nào làm dịu đi cái nóng oi bức của mùa hè . Một mình một giường cùng 1 điều hòa mà nhỏ không thể nào ngủ được , mồ hôi cứ túa ra như tắm vậy! Khó chịu trong người nhỏ liền xuống nhà đi tắm

Ngâm người trong bồn nước nhỏ cảm thấy thật thoải mái , nhưng bỗng có tiếng gì đó ghê ghê, vang lên ngày càng to

“ ... kẹt... kẹt...”

hú...hú...”

“ngao....ngao..”

Sợ quá nhỏ liền nhảy ra khỏi bồn tắm , cuốn tấm khăn lên người rồi chạy nhanh ra khỏi về phòng

Nhưng ai ngờ nhỏ lại vào nhầm phòng !

Á khẩu , mắt nhỏ tròn tròn nhìn người thanh niên tuấn mĩ đang kếp đôi mắt đẹp lại ,
từng hơi thở đều đều ...

” Chết cha ! mình vào nhầm phòng mới chết chứ ” Nhỏ khẽ lấy tay che miệng , không ngừng mắng bản thân bất cẩn . Nhắc thật nhẹ gót chân , nhỏ nhẹ nhàng nhẹ nhàng lên từng bước nhỏ ra phía cửa

Bỗng , nhỏ bị kéo mạnh về phía sau . Hiên tại nhỏ đang nằm ngay ngắn trên giường mà trên người nhỏ đang bị Thiên Kì đè lên

- Anh...anh mau đi xuống cho tôi __ Loan run rẩy nói

- Đây là phòng tôi ! mà cô lại ăn mặc như thế này mà vào phòng tôi có phải...__ Thiên Kì đưa 1 tay xoa cằm

- Không...không...không có tôi đi nhầm phòng ! __ Loan ra sức giải thích . Nhỏ rất muốn thoát ra khỏi tư thế nguy hiểm này

- Cô đã đến rồi thì cứ ở lại đây ngủ cũng được . Huống hồ 2 chúng ta__ Thiên Kì kéo dài giọng của mình ra , anh khẽ cúi sát đầu mình vào cô

Sợ quá Cô khẽ nhắm mắt lại . nhưng không thấy động tĩnh gì , chỉ nhẹ cảm thấy có 1 hơi thở rất nhẹ rất đều quanh mặt mình . Cô mở mắt ra

...Hóa ra là anh đã ngủ rồi

Cô khẽ tựa mình trong vòng ôm của anh

- Em là còn nhúc nhích nữa là tôi sẽ làm thật đấy! Nhắm mắt lại và ngủ đi !__ Thiên Kì khẽ nói , vòng tay anh lại càng ôm chặt cô hơn

Nghe thấy lời đe dọa như vậy , cô chỉ biết yên lặng mà nhe lời

Một lúc sau cô đã chìm vào giấc ngủ

Một giấc ngủ rất ngon....

* Nhân vật mới:

- Phạm Thủy Tiên:(18 tuổi)__ Cùng tuổi vs Phan Loan , xinh xắn đáng yêu , rất thích Thiên Kì.

7. Chương 7

Cháp 7: Những sóng gió mới

Từng ánh nắng yếu ớt chiếu rọi vào căn phòng của Thiên Kì , Anh khẽ mở đôi mắt sáng ra nhìn người con gái đang cuộn tròn bên cạnh anh ngủ . Trông như một con mèo nhỏ vậy , khuôn mặt thanh tú , mi cong cong , mắt to và môi hồng cánh đào khiến cho người ta mê mẩn . Bỗng cảm thấy có điều gì không đúng anh liền chuyển ánh nhìn xuống bên dưới , chiếc khăn tắm đang lỏng dần ra để lộ nửa bầu ngực trắng nõn .

Chết tiệt! Cô lại muốn anh phạm tội chắc !

Kéo chăn lên cho cô , anh nhẹ nhàng đi ra bên ngoài.

” Cứ để cô ngủ thêm chút nữa cũng được !”

* 30 phút sau :

Cuối cùng cô cũng dậy , thay quần áo cô bước từng bước khoan thai xuống dưới phòng khách.

- Chào buổi sáng ! __ Loan nhẹ nhàng cất tiếng, khuôn mặt theo đó mà ửng hồng hình như cô đang nghĩ đến sự việc tối hôm qua thì phải

- Uhm....__ Thiên Kì lơ đãng gật đầu , mắt nhìn chăm chăm vào 1 tập tài liệu gì đó .

- Hôm nay là sinh nhật Mẫn Chi thế nên tôi định ra ngoài mua ít đồ __ Loan ngồi bên cạnh Thiên Kỳ , ánh mắt theo dõi từng động tác của anh.

Ngẩng đầu lên nhìn cô , Thiên Kỳ bỗng đặt tập tài liệu xuống rồi anh lấy cái chìa khóa trên nóc tủ rồi khoan thai bước ra ngoài

Nhỏ vẫn ngồi ngây ra như bống ...

- Thế em không định đi à __ Thiên Kỳ nói với vào trong

- Hả? Anh đưa tôi đi sao ! __ Loan chạy nhanh đến trước mặt Thiên kỳ , ngược đôi mắt to lên nhìn anh

- Nhanh lên ! Lên nhớ sự kiên nhẫn của tôi rất kém .

” Vèo ” nhanh như 1 cơn gió nhỏ Loan đã thay xong quần áo vào chuẩn bị cho cuộc hành trình.

* Tại nhà của Quân :

- Ê, anh có biết hôm nay là ngày gì không ?__ nó tíu tíu chạy vòng quanh Quân

- 16/4

- Đúng rồi ! nhưng anh có biết hôm nay là ngày có 1 thiên thần ra đời không ?__ Nó cố gợi ý cho anh

- Thiên thần ? Anh nghĩ em chắc bị lẫn rồi , theo như lịch phương tây thì hôm nay là ngày của những con lợn

- Lợn ?__ Mắt nó tròn to như muốn lồi ra ngoài vậy , hai tay lại còn run run nữa chứ (t/g; Chị ấy bị sốc đó)

- Thôi muộn rồi đó ! mau lên thay đồ rồi đi học đi ! Hôm nay anh sẽ trở em đến trường ! __ Quân vẫn nhẹ giọng nói

- Anh...anh....em không thèm chơi vs anh nữa __ Nó để lại câu nói tức giận đó rồi đi luôn

” Ngốc ! này gì liên quan đến em anh đều nhớ mà ! ” Quân cười nhẹ nhìn bóng dáng nhỏ xinh đang khuất dần

.....

Tức mình nó không thèm đợi Quân đưa đi học nữa mà đã quốc bộ đi trước

Hôm nay nó sẽ bùng học ! để đi hưởng 1 bữa sinh nhật đẹp

” Bộp ” lúc đi đến đoạn đường ngoặt , do không để ý lên cô đã va vào người khác . Chiếc áo sơ mi trắng mà nó thích rất hiện giờ đang dính đầy nước cà phê

” Thiệt là đen mà !”

- Xin lỗi ! Em có sao không ?__ Hải nhẹ nhàng quan tâm hỏi người bị hại ở trước mặt

- Anh nhìn đi ! thế này có tính là bị sao không ?__ Nó hét lên . tay chỉ ào phần áo dính đầy cà phê

- Anh...anh....

- Anh cái gì ! mau đền bộ khác cho tôi đi ! __ Nó lại hét lên miệng như phun ra lửa . Hôm nay là sinh nhật cô mà ! Nó bỗng đứng ngồi bệt xuống nền đất khóc òa lên

- Đi ! __ Hải nhanh tay kéo nó vào chiếc xe limo đỗ ngay bên đường

- Anh muốn làm gì ! __ nó lại hét lên (t/g: Công nhận giọng chị khỏe thật đấy)

- Mua quần áo cho em ! __ Hải nhẹ nhàng nói rồi ra lệnh cho người lái xe khởi động máy

- Tôi không cần nữa ! Mau cho tôi xuống ! __ Nó tức mình hét lên , hai tay cố gắng mở cánh cửa ra . Nhưng mà không được

- Bây giờ em không được có ý kiến gì ! __ Hải cười nhẹ rồi xoa đầu nó

” Minh lại đây vào thẳng diên rồi ! Đã thế bà aayf sạt nghiệp nha ! ” Nó liếc nhìn chiếc xe sang trọng , chắc anh ta cũng là kẻ có tiền , hai mắt hiện lên tia giảo hoạt

Đây là nhà tư bản !

Chiếc xe dừng lại tại 1 khu trung tam sang trọng .

- Em vào chọn một bộ để thay đi ! __ Hải đẩy nó vào trong

- Là anh nói đó nhớ !

- Ừ !

Nó tiến đến chỗ chị phục vụ trong quán khê nở 1 nụ cười thật xin xắn

- Phiên chị lấy cho em 1 bộ quần áo thật là đắt , đắt nhất trong quán ra đây cho em có được không ?

- À ...được ..__ Cô nhân viên liếc nhìn sang người con trai ngồi trên ghế sofa rồi lại nhìn nó , ánh mắt hiện lên tia khinh bỉ vs nó . Mấy em này chỉ giỏi moi tiền của đại gia thôi

Ngỡ ngàng trước thái độ của chị nhân viên nó không nói gì chỉ khê quan sát mọi thứ xung quanh.

- Của em nè ! __ Chị nhân viên đưa ra 1 chiếc váy trước mặt nó

- Cảm ơn ! __ Nó không thèm để ý nhiều , mau chóng chạy vào phòng thay đồ 1

Nhưng sao mặc cái váy này lại cảm thấy lạnh lạnh nhỉ . nó vừa bước ra , vừa tự hỏi mình . Đứng trước gương nó khê ngật mình . Chiếc váy hồng phấn vs chất liệu mỏng manh khê ôm sát lấy từng đường cong trên cơ thể nó , chiếc váy buộc nơ tay ngang làm lộ ra bờ vai trắng ngần cùng khoảng lưng trần gợi cảm ...

- Đúng thật là đẹp ! __ Không biết từ khi nào Hải đã đứng ngay sau nó, ánh mắt khê liếc nhìn

- Nói thừa ! tôi vốn dĩ đã xinh từ bé rồi ! __ Nó chu đôi môi nhỏ xinh ra mà khoe khoang

- Không tôi bảo là chiếc váy này rất đẹp ! __ Hải mỉm cười đối đáp lại vs nó . Anh bỗng cảm thấy cô gái nhỏ trước mặt mình rất thú vị .

- Anh...anh...tôi lấy chiếc này . Mau vét hết túi anh mà trả đi ! __ Nó khinh khỉnh nói , dám chê nó sao, đã thế thì càng phải làm cho anh ta sạt nghiệp

Trố mắt ra nhìn anh chàng Hải quét thẻ mà nó đau từng khúc ruột

Một cái váy mà những 30 triệu ! chém kinh quá ! Nó khê kéo hải ra 1 góc thì thầm :

- Tôi không mặc cái này nữa đâu! Thực ra cái áo của tôi vẫn còn mặc được ! __ Nó nhỏ giọng nói , cúi gằm khuôn mặt nhỏ xinh xuống . Thật sự là nó thấy rất có lỗi

- hahaha Em dễ thương thật đấy ! __ Hải cười to lên

- Anh ..không...phải tiếc tiền quá mà ...mà bị diên chứ !

- Không ! em cứ mặc nó đi ! Anh có rất nhiều tiền ! __ Hải khê vươn tay véo nhẹ vào chiếc mũi nhỏ xinh của nó

- Á

- HẠ MẮN CHI!

Một giọng nói lạnh lạnh khê vang lên

- HẠ MẮN CHI ...

Một giọng nói lạnh lạnh vang lên khiến cho cả người nó như cứng lại . Chậm rãi quay đầu về phía đằng sau nó chỉ thấy Quân mặc 1 cây trắng như chàng bạch mã hoàng tử đang đứng nở nụ cười kì quái .

Nuốt nước bọt xuống , nó trưng ra bộ mặt nịnh nọt và khê nở nụ cười và gọi anh

- Hi hi Anh

- Đây là anh trai em à ! __ Anh chàng Hải nhìn Quân đánh giá

- Không phải anh ấy là.....

Chưa nói hết câu vs Hải nó đã bị Quân kéo đi .

- Hoàn trả lại số tiền vừa rồi cho cậu ta ! __ Quân đi đến quầy thu ngân , ném chiếc thẻ của mình xuống rồi ra lệnh . Quả thực là anh đang giận run người lên đây

- Dạ ...dạ.... __ Cô nhân viên ngỡ ngàng trước vẻ đẹp của anh

Thu xếp mọi việc xong Quân liền kéo mạnh nó tiến ra ngoài

- Anh đang làm cho tay em đau đó ! __ Nó nhăn nhó nói , thực sự là anh kéo rất mạnh tay nha

- Bây giờ em không được quyền ý khiến ! __ Quân ghé vào tai nó khẽ đe dọa

- Khoan đã cô ấy nói là không muốn đi mà ! __ Hải thấy tình thế không được ổn cho lắm liền chạy đến kéo tay kia của nó

- Bỏ tay ra ! __ Quân khẽ nói

- Chính anh mới là người phải bỏ ! cô ấy đã nói là không thích rồi mà __ Hải bênh vực nó

- Em không đồng ý sao ? __ Quân nheo mắt bắn tia nhìn nguy hiểm về phía nó

Lắc đầu ...nó lắc đầu liên tục

- Anh thấy rồi chứ ! Giờ thì bỏ ngay tay ra ! __ Giọng nói uy quyền của Quân đều đều vang lên

Nó đang ngồi bên cạnh Quân , từ lúc về nhà tới giờ anh chẳng nói gì cả . Điều này làm nó rất sợ

- Anh...anh __ Nó kéo nhẹ gấu áo của Quân , giọng hồi hộp vang lên

- Sao ? __ Quân lạnh lùng hỏi , ánh mắt sắc bén nhìn thẳng vào nó (t/g: Nhìn vào chiếc váy đầy các bạn à)
.

- Em sai rồi !

- Sai thế nào ?

- Em không nên trốn học !

Quân lơ đãng gạt đầu , ngón tay gõ nhẹ lên mặt bàn gỗ .

- Em không nên đi vs người lạ! __ Giọng nó nhỏ lại 1 cách lại thường

- Tốt ! __ Quân liền đứng dậy và kéo nó đi ra ngoài

*2 tiếng sau :

Tại phòng thay đồ của 1 hãng thời trang nổi tiếng

- Em...em...thực sự không thể thử được nữa ! __ nó thều thào nói , khuôn mặt đầm đìa mồ hôi . Sau khi nhận tội xong nó liền bị anh kéo đến đây và bắt thử quần áo liên tục 2 tiếng . Nhìn đồng quần áo trước mặt nó bỗng thấy rợn cả người .

Thực sự là anh rất biết cách hành hạ người khác mà . Nó khóc thầm trong lòng , đôi mắt to tròn không ngừng nhìn về phía anh , cầu mong sự khoan hồng của anh .

- Mệt rồi hả ? __ Quân thản nhiên nói

Nó gạt đầu như già rồi

- Thử thêm 1 tiếng nữa thì về ! __ Quân khẽ cười rồi ra lệnh . Nhìn khuôn mặt nhăn nhó đó anh càng muốn trừng phạt cô hơn

Hiện tại nó khóc không ra nước mắt

.....1 tiếng sau

- Xong ! __ Nó cố lết ra ngoài

- Vắt vả cho em rồi ! __ Quân khẽ mỉm cười rồi xoa nhẹ đầu nó

” Ai làm cho tôi vắt vả hả ! Anh đúng là đồ yêu nghiệt mà ! ” Nó mắng thầm trong lòng

- Gói hết đồ đạc này rồi đưa đến địa chỉ này cho tôi ! __ Quân để lại 1 cái thẻ rồi kéo nó ra ngoài

- Anh không bị làm sao chứ ! __ Nó mở to mắt hết sức , chỉ sợ mình nhìn nhầm

- Không !

- Thế sao anh mua lắm quần áo thế !

- Cho em

- Em không cần !

- Không cần thì cũng phải mặc !

Chỉ cần 1 câu nói của Quân thôi nó cũng đành nín thím , chẳng dám ho he phản đối .

” Không sao ! đây không phải là tiền của mình mà ”

- Anh đang đưa em đi đâu vậy ! __ Nó thắc mắc từ nãy tới giờ cứ đuổi theo Quân lên nó cũng mỗi chân lăm

- Không biết !

- Sao ?__ nó hét ầm lên

- Em thích đi đâu! __ Quân lơ đãng hỏi

- Rạp chiếu phim ! __ Nó hồ hởi hét lên

- Vậy Đến đó đi !

Sau khi kết thúc bộ phim , hiện giờ nó đang cùng Quân quốc bộ trên đường

- Phim hay nhỉ ?__ nó

- Vớ vẩn

- Eo , vớ vẩn mà anh cũng theo em xem đó thôi ! __ Nó lè lưỡi nói

” Cốc ” Quân gõ nhẹ lên cái trán bướng bỉnh của nó, rồi nhanh chân bước về phía trước ...

- Á __ nó kêu lên

- Em sao vậy ! __ Quân chạy lại chỗ nó , quan tâm hỏi thăm

- Chân em bị chẹo rồi ! __ Nó đáng thương chỉ vào chân của mình

- Lên đây ! __ Quân đưa lưng về phía nó , khẽ ra lệnh

Nó sừng sững leo lên lưng anh . Rất ầm nha , nó áp cái tai vào lưng anh

- Em ăn cái gì mà nặng như heo vậy ! __ Quân trêu

- Em...em...có mà anh là heo đó ! __ Nó chống chế phản bác

.....

- Anh đang nghĩ gì vậy ? __ nó hỏi khi thấy anh không nói gì cả

- Mẹ ! __ Anh vô thức trả lời , thực ra hôm nay cũng là ngày sinh nhật của mẹ anh

Nó chẳng nói gì cả chỉ vòng tay chặt hơn ôm lấy cổ anh ...

- Em đang định xiết cổ anh đó hả! __ Quân phá tan bầu không khí tĩnh lặng
- Không có nha ! Em đang an ủi anh mà ! __ Nó chu đôi môi nhỏ xinh ra mà cãi
- Được rồi ! anh biết em tốt rồi ! __ Quân
- À ! anh cùng em đến 1 nơi được không ?
- Uhm

Nó đưa Quân đến 1 căn nhà nhỏ , đó là căn nhà của cô Lan (t/g: Cái cô mà đã đưa nó về nhà ở mấy chap đầu đó)

- Cô lan ơi ! cháu đến rồi nè ! ...__ nó gọi to
- ChỈ hả ! sao bây giờ cháu mới đến thăm cô__ Giọng nói ảm áp từ bên trong truyền ra
- Sao giọng nói này nghe quen quá !
- Rồi 1 người đàn bà phúc hậu đang ngồi trên xe lăn đi ra ngoài !
- Quân ngỡ ngàng , hai mắt hơi cay cay
- Mẹ ! mẹ ! anh rất muốn hét lên nhưng cho lòng khê không muốn bộc lộ . Chỉ nhìn chăm chăm vào bà
- Quân __ Bà lan nhìn anh chàng trước mặt , khóe mắt cay xè , hai tay run run
- Cô ...cô...__ nó chạy đến bên cạnh khi thấy sự xuống sắc thảm hại của bà
- Con...
- Bà không có quyền gọi tôi như thế ! __ Quân lạnh lùng nói , rồi bước chân ra ngoài
- Không , mẹ ...__ bà lan ngã khỏi chiếc xe lăn , hai mắt nhắm lệ nhìn về phía bóng hình dần khuất trong bóng tối
- Cô không sao chứ ! __ Nó đỡ vôi cô lên rồi lo lắng hỏi han
- Cháu đuổi theo nó đi ! __ Giọng nói bà Lan như nấn nỉ
- Nhưng...nhưng ...còn cô ...__ Nó vừa muốn đi vừa muốn ở lại

Việc gì đang xảy ra vậy ?

Nhìn cô Lan nước mắt đầm đìa khóc lóc , bảo nó nhanh đuổi theo Quân mà nó đau thắt trong lòng . Đường như đã hiểu được 1 phần của sự việc nó chạy nhanh chân về phía trước

Rào! Rào! Rào !

Cơn mưa như chút nước bông đổ ập xuống ! Mặc kệ trời mưa nó vẫn cố mở căng mắt ra tìm anh . Cơn mưa dường như cũng cản trở đi mất tầm mắt của nó

Kia rồi ! bên cạnh hồ nước !

- Anh __ Nó hét to lên

Quân dường như không nghe thấy gì , anh chỉ đứng nguyên như tượng tại 1 chỗ .

- Anh về với em đi ! __ Nó ôm chặt lấy anh , mặc cho cơn mưa không ngừng rơi
- Anh tìm thấy bà ấy rồi ! __ Quân khẽ nói
- Đúng ! Anh mau về đi , mẹ anh đang rất lo cho anh đó ! __ Nó kể lể
- Không ! bà ấy đã bỏ anh mà đi ! __ Quân khẽ nói đôi mắt đỏ đỏ
- Không ! không phải chắc chắn là có hiểu lầm ! __ Nó lắc đầu

- Tại sao ! tại sao ! Quân nhẹ nói rồi ngất lim đi trước mặt nó

Tiếng chim vẫn nhẹ nhàng vang lên , nó cũng cô lan đang nói chuyệnCả hai đều hướng nhìn về phía chiếc giường

- Cháu tin là anh ấy sẽ hiểu cho cô ! _ Nó nắm chặt lấy bàn tay gầy gò đầy trai sạm của bà Lan mà nói
Nó thực sự rất thương bà . Không phải bà tự dương mà rời xa anh .

Cuộc đời của bà thật khổ ! Do nhà bà bị phá sản nên Năm 18 tuổi bà được gả cho bố Quân để trả nợ . Ai ngờ Bố Quân chính là người mà bà yêu thầm trong 2 năm học cấp 3 , cứ tưởng tình cảm theo thời gian sẽ được cải thiện nhưng không phải . Bà càng yêu thì Bố Quân lại càng lạnh nhạt , bà biết vậy lên đã rất cố gắng. Cuối cùng thì bà cũng mang thai , nhưng cùng lúc đó thì cô bạn thanh mai trúc mã mà bố Quân thích lại trở về . Khổ càng thêm khổ , bà định bỏ đi để tác hợp cho người mình yêu nhưng Bố Quân bắt bà phải ở lại sinh xong đứa con . Nhịn nhục cuối cùng bà cũng đã xinh ra được 1 cậu con trai kháu khỉnh . Người bạn Thanh mai đó lại cướp đứa con mà bà đứt ruột đẻ ra rồi còn khiến bà phải ngồi xe lăn nữa . Truyện không chỉ dừng ở đó mà , cô ta còn xui bố Quân phải rời xa Quân , nếu không thì sẽ không bao giờ cho bà gặp Quân nữa

Bà rất sợ ! Sợ một ngày không được nhìn thấy anh ! sợ họ sẽ đem anh đi khỏi nơi này !

Nó nắm lấy chặt lấy tay anh

Mí mắt khẽ động đây....

- Anh tỉnh rồi à ! _ Nó lau nhẹ nước mắt trên mặt , rồi tươi cười hỏi anh

- Sao em lại khóc ! _ Quân xoa nhẹ lên đầu nó

- Chả sao cả ! Tại em vui quá ấy mà !

” Cách ”

Bà lan lẩn từng vòng xe đi vào

- Em ra ngoài ! Hai người nói chuyện vs nhau nhé ! _ Nó nắm lấy tay anh như để truyền thêm sức mạnh

8. Chương 8

Cháp 8: Ngọt ngào

Nắng chiều cuối hạ. Từng cơn gió nhẹ khẽ cuốn những chiếc lá khô trên đường ,Mẫn Chi đang ngồi thẩn thờ bên ô cửa sổ nhỏ , Chi không thích mùa hè , không thích cái nắng chói chang gay gắt đó . Cô cũng không thích những cơn mưa rào đến vội vã và đi bất chợt Nhưng cô lại rất thích cầu vồng sau cơn mưa của mùa hạ . Thật tốt khi mọi việc trở lên tốt đẹp , cô khẽ mỉm cười xinh đẹp khi nghĩ đến việc của Quân

Đúng là sau cơn mưa trời lại sáng !

Vì sau cơn mưa đã có 1 cây công bầy sắc chờ sẵn rồi !

- Đang nghĩ gì ? _ Quân vòng tay ôm gọn lấy nó

- Anh bỏ em ra đi, không cô Lan lại nhìn thấy !

- Không !

- Anh làm sao vậy ? Có phải vui quá hóa rồ không ? _ nó mỉm cười dịu dàng và không quên nói đều

- Em đó ! _ Quân chỉ nhẹ vào cái trán bướng bỉnh của nó mà trách

- Sao ?

- Em rất ngốc !

- Anh ...anh...__ Nó tím cả mặt . Tự dưng không đâu lại bảo nó ngốc
 - Em ngốc nên anh mới yêu em ! __ Giọng rói ầm áp nhỏ nhẹ của Quân như xóa tan đi hết sự tức giận của nó
 - Hả ? Anh nói lại có được không ?__ nó hớn ha hớn hở . đây là lần thứ hai anh nói yêu nó sao lại không vui được
 - Không ! __ trả lời rất lạnh lùng Quân bước về phía cánh cửa và để lại cho nó nụ cười khó hiểu
 - Anh nói đi ...anh nói đi mà ! __ Nó chạy theo lẻo đẻo kì cò vs anh
-

* Tại nhà của Thiên Kỳ ;

- Quà của tôi đâu ?__ nó xèo hai tay ra trước mặt Loan hùng hổ mà đòi chiến lợi phẩm .
 - Làm gì có ! ai bảo hôm đấy bà không đến đâu! __ Nhỏ Loan chu đôi môi nhỏ xinh ra trách , hai tay khoanh trước ngực ra vẻ giận dữ
 - À ! hôm đấy tôi có việc bận thật mà ! việc cấp bách có liên quan đến tính mạng của con người đó ! __ Nó thoát nhớ tới việc thử quần áo liên tục suốt 3 tiếng mà khê rùng mình , ánh mắt không nhận được mà liếc nhìn người thanh niên hoàn mỹ đang ngồi trên ghế sofa
 - Thật không đó ! __ Loan nhìn thấy vẻ mặt nghiêm trọng của nó mà trong lòng cũng khê trùng xuống
 - Thật mà !
 - Thôi được tạm tin bà ! bây giờ thì nhắm mắt lại đi , tôi tặng quà cho !
 - Được ...được... __ Vừa nghe thấy từ quà là nó liền làm theo lời luôn , mà không để ý đến vẻ mặt nguy hiểm của Loan
 - " Hi...hi..hi....tại mày có lỗi vs tao trước đấy nhé " Loan cười nguy hiểm ...
 - Được rồi mày mở mắt ra đi ! __ loan cười hí hửng , giơ tay lên đưng đưa 1 con vật gì đó đen ...đen ...lại còn có lông nữa
 - Trước mắt nó đang là 1 con chuột chính cống , màu đen kinh khủng của bộ lông, đã thế lại còn có tí máu...máu....
 - Đúng rồi ! đó là máu !
 - Áaaaaa
 - ha ha....ha....ha..hihi...
 - 3 giây sau một tiếng hét thảm thiết vang lên và có 1 người đang ngất xỉu , một người thì cười ha hả
 - Hai chàng trai nhìn nhau lắc đầu ! Thật bó tay vs tính cách trẻ con của bọn họ .
-

* Trong bữa cơm tối:

- Mày còn dỗi tao sao ?__ Loan khua khua chiếc đũa chiếc mặt nó
- Quay mặt đi , không thèm để ý đến nhỏ Loan , nó tiếp tục chửi giận lên đồ ăn
- Ê, nhìn này ! __ Nhỏ Loan bế 1 con chó nhỏ lông xù màu trắng ra trước mặt nó nở 1 nụ cười nhẹ để lộ chiếc răng khểnh xinh xắn
- Oa__ hai mắt nó sáng rực lên , ôm lấy con chó nhỏ
- Thế nào ? __ Loan nhìn thấy phản ứng của nó , đắc ý lên giọng
- Quá đẹp ! __ Nó vô thức nói lên

Rồi cả hai đứa đều vui đầu vào chỗ con cún nhỏ

Bỗng 1 giọng nói lạnh lạnh vang lên , cắt đứt sự vui vẻ của nó và nhỏ ...

- Đạo này em bỗng thèm ăn thịt chó mới hay chứ ! thế còn anh thì sao ! __ Thiên Kì khẽ nói, đôi mắt hổ phách khẽ ánh lên sự tà ác

- Anh cũng vậy ! __ Quân cười nguy hiểm , mắt liếc nhìn qua con cún nhỏ

- KHÔNG! __ Nó cùng nhỏ hét ầm lên , rồi ôm con cún chạy ra ngoài phòng khách

- Thế thì anh em mình mới có thể yên ổn mà ăn được ! __ Thiên Kì

- Uhm...__ Quân lơ đãng trả lời

9. Chương 9

Cháp 9:

Một ngày mới lại bắt đầu . Nó vẫn chăm chỉ vác cặp đi học . Ai bảo học đại học là sướng ! Thở dài nó để chiếc balo lên bàn rồi úp mặt xuống đó luôn .

- Ê, Chi dậy mau ! __ cô bạn bốn mắt ngồi cạnh lay mạnh lấy cánh tay nó

- Có việc gì ! Mình buồn ngủ lắm ! __ nó hé đôi mắt mờ mờ do buồn ngủ của mình ra thều nào nói

- Có 1 cậu bạn rất cool nha ! Nụ cười của cậu ấy rất đẹp ! __ Cô bạn mơ màng nói

- Mình không quan tâm ! __ Nó lại úp mặt xuống bàn , chuẩn bị ngủ tiếp

Không để nó cầu nhàu xong , cô bạn bốn mắt đó đã lôi nó sang lớp bên cạnh ...

Ở cửa lớp rất đông nha!

Tính tò mò của nó lại nổi lên . Nó hùng hổ bon chen vào bên trong

Nhưng mà nó lại bị 1 cô bạn nặng mông đẩy mạnh 1 cái và rồi ...

- Á! __ tiếng hét của nó vang lên

- MẮN CHI __ Gia huy hai mắt sáng rực khi nhìn thấy nó

- Hóa ra là cậu à ! __ Nó liếc nhìn nụ cười của gia Huy, tay xoa hông khuôn mặt nhăn nhó khẽ nói

- Ủ ! cậu đến tìm mình à ? Vui quá ! __ Gia Huy không đợi nó đứng lên mà anh đã quỳ xuống ôm chặt lấy nó trước những ánh mắt tò mò của mọi người

Ngay sau ngày hôm ấy anh bị Kim Anh nhốt vào 1 căn phòng trống ! nhưng may sao lại có 1 người tên là Nhật long đến thả đi

- Cậu mau bỏ mình ra ngay ! __ Nó gất lên ,quả này mà bị Quân nhìn thấy thì nó chắc sẽ không còn đường sống nữa :MatCuoi (15)(t/g: bây giờ chỉ thông mình ra đó nha !)

- À ! __ Gia Huy biết mình hơi quá đà liền tiếc nuối bỏ nó ra , nhưng cậu lại lôi nó đi xuống căn tin

Toàn bộ sự việc đã bị một người thu bộ nhớ hết ! Anh mỉm cười tà ác , đôi môi nhếch thành 1 nụ cười xấu xa

- Hóa ra là em thích cô ấy ! __ Hải vân điều thuốc trong tay , ánh mắt nhìn 2 bóng hình gần khuất

Cô gái đã bắt đền anh 1 bộ quần áo ! Chúng ta thật có duyên mà ! Hải quay người lại khẽ thì thầm vào tai người bên cạnh gì đó

- Sao mọi việc lại như vậy ! __ nhìn khuôn mặt nhăn nhó của Gia Huy mà nó khẽ bật cười . Nó chỉ thuật lại sự việc ngày hôm đó thôi mà ! làm sao cậu ta lại có vẻ mặt tức cười như vậy chứ !

- hihi...

- Mà anh chàng nhảy theo cậu là ai vậy ? __ Gia Huy khó khăn bật ra tiếng hỏi

- À , anh ấy là chồng mình ! không phải mình đã nói vs cậu rồi sao __ Nó tu hết 1 chai C2 rồi nói

- Nhưng...__ Gia Huy định nói gì đó nhưng anh lại để lại trong lòng

Rõ ràng theo các thông tin mà anh điều tra về nó thì đâu có chồng cũng không có bạn trai !

- Tôi ngồi đây được chứ ! __ Hải kéo ghế ra rồi mỉm cười vs nó

- Là anh

- Hóa ra em vẫn còn nhớ tôi à ! __ Hải lại cười

” Không nhớ mới lạ đó ! Vì anh mà tôi phải thử quần áo liên tục 3 tiếng đồng hồ ” Nó mắng thầm trong lòng nhưng vẫn trưng ra vẻ mặt cười cợt

- Mình đi thôi ! __ Gia Huy nắm lấy tay nó rồi kéo ra khỏi bàn , giọng anh có vẻ rất tức giận

- Sao ! tôi chưa ăn hết mà ! __ nó nhìn chằm chằm vào đồng hồ ăn vừa gọi mà nuốt nước bọt ừng ực

- Tí mình sẽ đền bạn cái khác ! __ Gia Huy cố gắng thuyết phục nó . Thật sự là anh không thể cùng hít thở vs 1 con người đáng sợ

- Sao đi sớm thế em trai ! __ Hải nói nhưng hai mắt vẫn dán vào khuôn mặt nhỏ xinh của nó

- Anh đừng có dùng cái giọng ghê tởm ấy nói vs tôi ! __ Gia Huy kéo nó về phía đằng sau mình như muốn che trở

- Tùy em thôi ! __ Hải rút điều thuốc trong túi ra

- Mình đi ! __ Gia Huy không nói gì nữa , nắm nhẹ lấy bàn tay của nó khẽ kéo đi .

Ngồi trên chiếc ghế đá trong sân sau của trường nó rất muốn hỏi Gia Huy về mọi việc nhưng lại ngại

- Đó là anh trai cậu sao ? Sao cậu có vẻ ghé anh mình thế ?__ Nó nhìn vào Gia Huy , cậu không còn nở nụ cười đẹp đó nữa mà thay vào đó là khuôn mặt man mác nỗi buồn

- Đã từng ! __ Gia Huy nhìn về phía trước , từng kí ức như khẽ chạy chậm lại trong đầu

Nó thật kinh khủng ! thật dơ bẩn !

Nó biết ý lên không hỏi gì nữa , chỉ lặng lặng ngược mắt lên ngắm bầu trời xanh !

- Lần sau thấy anh ta thì cậu tránh xa 1 chút nhé ! __ Gia Huy nhìn thẳng vào đôi mắt to tròn của nó chân thành nói

- Sao...sao...phải thế ?__ nó thấy vẻ mặt nghiêm túc của Gia Huy mà tò mò

- Cậu chỉ cần biết là anh ta rất nguy hiểm là được

- Uhm__ Nó lơ lửng gật đầu, cô tin những lời nói chân thành đó.

Bỗng dưng từ đằng xa có 1 cậu bạn đang chạy tới

- Huy ! mẹ cậu đến đó ! __ Cậu bạn có vẻ hốt hải

- Uhm , mình đi nhé Mẫn Chi hẹn gặp lại ! __ Gia Huy khôi phục nụ cười chói lòa của mình

Nó khẽ gật đầu. Nhưng sao cái cậu bạn này cứ đứng nhìn chằm chằm vào nó thế ! Không lẽ cũng bị trúng tiếng sét ái tình của nó ! (t/g: Chị mơ à)

- Cậu có gì muốn nói vs tôi sao ?

- Uhm, Cậu là HẠ MÃN CHI sao ?

- Uhm __ Hình như nó khá nổi tiếng thì phải

- Thảo nào dạo này Gia Huy hay mất hồn như vậy ! trông cậu cũng không đến nỗi tệ

Nó hoàn toàn không hiểu lời của anh chàng 4 mắt trước mặt , chỉ mở to đôi mắt long lanh ngập nước ra nhìn

- Cậu biết chuyện tình cảm của Gia huy rồi chứ !

- Hả

- Chắc chưa biết có phải không ! lại đây tôi kể cho

Hóa ra sự việc lại như vậy ! thảo nào Gia huy lại phản ứng mạnh mẽ , nó thật không ngờ khi biết chuyện tình buồn như vậy ! Gia huy thật là khổ , người yêu lại đi ngủ cùng anh trai của mình!

Đời người thật lắm chuyện rắc rối !

- Em lại nghĩ cái gì mà thần thờ như vậy ! __ Quân chọc chọc vào eo nó

- À , không có gì ! Mà anh có thể cho em biết trước đề kiểm tra môn anh ngày mai được không ?__ Nó dịu dịu mặt vào lồng ngực ấm áp của Quân

- Uhm...__ Quân lơ đãng trả lời , cúi đầu hôn nhẹ lên đôi môi cô.....

Nụ hôn nhẹ dần trở thành nụ hôn sâu , anh như muốn ăn cô vào bụng vậy!

- Uhm...uhm...khoan anh phải cho em biết là có được hay không chứ ! __ Nó cố gắng nói

- Chắc chắn là không được !__ quan vẫn chuyên tâm chiếm lấy đôi môi nó , nụ hôn dần rơi xuống chiếc cổ trắng ngần của nó

KHỔN ! thế mà từ nãy tới giờ không nói!

Nó đẩy mạnh anh ra , vùng vằng đi ra khỏi phòng !

10. Chương 10

Cháp 10: Giận hờn

Thời gian cứ thế trôi qua 1 cách lặng lẽ , mọi việc vẫn theo quỹ đạo bình thường . Tình cảm bạn bè giữa nó và Gia Huy ngày 1 tốt.

- Cậu có việc gì khó giải quyết sao ? __ Nó liếc nhìn khuôn mặt đăm chiêu của Gia Huy , hai hôm nay nhường như cậu ấy cười rất ít cười

- Uhm , cũng không có gì ! __ Gia Huy khẽ cười nhẹ . Nụ cười nhất ngượng ngạo

- Trông cái mặt xị ra như cái bị rách mà bảo là không sao à! __ Nó véo nhẹ vào eo Gia Huy khẽ mắng mỏ

- Tớ...tớ...tớ...

- Có gì thì nói mau !

- Thực sự là cậu có người thích rồi sao ?__ Gia Huy nhìn thẳng vào mắt nó khẽ hỏi

- Uhm, anh là 1 người rất hoàn hảo , rất tốt và đặc biệt là mình và anh ấy rất yêu nhau!__ Mắt nó sáng hẳn lên khi nhắc đến anh , miệng không kìm được mà hé nụ cười tươi

- Mình cũng nghĩ vậy ! __ Gia Huy nhìn về phía trước . Có lẽ anh không đặt hi vọng gì ở nó nữa , chắc anh chỉ bị cảm nắng 1 chút thôi !

- Chúng ta có phải là bạn không ? __ nó
- Uhm __ Gia Huy lơ đãng gật đầu , từng tia nắng yếu ớt của buổi tà chiều lên khuôn mặt tuần tú của anh , trông anh bây giờ thật cô đơn.

Đúng ! Anh và nó chỉ có thể là bạn thôi ! Một đôi bạn thân tốt !

Anh khẽ cười nhẹ và gật đầu vs nó .

- Vậy đã xảy ra chuyện gì mà cậu lại buồn như thế này ?
- Chúng mình đóng 1 vở kịch có được không ?

.....

Tối hôm nay là sinh nhật của Bố Gia Huy rồi !

nó đi đi lại lại trong căn phòng nhỏ mà vất óc suy nghĩ !

” Cạch ”

- Á , sao...sao....hôm nay anh về sớm vậy ?__ Nó quay ngoắt lại ôm chầm lấy anh
- Này ! anh nghe giọng em có vẻ rất khả nghi nha ! __ Quân cười nhẹ , anh đặt đầu mình lên vai nó , khẽ hít hà mùi thơm nhẹ trên mái tóc dài của cô
- Đâu ...đâu...có..! __ Nó lấp bắp trả lời . Chuyện này không thể để cho anh ấy biết được
- Tối nay em chuẩn bị đi vs anh đến 1 chỗ nhé !
- Sao...tối nay ?__ nó ngu ngơ hỏi . Sao lại trùng hợp đến vậy ?
- Không được sao ? __ Quân nheo đôi mắt sâu của mình khẽ nhỏ giọng hỏi cô
- Đúng vậy ! Hôm nay là sinh nhật của nhỏ Loan! Anh biết tính nó rồi đấy! __ Nó nhanh chóng tìm đại 1 lý do

Loan à ! tao xin lỗi mày nha!

- Uhm ! thế thì em đi vs cô ta đi ! Mà nhớ về sớm đấy ! __ Quân xoa đầu nó nhẹ nhàng nhắc nhở .
- Vậy em đi luôn đây! __ Nó hôn nhẹ lên má anh rồi nhanh chân chuồn thẳng

Tại 1 căn phòng trang điểm :

Mở to mắt nhìn vào trong gương !

Đây là nó thật sao ?

Chiếc váy quây màu đỏ trắng ngắn ngang đầu gối làm tôn lên đường cong mượt mà . Mái tóc thẳng được uốn xoắn, hai má phúng phính được phủ lên 1 lớp phấn hồng nhẹ nhìn mà chỉ muốn cắn cho 1 cái ! đôi môi anh đào xinh xắn cùng đôi mắt to tròn long lanh ngập nước .

- Cậu thấy thế nào ! có phải mình rất có con mắt không ?__ Gia huy đứng bên cạnh khẽ cười , hôm nay trông anh như 1 chàng hoàng tử vậy , bộ đồ véc màu trắng được cắt may vừa vặn vs thân hình của anh
- Trông hờ hạng chết đi được !
- Làm gì có ! Rất quyến rũ mà ! __ Gia Huy cười nói
- Thôi không đùa nữa !__ Nó
- Ok! vậy bây giờ mình đi thôi!
- Nhưng mình vẫn thấy sợ lắm ! __ Nó cầm bản thảo trong tay mà run run . Đây là lần đầu tiên nó đóng kịch trước mặt người lớn
- Không sao ! Cứ làm theo kịch bản là được ! __ Gia huy mỉm cười nhẹ để động viên nó .

.....

Hôm nay là sinh nhật của bố Gia Huy . Thực ra anh là con của người vợ hai mà ông đã cưới nhưng buồn thay ngày sinh anh cũng là ngày mẹ anh rời khỏi cõi đời này mãi mãi . Hải là anh trai cùng cha khác mẹ vs anh , nhưng không hiểu sao ông lại biết việc Hải cướp người yêu của anh . Để cha không phải lo lắng nên anh đã nhờ nó đóng giả bạn gái

Một chiếc xe benz màu đen huyền ảo dừng ngay tại căn biệt thự sang trọng .

- Tôi rất vui khi cậu đã đến đây!_ Bố Gia Huy mỉm cười phúc hậu , ông rất coi trọng những người có tài
- Chào bác ! hôm nay cháu chỉ thay bố đến thôi !_ Quân lịch sự nói ...
- Thế nào cũng được! Mau vào đây nào thiên tài ! _ Bố gia huy lại cười
- Hôm nay em rất đẹp ! _ Hải tiến đến chỗ nó và cười nhẹ , nụ cười không được đứng đắn cho lắm
- Cảm ơn ! _ Nó lịch sự nói , từ lúc biết được những việc làm xấu xa của anh mà nó cảm thấy mình chẳng có tí cảm tình nào khi nhìn thấy anh
- Anh có thể mời em uống 1 ly không ?_ Hải vẫn nhìn chăm chăm vào nó . Không ngờ con sâu nhỏ đã lột xác thành 1 con bướm xinh đẹp rồi!

Nó đang định trả lời thì đằng sau đang có 1 giọng nói khác chen vào !

- Cảm phiền anh ! hiện giờ tôi có thể đưa bạn gái của mình đi chứ ! _ Gia Huy lạnh lùng nói , anh biết anh trai mình có ý đồ không tốt vs nó . Anh ôm nó gọn trong lòng như báu vật
 - Bạn gái ?_ Hải nghiêng đầu hỏi lại
 - Em tìm anh mãi ! Mỗi chân chết đi được ! - Nó chu đôi môi nhỏ xinh ra mà nũng nịu , nghiêng đầu dựa vào vòm ngực rắn chắc của anh
 - Xin lỗi em ! Anh phải đi gặp cha 1 chút ! _ Gia Huy phối hợp rất ăn ý vs nó
 - Ồ ! không ngờ em lại kiếm được bạn gái nhanh thế! _ Hải trêu chọc , giọng nói thể hiện sự không tin tưởng vào sự việc trước mặt
 - Trông anh kìa đáng yêu quá đi mất! _ Đường như hiểu ra ý nghĩ của Hải , Nó liền nhón chân lên thơm nhẹ lên má anh
 - Hây da! mình đi thôi anh , em ghét nhất những kẻ cố tình chen vào tình cảm của người khác đấy! _ Nó cãi hộ Gia Huy , rồi khoác lấy tay anh đi về phía chỗ bàn tiệc
- ” Đúng ! Hoa hồng có gai ! Nhưng mà anh rất thích! Huống hồ em lại còn là người yêu của Gia Huy ” Hải khẽ nhếch mép cười ánh mắt không rời khỏi nó .

Nhà họ Hoàng có cơ ngơi rất đồ sộ , mọi người trong dưới kinh doanh đều tụ tập ở đây. Từng tốp người xúng xính trong quần áo hoa lệ làm mắt nó hoa hết cả lên ...

- Không ngờ nhà cậu lại giàu như vậy ! _ Nó nhìn xung quanh không khỏi cảm thán
- Có gì đâu ! Đây là do bố mình là 1 người kinh doanh giỏi thôi! _ Gia Huy vừa nói vừa đưa đĩa thức ăn vừa lấy ra cho nó
- Ê ! tớ để ý thấy có rất nhiều cô nàng để ý đến cậu nha!
- Làm gì có ! _ Gia Huy ngoái đầu nhìn xung quanh
- Trông cái mặt cậu buồn cười thật đấy ! _ Nó cười hả hê, thật ra đóng kịch cũng không có cái gì ghê gớm lắm
- Mình ra ngoài ban công đứng hóng gió một lát đi _ Gia Huy đề nghị
- Ok

Từng cơn gió đem nhẹ khẽ vờn trên tóc nó , dường như hôm nay nó chính là công chúa của bữa tiệc ...

- Đây là ai vậy con! __ bố Gia Huy đi đến bên cạnh , ánh mắt nhìn chăm chăm vào nó như soi xét 1 vật thể lạ.

- Đây là bạn gái con ! __ Gia Huy

- Đây là ba anh! __ Gia Huy nháy mắt ra hiệu vs nó

- Cháu chào bác ! __ Nó lễ phép cúi đầu chào con người phúc hậu trước mặt .

- Chào cô công chúa nhỏ ! __ Bố gia Huy phá tan đi bầu không khí ngượng ngạo , ông đưa tay ra bắt lấy tay nó

- Bác vui tính quá ! __ Nó mỉm cười xinh đẹp đáp lại

- Cháu phải đối xử vs thằng Gia Huy nhà bác tốt vào đấy ! __ Ông cầm lấy tay nó đặt vào lòng bàn tay ấm áp của Gia Huy

- Cháu ...cháu...

- Bố đang làm cô ấy sợ đấy ! __ Gia Huy nhanh chóng giải vây

- À ! Thôi bác vào trong chơi đây ! hai đứa cứ từ từ mà tâm sự nha ! __ Bố Gia Huy

Khi bố Gia Huy vừa đi khuất thì 1 khuôn mặt quen thuộc hiện ra trước mắt nó ...

- Anh.....__ Nó mở to đôi mắt to đen lấy ra , ngỡ ngàng nhìn người trước mặt

- Về nhà ! __ Giọng nói thâm trầm kèm theo sự tức giận vang lên

- Chào anh! tôi là GiaHuy

Gia Huy đang định bắt chuyện thì nó và Quân đã bên mắt trong tích tắc .

****Vừa về đến nhà là Quân đã ném ngay nó lên giường

- Anh làm gì vậy ?__ Nó chưa bao giờ thấy anh lại đáng sợ như vậy

- 1 nam 1 nữ ở trên giường thì có thể làm gì được! __ Quân cởi từng cúc áo sơ mi ra , đôi mắt hiện lên ánh nhìn đáng sợ . Thật sự là cô coi anh là cái gì ! Toàn bộ hành động, cử chỉ cùng lời nói của cô cùng người khác anh đã nghe thấy hết .

Đã thế cô còn nói dối nữa ! Trên đời này anh chúa ghét những người nói dối !

- Anh đừng có làm bừa ! Nghe em giải thích đã ! Sự việc không như anh nghĩ đâu ! __ Nó sợ hãi lùi về phía sau

- Không cần ! Bây giờ cũng đến lúc xử em rồi! __ Quân thuận thế đè nó lên giường và cắn nhẹ lên vành tai miễn cảm

- Anh có ý gì chứ ! __ Nó cố gắng đẩy anh ra nhưng hoàn toàn không thể được

- Chơi đùa vs em như thế là đủ rồi ! bây giờ thì phải xử lý !__ Quân xé đi chiếc váy trên người nó

- KHÔNG __ Nó hét lên , nước mắt cũng theo đó mà chảy ra

Thân thể của người con gái đẹp như hoa lộ ra trước mặt càng làm tăng dục vọng của anh. Từ trước tới giờ anh chưa từng có cảm giác như vậy vs những người phụ nữ khác

- Có thể cho người khác ôm ! thơm người khác mà không thể cho tôi sao __ Quân cười chua chát , anh đã dùng những từ ngữ khiến nó phải tổn thương nhất

- Anh coi em là gì chứ ! __ Nó nhìn thẳng vào anh , giọng ghen ngào hỏi . Đây thực sự à hiểu lầm mà !

- Em Chẳng là gì cả đối vs tôi cả ! __ Quân hung hăng hôn môi nó , anh dường như rất tức giận . Nụ hôn cứ thế mà tiến dần đến phía dưới

- Mình dừng lại nói chuyện có được không ! __ Nó cố gắng nói

Dường như dự vọng đã làm mờ đi sự sáng suốt trong mắt anh ...cứ thế chuyện gì đến sẽ đến.....

Cả đêm Anh mạnh mẽ mà chiếm lấy nó !

Tiếng chuông điện thoại đánh thức nó .Cả người đau nhức , dường như đã bị rút hết sức lực , toàn thân dưới đau 1 cách không thể nào tả được , cánh tay trắng nõn đầy những vết hôn.

Thực sự là rất đau mà!

Từng câu nói hôm qua như vết dao cứa vào trái tim mỏng manh của nó

” Em chả là gì đối vs tôi ”

Nước mắt nó lại chảy ra ! Kéo chắn che thấy thân mình không còn 1 mảnh vải nào nó tủi thân mà nấc lên từng tiếng ! Không dám quay đầu nhìn người đang nằm bên cạnh mình.

Không đúng đây chắc chắn chỉ là 1 cơn ác mộng thôi! nó cố gắng tự nói vs lòng mình như thế!

Nhưng

Vết máu đỏ trên chiếc trăng ga trắng càng chứng tỏ mọi việc hôm qua là thật !

Tiếng chuông điện thoại lại tiếp tục vang lên !

Với lấy điện thoại ở dưới chân giường nó nhìn thấy màn hình hiển thị hai chữ Gia Huy

- Alo __ Nó cố điều chỉnh giọng nói

-.....

- Uhm ! mình không sao cả ! Tí nữa gặp!

Cúp điện thoại . Nó dùng sức lực còn lại mà lết về phòng của mình .

” Cạnh” Tiếng cửa đóng lại . Ngay sau đó là 1 đôi mắt sâu mở ra

Thực ra anh đã dậy từ trước nhưng lúc cô dậy anh đã vờ ngủ . Anh sợ đối mặt vs cô , nghe thấy những tiếng nấc nghẹn ngào mà trong lòng anh đau xót.

Nhưng ngay sau đó anh lại nghe được điện thoại đó

11. Chương 11

Cháp 11:

Gấp quyển sách vừa học lại và đặt xuống bàn . Nó tự hỏi mình là đã đọc được bao nhiêu chữ ! Nhớ được bao nhiêu từ ! Hay là trong đầu chỉ nhớ đến 1 người nào đó Dựa nửa người vào gốc cây bằng lăng nó ngược lên nhìn bầu trời xanh , hai tay cầm lấy ly ca cao nóng. Thực sự là bây giờ nó không biết mình lên phải làm thế nào . Nước mắt lại chảy ra khuôn mặt xinh đẹp .

- Không phải là có chuyện gì đã xảy ra vs cậu chứ ?__ Gia Huy tiến đến ngồi bên cạnh nó . Từ tối hôm qua anh đã rất lo cho nó nhưng lại sợ không dám gọi điện vậy nên sáng mới gọi hỏi thăm.

- Không !__ Nó quay mặt đi lau những giọt nước mắt đang đọng trên mặt

- Cậu khóc ?__ Gia Huy vẫn tiếp tục hỏi

- Bụi bay vào mắt mình ấy mà !

- Sao trên cổ cậu lại có những vết thâm tím vậy ! __ Gia Huy bắt đầu vinasoi . Trong lòng không khỏi lo lắng cho nó . Thực sự tối qua đã xảy ra chuyện gì ?

- Nhà tớ có việc nên tớ sẽ nghỉ học 1 tuần ! __ Nó lấy tay kéo cao chiếc cổ áo lên , ánh mắt mờ mịt nhìn về phía trước

Biết mình hơi nhiều nên Gia Huy chỉ nhẹ nhàng gật đầu rồi cùng ngồi mắt trời xanh vs nó.

Tại nhà của nó :

Hôm qua Thiên Kì phải bay sang mỹ đến 1 tuần sau mới trở về . Thấy thế nó liền tá tíc tại nhà của mình. Nhìn thấy con bạn thây mặt mày phờ phạc , hai mắt đỏ đỏ mà Loan đau hết cả lòng . Nhìn đồng hành lý ở góc tường nhỏ đoán là nó đang gặp khó khăn vs tình cảm ngay! Chắc 2 hài họ lại cãi nhau rồi !

Hai con nhỏ cùng nằm trên giường , cả giường bày la liệt đồ ăn vặt

- Mày bảo bây giờ tao phải làm sao ? _ Nó bỏ 1 cái kẹo dẻo vào mồm
- Theo tao thì mày lên đi giải thích cho hấn ! _ Loan cũng không kém phần cổ bỏ miếng sà lách vào miệng nhai nhóp nhép
- Nhưng rõ ràng là hấn sai cơ mà ! _ Nó ngược mắt nhìn nhỏ bản mong chờ lời khuyên có ích
- Cả hai đứa mày đều sai ! mày cũng phải ình cơ hội chứ , chả lẽ cứ để mọi việc như thế này
- Uhm _ Nó lơ đãng gật đầu
- Nói thì phải làm luôn ! Hôm nay tao nghe nói buổi tối Quân sẽ đến quán bar Love đấy ! Hai đứa mình mau đi thôi ! _ Chưa đợi sự đồng ý của nó Loan đã kéo nó vào phòng tắm thay đồ

****Quán Bar LOVE:

- Nhớ anh ấy không tin thì sao ! _ Nó run run liếc nhìn vào những ánh đèn màu sắc trong quán bar
- Hấn hại mày như thế mà không tin thì tao sẽ biến hấn thành thái giám ! _ Loan cổ vũ tinh thần cho nó , nhường như cô nhất sung sức vì sự nghiệp tình bạn của con bạn thân

~ nó thật sự bó tay vs nhỏ bạn ~

Tiếng nhạc sàn xập xình cùng những điệu múa mê người của các cô nàng xinh xắn đã tạo lên bầu không khí thật sống động. Có mấy lần nó cùng Quân đã đến đây nhưng khi đến nhường như chỉ có 2 người bọn họ chứ không sôi động như thế này (t/g: Lúc đi vs chị thì anh ấy bao cả quán chứ còn gì)

Hỏi anh bồi bàn đã biết mặt nó biết Quân đang ở phòng vip 1 . Được sự động viên của nhỏ bạn nó hùng hổ tiến về phía trước !

Cánh cửa phòng được mở ra ! Đập vào mắt nó là 1 cảnh kích tình nóng bỏng , người con trai quần áo xộc xệch nhăn nheo đang ra sức hôn 1 cô gái , bàn tay của anh đã trút gần hết bộ quần áo của cô ta những thứ không cần lộ đã được phơi bày ra hết. đã thế trong phòng cũng có rất nhiều người . Mà người con trai đó lại chính là Quân _ Người con trai mà nó yêu .

Nước mắt làm mờ đi cảnh vật trước mặt , hai chân nó mềm hết cả ra dường như bị rút hết sức lực . Cả người nó hiện giờ đang dựa vào người của Loan

Vì những vị khách không mời mà đến thế lên tất cả mọi người đều nhìn về phía chúng nó bao gồm cả anh.

Sợ quá ! đau nhói trong tim ! Nó chạy nhanh ra ngoài

- Chi mày đứng lại cho tao ! _ Loan Tức giận hét lên khi thấy bóng nó khuất dần sau hành lang . Những cảnh tượng vừa rồi nhỏ cũng đã thấy hết . Đau lòng thay con bạn , nhỏ cầm cốc nước lọc trên bàn hắt vào cả mặt Quân trước cái nhìn ngạc nhiên đến tột độ của mọi người và.....

” Chát ” Tặng miễn phí cho Quân 1 cái tát

- Anh đừng có làm quá đáng nha ! Sao không nghe nó giải thích . Đó chỉ là 1 vở kịch thôi ! Anh nghe cho kĩ đây tất cả chỉ là 1 vở kịch để lừa mắt bố Gia Huy . Thật uống công ọi người gọi anh là thiên tài ! Bây giờ thì tôi cảnh cáo anh cấm đến gần bên nó nghe chưa !....

Loan hét lên , cả khuôn mặt đỏ rực vì tức giận

- Sao cô dám tát anh Quân ! _ Giọng nói cổ cô nàng ông ọ bên cạnh truyền đến, cô dựa cả người vào Quân bộ quần áo đã được chỉnh lại

Nhưng khi cô ta vừa dựa vào thì đã bị nhỏ đẩy ra . Và ngay sau đó Quân đã biến mất khỏi căn phòng

- Cô...cô...dám đẩy tôi sao ? _ Nhỏ đó chỉ tay vào mặt nhỏ giọng chanh chua vang lên
- Mát mẻ quá nhỉ ! Có cần tôi cởi hộ nốt bộ quần áo trên người cô không ! _ Loan ngồi trên ghế sofa đắc xía sới . Có lẽ là Quân đã nhận ra là mình đã sai !
- Cô ...cô.._ Nhỏ đó gơ tay lên định tát vào khuôn mặt xinh đẹp của nhỏ !
- Định tát tôi sao ! đợi kiếp sau đi ! _ Nhỏ nắm chặt tay của cô ả , do có học võ lên cái nắm tay đó cũng rất mạnh
- Á.. anh Nhật Long mau cứu em vs ! _ Cô ả hướng phía người thanh niên trong góc sofa cầu xin
- Anh dám xen vào ? _ Nhỏ nhướn mày lên thách thức , hất mạnh cô ả xuống đất rồi khoan thai chuẩn bị đi ra bên ngoài

Nhưng bàn tay đã bị kéo lại !

- Anh làm cái quái gì vậy ! Mau thả tay ra ! _ Nhỏ hầm hè đe dọa , đôi mắt màu cà phê nhìn trực diện vào người thanh niên trước mặt .
- Cho anh số điện thoại ! _ Nhật long mỉm cười nói
- Mơ đi ! _ Nhỏ hất mạnh tay anh ra nhưng mà không được
- Chỉ cần em cho anh số thì anh sẽ bỏ tay ra ngay _ Nhật long vẫn nắm chặt lấy tay nhỏ và không có ý định buông ra
- Tôi nhắc lại vs anh là tôi là bạn gái của Thiên Kỳ _ Ông chủ của anh _ Nhỏ bỗng nhớ đến Thiên Kỳ

Bỗng cổ tay được thả lỏng .

Không ngờ nhắc đến tên này cũng có lợi thật ! Nhỏ đắc ý nở nụ cười dễ thương vs Nhật Long rồi quay người đi ra ngoài....

Thình thịch...thình..thịch.....

Tim Nhật Long bỗng đập nhanh lên 1 nhịp

Rút điện thoại ra anh gọi cho Kiều Giang

.....

- Kế hoạch bắt đầu ! giúp tôi tiếp cận lấy cô ấy !

12. Chương 12

Cháp: 12 Làm lành

Nó nằm bò trên giường , mái tóc rối tung, hai mắt sưng lên vì khóc nhiều. Buổi tối hôm đó nó đã đi ngủ trong nước mắt

Thật sự là hết rồi sao?

- Mày dậy ngay cho tao ! _ Loan hét vào mặt nó
- Tao không còn sức mà lết xuống giường nữa đâu ! _ Nó vùi đầu vào chăn
- Đi ! mày không thể để chuyện tình cảm đi ngày càng xa như vậy ! _ Loan lời xềnh xệch nó dậy .
- Nhưng mày cũng nhìn thấy rồi đấy. Anh ấy hết yêu tao rồi . Tao đi tìm anh ấy để làm gì Chứ ! _ Mất nó lại đổ lên.
- Tao đâu có bảo mày đi tìm hắn !
- Vậy thì đi đâu chứ !

- Tìm zai đẹp !

~ nó ~

Nhỏ Loan đặc ý nhìn con bạn trong gương. Thật là tay nghề của nhỏ ngày càng à.

- Ê , tao thấy thế này không ổn chút nào ! __ Nó kéo kéo chiếc váy xuống

- Không ổn cái đầu mày ấy ! Mau đi thôi __ Loan hét lên xung sướng

- Hình như hôm nay Thiên Kì về thì phải ! __ Nó bỗng nhớ đến thằng em ác ma

- Haaa __ Loan há hốc mồm rồi chạy nhanh ra góc tường xem lịch

-Thế mình có đi nữa không ? __ Nó nhìn khuôn mặt tái nhợt của con bạn mà nhin cười không nổi . Không biết cái thằng Thiên Kì ác ma ấy đã dọa nhỏ cái gì nữa

- Đi....đi....phải đi chứ __ Giọng Loan hơi bất thường nhưng nhỏ vẫn nắm lấy bàn tay nó kéo ra ngoài

Nắng sớm trải dài khắp con đường nhỏ , không khí của buổi sớm thật tốt . Đã hai ngày rồi nó không ló mặt ra ngoài , hít 1 hơi thật sâu nó lấy lại tinh thần và hét to lên vs nhỏ bạn ...

- Chúng ta cùng đi tìm bạch mã hoàng tử thôi !

* Tại 1 góc khuất có 1 chiếc xe benz đang đỗ bên trong xe là 1 người thanh niên . Anh đã đứng suốt hai ngày trước cửa nhà nó ...

- Alo __ Một giọng nói lạnh lạnh truyền đến

- Khoảng mấy giờ thì em có mặt ở nhà __ Quân nhìn về nơi có bóng dáng của 2 cô nàng

- Con mèo của em đang đi tìm bạn zai thì phải ! __ Quân khẽ cười , ai bảo nhỏ Loan tặng anh 1 cái tát làm chi lại còn rủ rê vợ anh đi tìm bạch mã hoàng tử

Tút ! tut ! tut! tiếng đập máy thô bạo vang lên

* Tại sân bay:

- Chết tiệt ! Con nhỏ đó dám không nghe máy ! __ Thiên Kì đáp mạnh cái máy điện thoại xịn xuống đất , cả người anh hùng hực bùng lên 1 ngọn lửa không tên .

*Quay lại buổi họp mặt mà nó cùng nhỏ đã đến:

- Xin lỗi các bạn có thể đợi thêm 1 chút không ! Tại bên tôi còn 1 người chưa đến __ Một anh chàng bốn mắt nói

Tên đó đến muộn những nửa tiếng đó ! hay mình về đi Nó ghé tai vào nhỏ bạn thì thầm

Uhm ! cứ đợi thêm 10 phút nữa đi ! Tuy bực mình như Loan vẫn không thể hiện ra bên ngoài.

” Cách” Cánh cửa của quán được mở ra cả hội đều đưa mắt ra nhìn , một anh chàng vs dáng người quen thuộc bước vào nhưng lại không nhìn thấy mặt (t/g: Bởi vì anh ấy đội mũ lưỡi trai , kéo xuống liền che hết mặt luôn)

Anh kéo ghế ngồi vào chỗ trống đối diện vs nó.

Mày có cảm thấy tên này quen quen không? nó lại thì thầm vào tai Loan

Loan đắm chiêu suy nghĩ . Thú thật là tên này rất quen mắt

- Các bạn đã đến đủ rồi thì bây giờ chúng ta chọn cặp xong rồi giới thiệu sao nhớ! __ Cô nàng chủ trì buổi gặp mặt dịu dàng nói

Sau 1 lúc , có những hai bông hoa hồng chìa vào nó . Một là của anh chàng có nàng da ngăm đen, còn lại là anh chàng 4 mắt lúc nãy

Mày đào hoa dữ nha! Bây giờ thì đến Loan ghé vào tai nó thì thầm

- Oa. bạn nữ này may mắn thật ! Thế thì quyền quyết định phải dựa vào bạn rồi ! _ Cô bạn chủ trì ghen tị nói

Chọn ai bây giờ ? nó cầm bông hoa hồng trên tay , thực sự là nó chỉ thích Quân thôi ! Nhấn mắt nó lia bông hoa 1 vòng rồi dừng lại 1 chỗ nào đó trong không gian.

- A ! bạn ấy không chọn ai trong hai câu cả ! _ Một cô bạn nào đó hét lên

Mình chọn ai vậy ? Mở mắt xem mau thôi !

là....là...anh chàng đội mũ lưỡi chai , nó còn thấy anh ta nhếch miệng lên cười thích thú nữa chứ . Nụ cười rất rất quen . Không phải là....là....

- mình là Hoàng

- Đạt

- Tuấn

- Thành

- Còn tôi là _ Anh chàng đội mũ lưỡi chai đưa tay lên kéo chiếc mũ xuống

- QUÂN _ Không để anh nói thì nhỏ Loan đã bật dậy khỏi chiếc ghế và hét lên

Dám con gái hoa mắt lên nhìn mỹ nam trước mặt chỉ thiếu là còn chưa chảy nước dãi ra nữa.

Còn nó thì bất động ngay tại chỗ khi nhìn thấy anh.

- Đi theo anh _ Quân bước đến chỗ nó nhẹ nhàng nói , trông anh bây giờ không khác gì 1 thiên thần vậy

Nó vẫn thần thờ , cả bộ não như ngừng trệ , mặc cho anh kéo ra ngoài . Có bao giờ anh đến những nơi như thế này đâu!

Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đang ngơ ra , anh đưa tay véo nhẹ lấy má cô.

- Á

- Đồ ngốc ! Anh yêu em _ Quan ôm chặt nó trong lòng. Trong mấy ngày qua không được nhìn thấy khuôn mặt đáng yêu của nó mà anh dường như cảm giác mình đã như chết đi.

- Xin lỗi ! tôi không còn thích anh nữa _ Nó đẩy mạnh anh ra , rồi quay mặt sang hướng khác.

Cả người quân dường như bất động ngay tại chỗ , tim anh nhói đau 1 cách lạ thường .

- Nếu có một sáng sớm em giết mình thức dậy, thẫn thẫn đặt bàn tay lên trái tim và biết mình không còn thích anh nữa... Mọi thứ sẽ ra sao hả anh?

Quân vẫn im lặng , tim anh lại đau thêm 1 lần nữa

Giọng nó vẫn đều đều, nước mắt theo đó mà chảy dài xuống trên khuôn mặt xinh đẹp.

- Nếu một ngày bỗng nhiên em chẳng còn thích anh... liệu anh có nhớ em thật nhiều khi em không ở gần anh? Anh sẽ nhận ra em đã từng thích anh rất nhiều, và bản thân mình cũng đã từng yêu em rất chân thành chứ?

Quân vẫn im lặng, tim anh cứ thế mà nhói đau lên .

- Anh không chịu nghe lời giải thích của em ! _ Lần này thì nó quay mặt về phía anh

Anh lung túng không biết nên làm gì , chỉ ôm chặt lấy nó để nó không còn nói là nó đã không còn thích anh nữa

- Em đã không còn thích anh nữa rồi đấy...

- Không , anh yêu em _ Quân vùi mặt vào hõm cổ nó , vòng tay anh chiết chặt lấy nó hơn.

- Quân...

- Gì

- Ngày em không thích anh , chính là ngày trái tim em đã gắn chặt lấy trái tim anh rồi ! __ Nó vùi sâu đầu mình vào lồng ngực ấm áp của Quân . Thực sự là nó rất nhớ anh , rất nhớ con người vô tình tàn nhẫn này

- Em...em...__ Quân ngơ ngàng trong vui sướng

Rào ...rao...rào.... Tiếng vỗ tay vang lên đánh thức lấy tâm hồn nhỏ bé của nó

- OA , tình yêu của họ thật đẹp! __ Một cô nàng đứng bên nói to lên

- Giận nhau mà đáng yêu quá

- Anh chàng đó thật đẹp trai

- Cô bé đó tỏ tình dễ thương quá !

Rồi còn có bao nhiêu lời khen khác nữa ! Đã thế họ còn lấy máy ảnh ra quay nữa chứ!

- Em thật đáng yêu ! __ Quân ghé sát vào tai nó nói nhỏ , anh biết là bây giờ mặt nó đã đỏ không khác gì quả gấc chín rồi

- Em muốn về nhà ! __ Nó thì thào nói . Mắt mặt quá đi thôi . Nó lại càng chôn chặt mình trong lòng Quân hơn.

Quân cười nhẹ rồi bế nó lên bước đi về phía trước

* Ta quay về vs nhỏ Loan thôi

Sau khi nó đi , nhỏ cũng không còn hứng thú gì nữa, rời khỏi buổi họp mặt nhỏ đi vào 1 quán cà phê gần đó

- Ai đây ta! __ Giọng nói chua lét của Kiều Giang vang lên

Loan chẳng thèm để ý , nhỏ vẫn bình thản thưởng thức tách cà phê nóng của mình

- Hix ...hix Sao...bạn lại cướp người yêu của mình chứ !__ Kiều Giang thút thít nói , nước mắt ở đâu bỗng tuôn ra như mưa trên khuôn mặt xinh đẹp kiều kì đó . Tiếng khóc của cô ả đã thu hút hết mọi người ở trong quán

- Cô...cô...lại giở trò gì vậy?__ Loan há hốc mồm ra nhìn Kiều Giang

- Mình là bạn thân mà ! cậu đừng cướp anh ấy của mình ..! __ Kiều Giang quỳ xuống bên bàn , nắm lấy tay Loan mà lắc . Trông cô ả thật đáng thương

- Tôi không đùa đâu__ Loan hất tay Kiều Giang ra . Con bé này lại bày ra trò gì để phá đám cô không biết

- Sao cô ta lại làm thế vs bạn mình nhỉ __ Người 1

- Trông khuôn mặt thánh thiện thế kia ai ngờ ...__ Người 2

Rồi còn bao nhiêu lời nói không hay nữa dội vào tai nhỏ

Đúng là miệng lưỡi thế gian mà ! Lên Giản quyết như thế nào đây ! Chẳng lẽ bỏ đi !

Không làm như thế mất mặt lắm ! Huống hồ mình chẳng làm gì sai cả

Bỗng 1 giọng nói dễ nghe vang lên

- Vợ iu ! Anh tìm em mãi....

- Cám ơn !

- Hả ! em có thể nói lại được không ! Đạo này tại tôi có chút vấn đề ! __ Nhật Long mỉm cười , tay cầm tách cà phê nhấp nháp

- Không nghe thấy thì thôi ! Tạm biệt ! __ Loan hậm hực cầm túi xách đứng lên.

- Khoan ! Tối nay em có thể đi dùng cơm cùng tôi không? __ Nhật Long nắm chặt lấy bàn tay nhỏ thon của nó . Kế hoạch chỉ mới bắt đầu thôi .

- Tôi...tôi...

- Nể tôi giúp em chuyện vừa rồi đi ! __ Nhật Long tìm mọi lý do thuyết phục.

Vốn không muốn nợ lần người khác , nhất là món nợ tình cảm . Thế nên Loan đồng ý luôn.

- Đến nhà tôi rồi ! Anh có thể về !

- Em có thể cho anh 1 cơ hội không !__ Nhật Long bỗng ôm chầm lấy nhỏ , giọng nói trầm ấm dễ nghe.

- Tôi...không....

- Bây giờ em chưa trả lời cũng được! Tôi có thể đợi ! __ Nhật Long chân thành nhìn vào đôi mắt to long lanh của nhỏ .Rồi anh nhanh chóng rời đi .

- Khoan đã__ Loan gọi với theo như mà không được , cô không thể

Cộp...cộp...cộp ...Tiếng giày gõ đều lên mặt đất

- Vào nhà ! __ Một giọng nói lạnh lùng , trầm thấp vang lên .

- A __ Loan nhìn chằm chằm vào Thiên Kỳ , tim cô nhói lên . Không phải vì bị anh ta phát hiện chuyện vừa rồi chứ

Thiên Kỳ không nói năng gì cả . Anh nhắm hai mắt dưỡng thần , đi giải quyết công việc trong mấy ngày đã thế lại còn tức tốc về nhà ! Thế mà mà được nhìn cảnh không lên nhìn.

- Anh ăn gì chưa! __ Thấy thái độ mệt mỏi của Thiên Kỳ , loan quan tâm lo lắng hỏi.

" Rằm " Tiếng cửa đóng 1 cách thô bạo vang lên .

" Anh ta bị làm sao vậy trời ! Thật không thể hiểu nổi " Trơ mắt ra nhìn cô chân thành rút ra 1 kinh nghiệm quý báu .

Từng tia nắng sớm chiếu rọi khắp nơi trên mặt đất , hòa vào đó là tiếng chim hót cùng tiếng lao động nhộn nhịp . Hít 1 hơi thật sâu, Loan chạy xuống phòng làm bữa sáng .

" Cộp ...cộp...cộp...." Loan kiên nhẫn đứng trước cửa phòng của Thiên Kỳ mà gõ , Cô đã gõ được 5 phút rồi đó.

Không phải anh ta chít ở trên giường đó chứ "

" Cạch "

" Hóa ra vẫn đang ngủ !" Loan tiến lại gần bên giường , khẽ nhìn anh . Khuôn mặt rất đẹp , mi cong hơn cả con gái , nân da trắng bóc không tì vết , đôi môi vừa độ kết hợp vs màu sắc hài hòa. Đúng là mỹ nam mà ! Nhìn Thiên Kỳ 1 lúc lâu , cô bỗng cảm thấy anh có chút khác thường . Trên trán lấm tấm những giọt mồ hôi , hơi thở nặng nề , khuôn mặt đang đỏ dần lên .

Anh ta bị sốt rồi!

Nắng chiều yếu ớt lại rơi vào căn phòng được thiết kế tinh xảo . Khẽ động dậy hàng mi cong Thiên Kỳ nhấc mi mắt lên . Tay anh hình như bị ai đó nắm chặt thì phải.

Là cô!

Do chăm sóc anh từ sáng đến mãi tận chiều tà nên cô rất mệt . Thế nào lại ngủ bén đi mất. Nhìn cô gái nhỏ đang nằm bên cạnh làm tâm tình anh cũng tốt lên rất nhiều . Cô rất đẹp , một vẻ đẹp trong sáng đáng yêu , nân da trắng mịn , đôi mắt cười màu nâu hài hòa , đã thế lại còn có chiếc răng khểnh xinh xắn nữa chứ ! Anh nhất định sẽ không để 1 cô gái tốt như vậy chạy thoát !

Giường rất êm , xung quanh còn thoảng thoảng mùi hơi thơm nhẹ . Nhỏ ngủ rất ngon, xoay người tìm tư thế thoải mái để ngủ tiếp thì bỗng có 1 giọng nói ấm áp đến lạ thường vang lên....

- Ngủ ngon nhỉ !

- Uhm . __ Nhỏ vẫn mơ màng đáp theo .

- Có vẻ như em rất thích ngủ chung vs tôi thì phải !

Hả ! Ngủ Chung? Không phải Nhỏ mở to đôi mắt mơ màng của mình ra ...

- Anhanh....Sao anh lại nằm cạnh tôi hả ! __ Loan hét lên , 1 tay kéo chăn đắp kín cả người .

- Chính anh mới phải hỏi em chuyện đó !__ Thiên Kì cười nghiêng mả khi nhìn thấy bộ mặt ngu ngơ của cô

- Tại sao chứ! __ Loan lại hét lên (t/g: Cổ họng của chị tốt thật)

-ĐÂY LÀ GIƯỜNG CỦA TÔI ! __ Thiên Kì chậm rãi nói ra từng tiếng

- Sặc...__ Rảo mắt nhìn xung quanh , nhỏ mới biết mình bị hớ.

- Hihi ...hihi anh đã đỡ chưa ! __ Loan đánh lảng sang chuyện khác

- Khụ...khụ...khụCũng chưa đỡ lắm ! Cô chạy xuống bếp rót hộ tôi ly nước lọc !__ Thiên Kì giả bộ

” Rõ là đểu ! Sao chưa đỡ mà nói móc tôi kinh thế ” Loan nhanh chân nhảy xuống giường , không quên ném cho anh ánh nhìn khinh thường .

Đang chăm chú chuẩn bị bữa ăn tối , thì tiếng chuông cửa vang lên 1 cách đáng ghét .

” Cạch ”

Trước mắt nhỏ là 1 cô nàng tóc vàng rất đẹp . nà ra mềm mịn tưởng tưởng chỉ cần 1 cơn gió nhẹ cũng có thể làm nó xước ra . Đôi mắt 1 mí màu xanh hút hồn , khuôn mặt trái xoan nhỏ nhắn cùng đôi môi đỏ quýt rữ . Điều quan trọng là cô ta có 1 thân hình rất đẹp . Nhỏ thất thần ngắm người đẹp trước mắt ...

- Cô là ai ?

Ngay cả giọng nói cũng dễ nghe đến vậy !

- Sao cô lại hỏi tôi, đáng lẽ câu này tôi mới chính là người hỏi chứ ! __ Loan lạnh lùng nói khi thấy thái độ khinh người của mỹ nữ trước mặt .

- Anh Kì đâu ! __ Thủy Tiên lộ khuôn mặt xinh đẹp nhìn vào bên trong. Bỗng mắt cô nàng sáng lên 1 cách lạ thường , đẩy mạnh nhỏ ra cô hùng hổ xông vào trong nhà....

- Anh Thiên Kì

Thủy Tiên ôm chầm lấy cổ anh , đôi môi nhỏ nhắn khẽ hôn lên má trái của Thiên Kì .

Đẩy cái vôi bạch tuộc đang cuốn lấy mình , thiên Kì nghiêm mặt nói ...

- Sao em lại đến đây !

- Em đến ở vs anh mà !

- Về nước ngay !

- Không ! Bác bảo em ở đây vs anh 1 thời gian !__ Thủy Tiên đỏ mắt nói , cô phải thuyết phục được anh mới được

- Thôi được rồi ! Nhưng cấm em làm phiền anh !

- Rõ ! __ Thủy Tiên ôm chặt lấy cánh tay rắn chắc của Thiên Kì mà mỉm cười xinh đẹp .

- Còn đứng đó làm gì ! Mau vào dọn cơm đi , tôi đói lắm rồi __ Thiên Kì nhăn mặt nói vs nhỏ

” Tôi là quản gia nhà anh ấy à !”

- Phiền chị cầm hộ đồng hành lý này vào trong hộ tôi! __ Thủy Tiên cười xinh đẹp nói , cả người cô đều bám chặt lấy Thiên Kì .

.....

Ăn xong bữa tối , bà ba hiện giờ đang quây bên chiếc bàn gỗ lim tinh xảo

- Chị có thể nhường phòng cho em không!_ Thủy Tiên Giương đôi mắt 1 mí đáng yêu , nũng nịu mà đòi hỏi

- Chị ...chị....

- Em biết chị sẽ đồng ý mà ! _ Thủy Tiên lại mỉm cười xinh đẹp

Ể cô đồng ý từ khi nào vậy !

Nhìn bóng dáng nhỏ nhắn đang đi xâm chiếm căn phòng nhỏ xinh của mình mà Loan khóc không ra nước mắt

- Thật không ngờ cô lại tốt bụng vậy ! À mà tí nữa chuyển đồ của cô lên căn phòng trống bên trên đi nha !

- Anh...anh....

- À mà quên không nhắc cô ! Ở căn phòng đó từng có 1 người đã tử tử vì tình đó ! Chúc cô may mắn _ Thiên Kì cười hả hê khi nhìn thấy khuôn mặt xanh lét của nhỏ

- Khoan đã tôi.....

1 lúc sau nó đã có mặt trước cửa căn phòng

Chắc chắn là không có người tử tử ! Anh ta đang dọa tinh thần mình đây mà Loan tự động viên mình

” Cạch ”

Công tắc ở đâu vậy nhỉ ?

- Úi da _ nhỏ Loan kêu nhẹ lên khi vấp phải thứ gì đó

Cái gì mà tròn tròn vậy nè ! Nhỏ bật đèn pin nhỏ trong điện thoại lên

Là....đầu lâu , bên...bên...cạnh còn có 1 bộ não

- Áaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

Tiếng hét thảm thiết của nó vang vọng khắp cả khu phố

Đây là thiên đường hay địa ngục vậy ! Chớp chớp hàng mi dài , nhỏ Loan mơ màng trong ác mộng

- Ha....ha...ha...._ Thiên Kì ôm bụng cười , ai ngờ cô lại bị đóng đồ thí nghiệm mô phỏng bộ phận con người mà anh hok từ năm cấp hai hù dọa đến mức ngất cả đi.

- Tôi nhìn thấy 1 cái đầu lâu ghê lắm ! _ Loan chạy đến bên cạnh anh , cô thật sự không biết chính anh là thủ phạm bày trò

- Bộ cô bại bại não rồi à ! _ Thiên Kì không thể nào nhịn cười trước sự ngu ngốc của cô.

- Anh....anh....

Thiên Kì không nói gì chỉ lúi từ trong tủ ra 1 cái đầu , cùng nhiều bộ phận khác của con người

- Cô nhìn kĩ đi ! Đây chỉ là bộ đồ mô phỏng thôi!

- Hả...._ Loan trơ mắt ếch ra nhìn.

- Thôi muộn rồi ! cô mau đi ngủ đi ! Tôi đã dọn dẹp căn phòng đó rồi !

)(t/g: Anh Thiên Kì thật tốt mà)

- Hay là chúng ta đổi phòng có được không ?_ Loan trung bộ mặt nịnh nọt ra , cô khê nở nụ cười thật xinh đẹp .

- Hiện giờ cổ họng tôi đang rất khô !_ Thiên Kì không trả lời mà anh đưa tay lên vuốt vuốt cổ họng mình

- À ! để tôi đi lấy cho anh

2 Phút sau:

- Thế nào hết khát rồi chứ !

- Ừ

- Vậy còn chiến đổi phòng

- Sao lại mỗi vai vậy nhỉ ? _ Thiên Kỳ nhăn nhó mặt mày , hai tay đưa lên xoa bóp bả vai của mình
Nhịn! Mình phải nhịn ! Vì đổi phòng nên mình nhất quyết phải nhịn

- Để tôi ... _ Loan chạy đến bóp vai cho anh....

15 phút sau:

Hai tay nhỏ mỗi đã cả ra .

- Thôi ! thấy cô ể oải như vậy tôi cũng không đành ! _ Thiên Kỳ nheo đôi mắt hổ phách tuyệt đẹp của mình lại, thích thú khi nhìn thấy bộ dạng chật vật của cô

- Còn việc đổi phòng thì sao ! _ Tuy mệt nhưng nhỏ vẫn cố nịnh nọt

- Chiến này thì cô quên đi ! Tôi rất sợ sợ....ma _ Thiên Kỳ kéo dài hai chữ cuối cùng rồi thản nhiên bước chân về phía phòng mình

“Cạch ” Tiếng cửa vừa đóng lại là lại có 1 tiếng động khác vang lên...

” Rầm ” Nguyên 1 đôi dép đã phi đến trước cửa phòng Thiên Kỳ .

Kéo chân chùm lên đầu , nhỏ không dám lộ mặt ra ngoài

” Kẹt...kẹt....”

Tiếng quái gì vậy ! Cả người nhỏ cuộn tròn lại , cả người rúc sâu vào trong chăn.

” Vù...vù....”

” CộpCộp”

Không ổn ! Phải rời khỏi căn phòng này thôi ! Nhỏ bật dậy chạy nhanh xuống phía dưới phòng khách

” cạch..cạch ...”

Sao ở dưới này cũng nghe thấy cái tiếng kinh dị đó nhỉ ?

Cầm cây chổi lau nhà trong tay , nhỏ nhẹ nhàng tiến đến chỗ phát ra tiếng động...

- Chết này !

- Cô làm cái quái gì vậy ! _ Thiên Kỳ để chiếc laptop sang bên cạnh , một tay đỡ lấy cây chổi lau nhà

- Là anh ! Thế mà tôi cứ tưởng

- Tưởng cái đầu cô ấy ! Chút nữa là tôi xong đời rồi ! _ Thiên Kỳ thở dài , cũng may mà anh phản ứng nhanh chứ không thì....

- Mà anh đang làm gì vậy ? _ Ngồi bên cạnh Thiên Kỳ nhỏ khẽ nghiêng đầu nhìn màn hình laptop

- Đương nhiên làm những thứ cô không thể làm được rồi ! _ Anh đặt chiếc laptop trên bàn và bắt đầu gõ

Tiếng gõ bàn phím đều đặn vang lên , khiến nhỏ buồn ngủ rũ cả mắt

- Sao cô không về phòng ngủ đi ! Đừng có nói là không có tôi thì cô không thể ngủ được nhé! _ Thiên Kỳ lại bắt đầu trêu chọc cô

- Anh mơ à ! Chẳng qua là tôi chưa quên chỗ ngủ mới thôi

- Đã sợ lại còn ra về _ Thiên Kỳ phán ra 1 câu làm ặt nhỏ đỏ hết cả lên.

- À ! Tôi rất thắc mắc về anh đó !__ Loan nhanh chóng chuyển chủ đề
- Việc gì ?__ Thiên Kì vẫn nhìn chăm chú vào màn hình máy tính
- Anh là xã hội đen hay là 1 ông chủ khó tính vậy?
- Cả hai
- Anh không nói phét đấy chứ !
- Không ! Mà cô mau đi ngủ đi !__ Kì đóng máy lại , rồi về phòng mình . Bỏ mặc nhỏ ngồi tại đó .

30 phút sau :

” Cạch ” Cánh cửa phòng Thiên Kì được mở ra 1 cách rất nhẹ nhàng

Một bóng đen đang tới gần chiếc ghế sofa trong phòng ...

Nhìn người con trai đang say giấc nồng trên giường , nhỏ thì thào nói

- Tôi chỉ mượn tạm chiếc sofa này thôi ! Thật ra tôi cũng đang định ngủ bên ngoài phòng khách nhưng chiếc ghế sofa đó lại cứng quá đã thế ở đó không có điều hòa . Vậy nên tôi mới đến phòng anh nha !
- À mà coi như là tôi đã xin phép anh rồi nha ! __ Loan khẽ lấy ngón tay mình ngoắc vào tay anh làm dấu
- Á
- Ngủ !__ Thiên Kì ôm nhỏ chặt trong lòng
- Anh chưa ngủ sao !
- Im Lặng

Nhỏ ngộ guây trong vòng tay ấm áp của anh . Thực sự là không cần ôm nó chặt như vậy đâu? Người nhìn người con trai nằm cạnh mình mà tim nhỏ như muốn nhảy ra vậy

” Sao lại có người đẹp như vậy chứ ! ”

=====

Tiếng chim hót líu lo bên ngoài , những tia nắng nghịch ngợm không ngừng chiếu rọi vào phòng . Vươn vai 1 cái ! Nhỏ thấy tinh thần thật sảng khoái liếc mắt nhìn người nằm bên cạnh mà tim lại bắt đầu đập nhanh.....

- Không được ! Phải ra khỏi đây thôi , nếu không thì mình vỡ tim mất

” Cạch”

Một nụ cười bỗng xuất hiện trên khuôn mặt hoàn mỹ của Thiên Kì .

- Chị nấu đồ ăn nhanh lên 1 chút có được không ! __ Thủy Tiên Cau mày nói , Nếu cô mà là người giúp việc thì nhỏ đã đuổi đi lâu rồi
- Rất tiếc chị không có nghĩa vụ phải nghe lời em ! __ Loan héch chiếc mũi nhỏ xinh lên mà phản bác
- Chị...chị....
- Hôn nay trời đẹp thật ! Mình phải làm thật chậm để cảm nhận mới được__ Loan kéo dài giọng ra trêu chọc
- ” Định hành hạ mình sao ! Mơ đi cưng ”
- Chị cứ đắc ý đi ! Rồi tôi sẽ cho chị biết__ Thủy tiên hăm hè đe dọa , khuôn mặt xinh đẹp đang đỏ lên vì tức ...
- hô hô em lộ nguyên hình rồi à ! Chị thật không ngờ đó !__ Loan tiến đến gần chọc chọc vào cái trán bướng bỉnh của Thủy Tiên

Bỗng

- Á ! __ Thủy Tiên bỗng ôm mặt kêu lên thảm thiết
- Em sao vậy ! __ Thiên Kỳ từ đâu đó chạy đến chỗ họ
- Em đau mắt quá ! __ Thủy Tiên nức nở , 1 tay che mắt bên phải , giọng nói đáng thương đến run người
- Em làm gì mà ra thành thế này ! __ Thiên Kỳ lo lắng hỏi thăm . Chả là Thủy Tiên là cô em hàng xóm mà bố mẹ anh rất quý , năm 10 tuổi mắt cô có vấn đề . Mãi đến năm 16 tuổi mới có thể phục hồi đượcThe lên anh rất lo cho đứa bé này
- Hức ...hức ...không phải em ...tại chị ..chị chị ấy ...__ Thủy Tiên Ngập ngừng nói
- Cô làm gì nó vậy ?__ Thiên Kỳ khẽ gắt lên . Đôi mắt là rất quý giá vs mỗi người . Anh tin là cô biết điều này!
- Loan vẫn đứng hình từ nãy tới giờ
- Tôi chả làm gì cả ! __ Cô nhún vai nói thật sự là cô không sai , chẳng wa là do con bé đó nó cố tình giả trò thôi
- Không ...phải tại...chị ấy ...đâu ...là do em không cẩn thận thôi !__ Thủy tiên cô gắng tỏ ra đáng thương trước mặt anh.
- Đúng đấy ! Đấy là do nó bày ra mà ! __ Loan hồ hởi tiếp lời
- Ngậm !
- Chỉ cần 1 câu của Thiên Kỳ mà đã làm chi không khí trở lên tĩnh hẳn . Anh không nói gì nữa , nhẹ nhàng bế Thủy Tiên về phía trước
- Anh ta đang mắng mình sao ?
- Nhỏ bỗng ngậy người tại chỗ
- Đúng là anh ta đang bảo mình ngậm miệng lại ! Nở 1 nụ cười nhạt , nhỏ cười cho sự trớ trêu của mình .
- Không sao ! Đây cũng không phải là lần đầu tiên nhỏ bị hiểu lầm
- Rengreng ...reng
- Alo
- LÀ tôi Nhật long đây .
- Đã biết __ Loan ể oải đáp lại .
- Tôi muốn gặp em.....

13. Chương 13

Cháp 13: Âm mưu của cô ấy

- Tôi cứ tưởng là em không đến cơ! __ Nhật Long mỉm cười hạnh phúc , lúc nghe điện thoại anh còn tưởng mình nghe nhầm
- Tôi luôn là người giữ chữ tín mà ! __ Loan vỗ ngực , hếch cái mũi nhỏ xinh lên mà nói . Hôm nay trông anh ta không cứng nhắc như mọi hôm, chiếc áo phong trắng ngắn tay cùng cái quần bò rộng kết hợp vs nhau trông thật tuyệt !
- Tôi đẹp đến vậy sao ! __ Nhật Long hua hua tay trước mặt nhỏ . Trong lòng rất vui vì thấy khuôn mặt thần thờ đến mất hồn khi cô nhìn anh
- Mơ tưởng ! __ Nhỏ quay nhanh mặt đi , che giấu sự ngại ngùng . Thật mất mặt khi bị anh ta bắt gặp mà !
- Em đang đỏ mặt !

- Anh có tin là tôi đi về bây giờ không !
- Hihi anh đùa thua . Mình đi dạo phố nhớ

Khoảng 1 tiếng sau thì nhỏ và Nhật Long cũng đã thấm mệt . Cả hai người đều ngồi dựa vào gốc cây to ven đường

- Anh muốn ăn chút gì sao ? _ Loan khẽ nhìn về tiệm bánh kem đối diện. Cô để ý từ lúc đến đây thì anh ta nhìn tiệm bánh không rời mắt
- Không hẳn .Có lẽ chỉ là do thói quen thôi hồi bé Mỗi khi đến ngày sinh của mình là tôi thường hay đứng chiếc quán để ngắm bánh ! _ Nhật Long nói, đã 3 năm rồi . Đứa em gái ruột của anh đã không ăn sinh nhật cùng anh , cô bé không vây lấy anh mà hát hò nữa . Bàn tay khẽ nắm chặt lại , các khớp tay nhanh chóng trắng lại
- Tôi khát nước quá ! Anh chạy lên phía trước mua dùm tôi chai nước đi.
- Ok .

Đợi bóng anh đi xa dần , cô nhanh chóng chạy đến tiệm bánh kem trước mặt

- Uống đi !
- Cảm ơn!
- Nhật Long !
- Hả ! _ Ah khẽ giật mình khi nghe thấy cô gọi
- Cho anh

Nhỏ chìa chiếc bánh kem hình con gấu ra trước mặt .

- Em...em....
- Tôi đoán hôm nay là sinh nhật anh ! _ Loan cười nhẹ , chiếc răng khểnh xinh xắn theo đó là lộ ra . Trông cô thật đẹp !
- Em...em....
- Đừng có áp úng như vậy ! Lúc về nhà , anh mà không ăn hết chúng thì tôi sẽ cho anh biết thế nào là nắm đấm của Phan Loan _ Nhỏ hua hua nắm đấm dọa anh.
- Không cần .Anh ...anh bây giờ sẽ ăn luôn

Đưa từng miếng bánh lên miệng , Nhật Long cảm động đến rơi nước mắt . chỉ một chốc sau anh đã chén xong chúng .

- Đi theo anh !

Phòng bệnh rộng rãi . Trong không khí có hòa lẫn mùi thuốc khử trùng . Trước mắt nhỏ là 1 cô gái đang nằm bất động . dường như cô muốn tách mình ra khỏi thế giới này

- Đó là em gái anh !
- Cô ấy bị bệnh gì vậy ? _ Loan khẽ vuốt mái tóc của cô gái trên giường . Hình như cô ấy đã nằm rất lâu rồi . Giống như mẹ cô vậy ?
- 3 năm trước nó đã đi tỏ tình vs 1 người . Nhưng mà thất bại không chịu được , nó liền mất hết ý thức và chẳng may bị xe đâm . Đến bây giờ vẫn chưa tỉnh lại _ anh chua xót nói
- Thế sao bây giờ cô ấy vẫn chưa tỉnh ! _ Nhỏ nhìn khắp thân hình cô bé , không bị thương chỗ nào cả .
- Bác sĩ có nói là hình như nó không muốn tỉnh lại .
- Vậy...vậy.....
- Tôi đã đưa nó đi rất nhiều nơi để chữa nhưng mà không được

- Mẹ tôi nói vs những người giống như em anh là phải trò chuyện thật nhiều , tức khắc thì cô ấy sẽ tỉnh lại thôi !__ Loan khẽ an ủi anh

- Bác sĩ cũng nói thế nhưng.....

- Yên tâm ! Tôi sẽ giúp anh...__ Loan ngắt lời , ánh mắt hiện lên sự đồng cảm .

- Cảm ơn ! Hiện giờ muộn rồi , để tôi đưa em về

.....

- Đến nhà tôi rồi ! Anh mau về đi !

- Đợi đã !....__ Nhật Long khẽ cài lên tóc nhỏ 1 chiếc kẹp hình con cánh cam trông rất đẹp

- Anh...anh....

- Đây là quà cảm ơn vì em đã đi cùng anh suốt ngày hôm nay ! __ Nhật Long chân thành nói

- Nhưng...nhưng.....

- Em đã có câu trả lời vs anh chưa ?

- Trả Lời ?

- Đúng ! Làm bạn gái anh nhé !

- Tôitôi...tôi.....

Nhỏ không muốn là anh buồn đúng ngày sinh nhật nên rất khó trả lời

- Vào nhà đi ! Không tôi cho cô đứng ngoài bây giờ !

Một giọng nói nhẹ vang lên đã cứu Loan 1 bàn thua trông thấy

- Tôi vào ngay đây__ Nhỏ nói to

Rồi nhanh chân chạy vào trong nhà.....

- Cửa nhà tôi không phải chỗ hẹn hò ! __ Thiên Kỳ lạnh lùng nói

- Biết rồi !

- Lại đây ! __ Thiên Kỳ khẽ vẫy nhỏ về phía mình .

- Làm gì ! __ Thấy thiên kỳ có vẻ hơi bất bình thường lên nhỏ lo lắng hỏi

- Tôi không phải là 1 người kiên nhẫn

- biết rồi ! Tối đến là được chứ gì !

- Á

- Tịch thu ! Từ giờ không cho phép cô cài bất cứ thứ gì lên đầu ! __ Thiên Kỳ dứt cái kẹp tóc hình con cánh cam vào túi rồi đi vào phòng

- Trả lại tôi đây! Anh có quyền gì chứ !

- Cô nên nhớ là mình đang phải chịu trách nhiệm đối vs tôi !

- Anh..anh....

- Đi nấu cơm đi ! Tôi đói rồi !

“Tên ác quỷ này ! tôi hận anh ” Nhỏ lẩm bẩm trong miệng.

**Tại nhà của Quân :

Nó và Quân đang ngồi trên chiếc ghế dài , cả hai người đang chăm chú xem thứ gì đó

- Anh chàng đó đẹp trai thật ! __ Nó cảm thán khi nhìn thấy thần tượng của mình
 ” Tạch ”

- Mất điện rồi sao ! __ Nó dấy nẩy lên khi thấy ti vi tắt ngóm.

- Ế nhưng sao quạu vậy chạy !

- Quân anh đang phá em đó ! __ Nó nổi giận đùng đùng , nhanh tay cướp lại cái điều khiển trên tay Quân

- Sao ần mãi không được vậy nè !

- Vì trong đó làm gì còn pin ! __ Quân chậm rãi nói

- Anh...anh.....

- Cô à ! Anh ấy bắt nạt con ! __ Nó chạy đến ôm người phụ nữ trung tuổi vừa mới bước vào (t/g: Mẹ Quân đang sống cùng hội nó)

- Quân ! Sao con cứ trêu vợ thế ! __ Bà mỉm cười đôn hậu

- Con không phải là vợ của anh ấy ! __ Nó liền đỏ mặt

- Thôi ! mẹ đi nấu cơm đây ! Hai đứa tự giải quyết đi!

- Khoan đã ! Cháu chưa nói xong mà ! __ Nó gọi vs theo nhưng không được

- Lại đây !

- Hihi Mai có bài kiểm tra , em lên hok đây! __ Nó nhanh chân chạy về phía cầu thanh như đã bị Quân bắt lại

- Anh ...anh muốn làm gì ! __ Nó nhìn thấy ánh mắt như muốn ăn thịt người của anh lên giọng nói liền run run

Quân kìm nén cơn giận . Anh rất không vui vì câu nói vừa rồi của cô

- Anh muốn ăn thịt người ! __ Quân cười nham nhở , rồi cắn vào ngón tay nó

- Hihi hihi thịt của em không ngon đâu ! Hay để em xuống bếp bảo cô gắp thịt cho anh ăn nha ! __ Nó rút tay ra . nếu không ngón tay sẽ bị anh ăn thật mất

- Vừa em nói gì !

- Em đâu có nói gì ! __ Nó giả nai

- Em là vợ anh !

- Ế anh lại nhầm rồi ! mình còn chưa làm đám cưới , còn chưa có nhẫn , huống hồ anh chưa quỳ xuống cầu hôn em.....

- Đi

- Khoan đã

Không để nó nói hết câu , Quân đã kéo nó lên xe

* Tại 1 tiệm trang sức lớn :

- Anh chị muốn mua gì ạ ! __ Cô bán hàng ánh mắt mơ màng , thỉnh thoảng lại liếc nhìn mỹ nam

- Lấy cho tôi cái này !

Chiếc nhẫn đôi được thiết kế rất đẹp , bên trong được gắn 1 loại đá rất sáng . Hình ...hình...như là kim cương

- Đưa tay của em đây!

Quân nhanh chóng đeo chiếc nhẫn vào tay nó .

- ANh...anh....anh là đang cầu hôn em sao ! __ Nó áp úng , ánh mắt hiện lên tia hạnh phúc

- Em nghĩ thế nào thì là thế đó ! __ Quân ném chiếc thẻ cho cô bán hàng

Rồi nhanh chóng kéo nó rời đi .

- Cô ấy thật may mắn ! __ Nhân viên 1

- Anh ấy thật đẹp trai ! __ Nhân viên 2

- Ước gì mình được như cô ấy ! __ Nhân viên 3

.....

“Hạnh phúc kinh ! Để rồi xem các người hạnh phúc được bao nhiêu lâu ”

* Tại bệnh viện . Từ lúc hứa vs Nhật Long lên ngày nào nhỏ cũng đến trò chuyện vs cô bé .

” Cạch”

- Sao em lại ở đây! __ Nhật Long ngạc nhiên tột độ khi nhìn thấy nhỏ

- Tôi là trò chuyện vs em anh !

- Em..em....

Loan không để ý đến thái độ của Nhật Long . Vì hiện giờ cô đang làm móng tay có em anh ta....

Ế! Ngón tay động đây!

- Anh ..anh mau lại đây xem tôi có phải là hoa mắt không ! __ Nhỏ lấp bắp nói khi nhìn thấy ngón tay em gái Long động đây

- Cử động rồi !

- Để tôi đi gọi bác sĩ ! __ Loan chạy nhanh ra ngoài .

- Bác sĩ tình trạng em tôi hiện giờ thế nào ? __ Nhật Long không kìm nén được liền vui

- Chúc mừng ! Em anh đã có giấu hiện phục hồi , mong mọi người hay cố gắng chăm sóc cô bé trong thời gian sắp tới

Khi bác sĩ rời đi rồi , trông Nhật long vẫn thẫn người

- Anh không sao chứ ! __ nhỏ hua hua tay trước mặt Long

Bỗng nhật Long ôm trầm lấy Loan

- Em đúng là nữ thần may mắn của anh

- Thôi ngay ! Dám ăn đậu hũ tôi sao ? __Loan đẩy Long ra , khẽ mỉm cười . Cô rất vui vì em anh đã tỉnh reng!reng!reng!

- Alo

-.....

- Uhm mình đến ngay .

-.....

Nhận được điện thoại của nhỏ chi nhỏ liền tạm biệt Long rồi đi.

- Sao? anh ta tặng bà nhẫn hả ? __ Loan hét ầm lên khiến .n trong quán đều liếc mắt nhìn về phía họ

- Suyt ! Nhỏ tiếng 1 chút ! __ Chi nhanh tay bịt miệng con bạn thân lại

- Khai nhanh!

- Uhm! mà xem nó có đẹp không ? __ Nó chìa bàn tay ra trước

- OA

- Để chúc mừng , tao liền mời mày đi ăn lẩu

- ok ! Mình đi luôn đi

Trên đường hai cô gái nhỏ tíu tít vừa nói vừa cười

Bỗng 1 đám áo đen chạy đến....

- Bắt con nhỏ này cho tao ! __ Một thằng chỉ vào nó

- Cút ! __ Loan che trước mặt , quát to lên

- Đại ca ! hay ta bắt luôn cả hai con nhỏ !

- Được !

Do đông nên Loan không thể nào đánh được . Hai cô bị chụp thuốc mê rồi đưa đến 1 địa điểm bí mật .

Tại 1 gian phòng rộng:

- Làm cho chúng tỉnh lại đi !

- Dạ

” Rào ”

Nhỏ và nó đều bị nước lạnh làm cho tỉnh .

- Sao...sao...lại là cô ! __ Giọng nó run lên khi nhìn thấy

Anh tan rồi đo

- Sao...sao...lại là cô __ Nó rất đổi ngạc nhiên vì người con gái đứng trước mặt mình

Kim Anh

Kim Anh cười khẩy , nhẹ nhàng kéo chiếc ghế gỗ rồi thong thả ngồi xuống. Mắt phượng hiện lên sự thích thú

- Sao lại không phải là tôi?

- Cô ...cô....

- Mày tưởng có sự bảo hộ của Quân và Thiên Kỳ thì sẽ không sao ư! Chính vì mày mà 1 gia tộc lớn như nhà tao chỉ trong 3 ngày bị sụp đổ .

- Tôi ..tôi thực sự không biết ! __ Nó ngược đôi mắt khó hiểu lên nhìn Kim Anh

- Không biết thì tao sẽ nói . Chính nhờ sự ngu ngơ của mày mà tao đã bị anh Quân đá. Từ 1 gia đình được sống trong các khu cao ốc rộng lớn ,nhưng nay cha mẹ tao phải sống trong các khu ổ chuột bẩn thỉu. Chính vì vậy nên tao phải lấy 1 ông già

- Đó là 1 ông già ! Đáng tuổi bố tao đấy ! Nhưng mà ông ta có tiền ...__ Kim Anh cười trào phúng , ánh mắt hiện lên sự thù hận .

- Tôi...tôi..tôi không biết cô lại sống như thế ! __ Nó ghen ngào nói , cả người run lên khi nhìn thấy ánh mắt đáng sợ của Kim Anh.

- Chi , mày không phải thương hại cô ta . Chính cô ta đã khiến cho cuộc sống của mình trở lên tồi tệ như vậy ! __ Phan Loan khẽ an ủi nói , cô biết nó đang tự trách mình

” Chát ”

Má của Loan in rõ năm ngón tay .

- Cô dám đánh tôi ! Có giỏi thì cời trói cho tôi rồi ta sô lô !

- Quả đúng là bạn gái của Thiên Kỳ . Rất mạnh mẽ ... Nhưng các cô yên tâm trò hay còn chưa bắt đầu đâu
_ Kim Anh cười to, khuôn mặt không khác gì 1 mụ phù thủy độc ác.

Rồi 1 đám con gái ăn mặc hở hang không biết từ đâu tiến đến chỗ nó và nhỏTrên tay họ có kềm 1 con dao nhỏ

- Cô ...cô....định làm gì ?_ Nó run run , cổ dích người về phía đằng sau

- Cô thử nghĩ xem nếu khuôn mặt nhỏ xinh này có 1 vết sẹo dàithì sẽ thế nào nhỉ ?_ Kim Anh khề nâng khuôn mặt của nó lên

- Ả điên này mày thôi bày trò đi ! _ Loan tức giận quát lên, nhưng trong lòng khề run rẩy . Thực ra cô rất yếu đuối

- Yên tâm tý nửa mày cũng được hưởng thụ phần thưởng đặc biệt này !!

Vừa dứt lời Kim anh đã cướp con dao trong tay mày cô nàng đứng cạnh đó và ...

” Roẹt ”

Máu đỏ chảy ra

Nó không khóc . Nhưng cảm thấy chất lỏng khề chảy dài trên cô mình . Cũng may là đường dao chỉ cứa qua chiếc cổ trắng mảnh của cô.....

- Chi ...chi...may có sao không ?_ Loan chảy dài nước mắt , cô nấc lên khi thấy đứa bạn thân thiết bị hành hạ.

- Không saoTao không khóc thì thôi chứ mày khóc làm gì !_ Nó ngượng cười nói .

- Chúng mày thôi ngay ! _ Kim Anh tức giận quát lên , rõ ràng là nhỏ đã tập đi tập lại cách rách mặt người khác nhưng sao lại như thế nàyNém con dao xuống đất .Ả phất tay cho bọn đàn em tiến lên....

” Rào” Một bát nước được dội vào vết thương trên cổ

Sốt kinh khủng

Cảm giác như bị nhiều vết dao cứa vào vậy

Hóa ra đây là nước muối .

Mắt nó mờ đi . Thực sự là rất sốt , nó không chịu được đau....

- Ả điên này_ Loan hét lên , cả khuôn mặt đỏ bừng vì tức giận

- Làm cho nó im cho tao _ Kim Anh ra lệnh

” Bốp” Một cây gậy giáng mạnh vào sau lưng nhỏ . Ngay sau đó nhỏ liền mất đi ý thức

Cũng không lâu sau nó cũng gục xuống bên cạnh đứa bạn thân

-Đi ! Tỷ chúng ta sẽ tiếp tục !.....

Nhiều tiếng giấy rời xa

- Alo ..._ Kiều Giang ể oải nhắc điện thoại . Cả người cô đang bị đau nhức do dùng quá nhiều chất kích thích , cả người mảnh khảnh dựa vào quầy bar.....

- Chị đây..._ Giọng nói dịu nhẹ của Kim Anh vang lên..

- Chị , em nhớ chị quá !

-

- Sao chị đã bắt được hai con nhỏ đó rồi à !

-.....

- Được em sẽ đến , mà chị phải để con nhỏ Phan Loan đó cho em xử lý đây !

Cạch...

tút ...tút...tút.....

Kiều Giang mỉm cười độc ác , nhanh tay cầm chiếc ví da , xoay người rời đi....

- Cô đang bày trò gì ! _ Giọng nói lạnh lùng của nhật long vang lên . Vừa nãy khi đi ngang qua anh có nghe thấy tên của Loan

- Tôi ...tôilàm gì có ! _ Kiêu Giang giật thót cả người

- Được rồi ! để xem cô có nói không ! _ Nhật long phát tay ,1 đám người khê tiến đến

- Anh ...anh....không được làm bừa đâu !_ Kiêu giang tái mặt , giọng nói run run vang lên

- Tôi sẽ không làm bừa ! Chỉ là đám đàn em tôi sẽ làm bừa thôi

- Được rồi ...tôi ...tôi...sẽ nói

Hóa ra là như vậy ! Sau khi nghe lời kể của Kiêu Giang Nhật Long khê trau mày , anh ra lệnh cho người dưới nhốt ả vào phòng kín rồi rút điện thoại ra

Bên kia nhanh chóng có người bắt máy

- Tôi Nhật Long đây ! .

-.....

-.....

tút ! tút ! tút ! Nhật Long nặng nề gác điện thoại xuống , Có lẽ làm như vậy là đúng . Huống hồ em anh cũng đã tỉnh , nên từ bỏ kế hoạch trả thù thôi .

* Tại căn nhà kho tối tăm :

Nhỏ và nó dần tỉnh lại , cả hai đều đau nhức .

- Đợi mãi cuối cùng các cô cũng đã tỉnh ! _ Kim anh

- Tôi có trò gì thì giở hết ra đi , đừng để tôi ra được nơi này , không thì_ Loan nghiêng răng nói

- Ha hayên tâm tôi dám chắc các cô sẽ không lộ mặt ra ngoài đâu .

Lấy tay ra hiệu . Bỗng một đám con trai lực lưỡng gồm khoảng 10 thằng , thằng nào thằng nấy cũng xăm đầy mình

- Thế nào ! họ được chứ ! Tuy tôi phải lấy 1 ông già nhưng các cô yên tâm chỉ 1 chốc nữa thôi là họ sẽ trở thành chồng của các cô thôi mà . Để xem lúc ấy Quân cùng Thiên Kì sẽ nghĩ thế nào.....

hội nó liếc nhìn về những người đàn ông đó . Đôi mắt của họ nhìn tụi nó như muốn ăn tươi nuốt sống vậy , rất đậm đặc ,.....

- À mà 2 cô có thấy họ lực lưỡng không ? Tôi đã cố tình trộn họ đấy

- Cô điên rồitôi cảm cô làm bừa đấy ...!_ Toán thân nó run lên

- Yên tâm ! để có những đoạn vi đeo đẹp nhất thì tôi se phải làm cho các cô tình nguyện chứ ! Bọn bay_ Kim anh ra lệnh

Rồi có 2 cô nàng khác khê tiến đến , trên tay họ có cầm ông tiệp.....

- Yên tâm không phải ma túy đâu ! Đây chỉ là xuân dược thôi , tiêm xong 1 liều thì chỉ cần đợi 15 phút thì mong ước sẽ thành hiện thực

- Khôngtôi ...không muốn

Cả hai bọn nó cùng đồng thanh nói . Nhưng mà bên cạnh có hai người đã kìm chặt cánh tay của họ

Mũi kim tiêm khê mà tiến vào làn da mỏng manh.....

Thực sự là đã tiêm vào rồi !

Tôi không muốn

Quân mau lên cứu em.....

Tên khốn Thiên Kì ! Anh đang ở đâu vậy trời !

Nước mắt của bọn nó cũng theo đó mà chảy ra

5 phút đầu tiên trôi qua

Cái chất lỏng kinh khủng ấy dường như đã thấm vào cơ thể của hội nó

Cả người nóng bừng , đôi mắt khê mơ màng không rõ đây là thực hay ảocả người mềm nhũn ra

- Xem ra thuốc đã ngấm rồi đấy ! Bọn mày xử lý chúng đi

Từng đám con trai tiến lại gần , họ khê đưa tay cởi chiếc áo trên người của bọn nó

Nhưng.....

” Rầm ” Cánh cửa bỗng đổ ầm xuống

” Đoàn ” Tiếng súng vang lên , khẩu súng đó khê bắn vào vai 1 thằng đang chuẩn bị cởi áo của nhỏ Loan

- Anh...anh...sao _ Kim Anh trợn tròn mắt lên . Rõ ràng là cô phong tỏa tin tức rất kĩ mà

- Dám lấy vợ tôi ra làm trò đùa à ! _ Quân nheo đôi mắt lạnh lùng , anh nhìn về phía cô gái đang nằm trên mặt đất lạnh , chiếc áo sơ mi đã bị cởi ra 1 nửa làm lộ bả vai trắng mịn không tì vết .

- Bọn bay xông lên ! _ Kim Anh hoảng hốt lùi về đằng sau và ra lệnh cho hội đàn em

- Chị...chị...không biết đây là anh Quân và anh Thiên Kì sao ! _ ! thằng cầm đầu khuôn mặt trắng bệch , giọng nói run run

- Chúng mày xông lên cho tao . Xong việc tao sẽ trả cho chúng mày gấp 10 lần đã hứa _ Kim Anh tái xanh mặt, môi đỏ run run

- Không...tôi không nhận tiền nữa

- Không cho ai thoát ra khỏi đây! _ Thiên Kì khê ra lệnh , khẩu súng nhỏ trên tay anh lia 1 vòng hương đúng chỗ Kim Anh

- DẠ _ không biết từ đâu 1 đám người mặc áo đen vào bao vây xung quanh , theo lệnh họ bắt từng người về bang trừ sự trừng phạt của ông chủ .

Quân và Thiên Kì khê tiến đến chỗ hai người con gái đó . Hiện giờ họ đã không ý thức được hành động của mình

- Xem ra họ đã bị hạ xuân được rồi ! _ Thiên Kì nhìn cô gái nhỏ trong lòng mình mà thở dài , nếu như anh đến muộn thì sẽ như thế nào ?

Cũng may mà có người báo tin ình !

Thật không giám tưởng tượng

- Phiền Anh chăm sóc hộ bà chị này cho em ! _ Thiên Kì để lại 1 câu cho Quân rồi nhanh chóng bế Loan rơi đi

Hiện tại bên trong chỉ còn nó và Quân . Cả người nó ưỡn ** khuôn mặt ửng hồng , hai mắt mơ hồ quầng rử , chiếc áo cứ như vậy mà để lộ cảnh xuân bên trong ...

- Chi tỉnh dậy cho anh !

- Quân ...Quân.....em nóng lắm ! __ Nó ôm chặt lấy Quân mà nũng nịu

- Chết tiệt

Cảm giác chóng mặt ập đến . Nó nhấc mi mắt dậy, trong đầu lại nghĩ đến sự việc hôm trước mà không khỏi rùng mình!

Đúng rồi !hôm trước Kim Anh đã ...

Mặt nó xanh mét.

Đảo mắt nhìn xung quanh,tieten thễ nhấc chân lên xem mình có mặc quần hay không ?

May là có ! quần áo vẫn còn trên người !Nhưng chỉ có điều đó không phải bộ cô mặc hôm qua thôi .

Hu..hu..

-Em đang làm gì vậy ?

-Quân ...Anh...Anh

Nước mắt nó bỗng tuôn ra .

- Sao lại khóc

- Em...em...

- Bình tĩnh ns anh nghe!_Quân xoa mái tóc nó,nhẹ nhàng ns:

- Em..em...hôm qua...

- Không có việc gì cả ? Dường như đã đoán được điều cô định ns ra, Quân chậm rãi ns từng từ .

- Sao..sao

- Chính là không có việc gì xảy ra cả

- Thật chứ?

- Em không tin anh __Quân nheo đôi mắt đẹp lại

- Không ...em tin ! __Nó mỉm cười đưa tay quệt hết nước mắt trên mặt .

- Đây!_Nó giật giật vạt áo của Quân

- Chuyện gì?

- Thật sự là không có chuyện gì xảy ra sao?

- Em rất muốn có chuyện xảy ra sao?

- Không chỉ là em muốn hỏi anh thật sự không có chuyện gì xảy ra chứ !(t/g:pó tay toàn tập vs chị này)

- Anh thật sự muốn bóp chết em!

*Nó ~~

Cả một buổi tối hôm đó Quân chẳng thèm liếc nhìn nó 1 cái nào !

Hạ Mẫn Chi :Liếc nhìn người đàn ông sắc mặt âm trầm ngồi ở trên ghế salon mà không khỏi rùng mình .Chắc là anh đang giận cô

Mẫn Chi lấy hết dũng khí , mặt dày bước tới :

“Đại nhân anh có khát nước không ?”

“”

“Anh không khát,vậy thì anh có muốn uống nước ngọt không ?”(t/g:Bộ 2 câu ấy có gì khác nhau vậy chi??)

“”

“Anh không uống thì để em bóp vai cho anh nha!” Nó vừa ns cũng không quân Quân có lên tiếng hay không , liền trèo lên ghế ngồi và bắt đầu sự nghiệp vinh quang .Động tác xoa bóp tuy có chút vụng về nhưng mềm mại vô lực

“Có thoải mái không “

“”

Bỗng dưng ,cách tay lớn vốn đáng để mặc cô sờ nắm linh hoạt chuyển động , nắm chặt tay cơ

Mẫn Chi thoáng giật mình, ngây ngẩn cả người :”Anh khó chịu chỗ nào”

“Anh nắm chặt tay em như vậy làm gì ?Ấ”

Còn chưa ns xong thì cô đã bị Quân nhẹ nhàng kéo vào trong ngực

“Anh muốn làm gì?” Nhận ra sự bất thường ,nó liền vùng vấ

y

“Anh muốn thử xem ?..”

“Thử cái gì”

Bỗng nó khẽ rùng mình, giọng nói lắp bắp trong khi đó bàn tay nóng rực ,to lớn đã thăm vào bên trong áo.

“Chờ 1 chút”

“Làm gì?” _Quân dưng động tác lại, nhúu mày bất mãn ns

“Không phải anh muốn làm ...cái đó chứ”

“Theo em thì sao?”_Quân hỏi ngược lại khẽ cắn lên cái cổ thanh tú của cô.

“Em...” Bỗng ánh mắt cô loé lên

“Em còn chưa tắm!”

“Em run cái gì?”Chả phải chúng ta đã làm qua rồi sao!

Ông tổ của tôi ! Cái đó khác lúc đó anh đang bị mất đi lí trí .Mẫn Chi thở dài

“Tôi tắm cùng em...”

“Đừng”

“Lại sao nữa “

“Hi hi hình như vừa nãy em đi tắm rồi “Nút áo trước ngực đã nhanh chóng được cởi ra hết .

“ Chờ 1 chút”

“Lại làm sao nữa”

“Em nghĩ ở trên ghế sofa không tốt lắm...”

“Được rồi “Quân ôm cô về phòng

.

“Anh lại làm gì vậy ?”

“Em chả bảo trên đó không tốt còn gì?, tôi đưa em lên giường”

Nó thiếu chút nữa thì hộc máu ngay tại chỗ .

“Em..Em...Còn chưa chuẩn bị”

“Không sao !Tôi không để ý vấn đề đó “

“Nhưng.....”

Giọng ns biến mất ở đầu lưỡi

hôm sau:

Khi mở mắt thấy ánh nắng rực rỡ xuyên qua cửa sổ nghe tiếng nước ào ào chuyển ra từ phòng tắm ,thì trong đầu cô lại hiện lên cảnh tượng ngày hôm qua.Cứ tưởng anh ta là người lạnh lùng, vô cảm chỉ nhìn người ta bằng nửa con mắt ,đôi khi lại dịu dàng đẹp như thiên thần Cô cứ tưởng anh là sự kết hợp giữa ác ma và thiên thần nhưng hôm qua trải nghiệm mới pít được anh chính là.....lưu manh

“Đang nghĩ gì?”

“Á...”

“Anh..anh....không phải vẫn còn trong đó sao” Cô đưa tay chỉ về phía nhà tắm

“Ngu ngốc”

“Ách...” máu dồn lên não _Anh dám mắng cô

“Nhưng anh lại thích em như vậy “

Mở to mắt hết sức, cô nghiêng đầu nhìn chăm chăm .Anh đang bày tỏ tình cảm vs cô sao?

“Thôi mau đi tắm rồi xuống lầu ăn sáng “

“Anh ns lại câu vừa nãy có được không ?”

“Ngu ngốc”

“Không !câu sau ấy cơ?”

“Xuống lầu ăn cơm...”

“Không phải câu trước ấy cơ.. “

“Ngu ngốc...”

Nó :~~

14. Chương 14 End

Cháp cuối :

Trong 1 quán cà phê nhỏ trên đường Chân Trời , có 2 chàng trai đang ngồi đó . Vẻ đẹp cùng sự tuấn tú của hai người đều khiến cho những người xung quanh phải đỏ mặt , các cô nàng e ấp nhắng đầu lên nhìn trộm còn những người đàn ông phải sợ sệt , nể nang trước khí chất hơn người của 2 người.

“ Cô ấy hiện giờ ra sao rồi ?” Nhật Long nhẹ nhàng nâng tách cà phê đen không đường trong tay lên , ánh mắt nhìn về phía người thanh niên hoàn mỹ trước mặt .

“ Vẫn như thế thôi !”

“”

Im lặng . Cả hai đều chìm trong suy nghĩ riêng của chính mình . Bỗng Nhật Long lên tiếng phá vỡ bầu không khí im lặng đó.

“ Tôi sẽ rời đi. Mọi việc trong hội đã giải quyết xong hết rồi !”

“ Lý do ?”

“ Chẳng có lý do gì cả , tôi định sang lon don cùng em gái và bắt đầu 1 cuộc sống mới “ Nhật Long đưa ánh mắt nhìn về phía xa , dường như anh đã suy nghĩ việc này từ rất lâu rồi.

“ Cậu xác định là sẽ bỏ cuộc ?” Thiên Kì nheo nheo đôi mắt hổ phách xinh đẹp , ngón tay thon dài gõ nhẹ lên mặt bàn thủy tinh trong suốt.

“ Có lẽ.Nhưng đó không đồng nghĩa vs việc tôi thua cậu. Trong mấy ngày qua tôi đã suy nghĩ rất nhiều , không biết cảm xúc của tôi đối vs Loan là gì ?”

“ Vậy còn bây giờ ?”Thiên Kỳ

“ Đó chỉ là những rung cảm nhẹ nhàng của 1 tình cảm thường yêu thôi . Chắc chắn cô ấy không phải là 1 nửa cuộc đời của tôi .Nhưng cô ấy lại làlà....”

Thiên Kỳ chăm chú nghe từng từ , trong lòng anh bỗng nhẹ mát như 1 dòng nước .

“ ...Là thiên thần may mắn ...”Nhật Long chậm rãi nói từng từ

“ Thôi tôi phải đi đây . Anh nhớ chiếu cố tới cô ấy đấy ! “ Nhật Long đưa tay ra trước mặt Thiên Kỳ .

Cái bắt tay dường như đã thay cho câu trả lời của anh.

• Tại nhà của Thiên Kỳ :

Nhỏ Loan hiện giờ đang ra sức lau chùi mọi thứ trong nhà . Một loạt sự việc xảy ra nhưng tất cả đều trôi qua 1 cách nhanh chóng có điều là nhỏ vẫn phải trung thành với công việc osin .

“ Em nhắc cái chân lên hộ cái nào !” Nhỏ Loan thở hổn hển , nhẹ nhàng nói vs cô bé Thuỷ Tiên . Con bé này sao từ nãy tới giờ cứ nhìn cô vs 1 ánh mắt kì quái thế không biết , đã thế còn nhếch mép cười rất đều nữa chứ . Chắc chắn là nó đã lấy bệnh của thằng cha Thiên Kỳ rồi .

“Chị thích hoa gì ? “ Thuỷ Tiên chu đôi môi nhỏ xinh ra , vẻ đẹp trong sáng cùng khuôn mặt xinh đẹp khiến Loan cũng phải ghen tỵ .

“ Hả ? em...em...không bị sốt đấy chứ ?” Loan đưa tay ra kiểm tra nhiệt độ trên trán của Thuỷ Tiên . Tuy đôi lúc cô bé hay bày trò quái ngớ , nhưng thật tình nhỏ rất quý nó . Cô coi nó như em gái vậy ?

“ Chị trả lời em đi !”

“ Hoa hồng “

“ Có thích sôcôla không ?”

“ có “

“ Có thích 1 buổi ăn cơm sang trọng vs khung cảnh lãng mạn không?”

“có “

....Vân vân và mây mây . Nhỏ cùng cô bé Thuỷ Tiên cứ 1 người hỏi 1 người trả lời cho đến khi trời tối .

“ Anh , em đã điều tra xong ?”

“ Ủhm ! em gái của anh là tốt nhất ! “

“ Đương nhiên ! Em là ai chứ ! “

“ Thôi ! Mau về phòng ngủ đi ! Mai em còn phải giúp anh đi tìm hạnh phúc chứ “ Thiên Kỳ xoa đầu cô bé .

“ Ok”

Cạch . cánh cửa khép lại .

“ Thuỷ Tiên mày làm tốt lắm ! Cứ như thế đi , anh ấy là anh trai của mình , bà chị ngốc dưới kia chuẩn bị làm chị dâu mày . Không tranh giành tình cảm 1 cách mù quáng nữa chi bằng mày làm 1 thiên thần để tác thành tình yêu của họ đi!” Thuỷ Tiên khẽ mỉm cười xinh đẹp . Chắc chắn cô sẽ tình được 1 người yêu mình thực sự.

Lại một ngày mới bắt đầu . Bầu trời trong xanh , từng hạt sương khẽ tan ra khi ánh nắng ban mai rọi xuống từng góc ngách . Một ngày vs công việc lau chùi , vươn vai Loan khẽ than cho số phận của mình . Nhảy xuống chiếc giường êm ái , cô nhanh chóng làm vệ sinh cá nhân rồi đi ra ngoài

Bụp

“Mọi ngườisao....sao....” Nhỏ Loan áp úng khi thấy 1 không gian được trang trí rất đẹp , tất cả mọi người đều có mặt ở đây. Đã xảy ra chuyện gì vậy ?

“ Sinh nhật vui vẻ !” Mẫn Chi ôm món quà to đùng để trước mặt nhỏ

“ Ừ nhỉ ? “ Loan khẽ vỗ nhẹ lên đầu mình . Cô chút nữa thì đã quên sinh nhật của mình .

“ Cảm ơn”

“ Chúc bà chị đã già thêm 1 tuổi !” Thuỷ Tiên cũng ôm 1 con gấu nâu to sụ ra trước mặt nhỏ

“ Eo ! Em lại bắt đầu rồi đấy “ Loan trách iu cô bé.

....Rồi mọi người vui vẻ hoà vào không khí hạnh phúc . Mỗi người mang 1 tâm trạng khác nhau . Nhỏ rất vui vì đã được nhận những món quà hết sức đáng iu từ những người bạn thân như tại sao cái tên Thiên Kì lại không tặng gì cho cô ? Loan hậm hực ngồi vào chiếc xích đu nhỏ ở ban công rộng cạnh nhà mà nhăn nhó ra mặt .

“ Sao trông cái mặt của cô như cái bị rách vậy ?” Một giọng nói châm chọc vang lên .

Thiên Kì từ từ đi đến ngồi cạnh chiếc ghế đá nheo mắt nhìn cô gái nhỏ trước mặt .

“ Anh...anh...” Tức đến nỗi không thể nói được . Loan quay mặt đi chỗ khác

“ Cho cô” Thiên Kì ném 1 hộp quà nhỏ về phía nhỏ

“ Là...là anh tặng tôi sao ...” Loan dường như không tin vào mắt mình . Chẳng lẽ bên trong này có mìn ?

Anh ta làm gì tốt như vậy ?

Tốt nhất là mở ra xem

Từng lớp giấy gói quà được thoát ra nhanh chóng . Đưa mắt nhìn vào trong , nhỏ thoáng sững người .

Nhẫn

Là 1 chiếc nhẫn mặt hình vương miện bên trên còn gắn 1 viên kim cương .

“ Anh...anh...”

“ Em...em...có muốn tiếp tục làm lau nhà, nấu cơm cho tôi không ?” (t/g: Anh Thiên Kì tỏ tình như thế đấy !)

Cốp

“ Em ngốc hay sao ? Phải nói là em có đồng ý lấy anh làm chồng không chứ” Không biết Mẫn Chi từ đâu chui ra , bất lực trước lời nói của thằng em liền nhanh tay giáng cho nó 1 cái cốc đau điếng .

“ Em dường như rất thích xen vào chuyện của người khác nhỉ ?” Quân nhìn nó 1 cách khó hiểu

Nhường như nhận ra có điểm không bình thường từ đôi mắt của Quân , nó nhanh chóng im bặt không dám có 1 hành động khinh suất nào nữa .

“ Za...Za...anh có phải là anh trai của em không vậy ?” Thuỷ Tiên lại để thêm vào

“ Chúng ta kết hôn đi ! “ Thiên Kì mặc những lời nói xung quanh . Ánh mắt nghiêm túc nhìn thẳng vào Loan , dường như sợ nhỏ biến mất vậy .

“Tôi...tôi...tôi...”

Thiên Kì cầm chiếc nhẫn nhẹ đeo vào tay cô .

“ Không cho phép từ chối “ Thiên Kì mỉm cười nói

“ Tai...tại..sao chứ ?” Loan tức giận khi thấy anh bá đạo như vậy . Tuy cô cũng có tình cảm vs anh nhưng cô đặc biệt không thích sự bá đạo như vậy

“ Vì em phải chịu trách nhiệm vs anh “ Thiên Kì cười rất chi là đều

“ Anh...anh...”

“ Đường như em rất bất mãn . Vậy thì tôi sẽ không khách khí kể chuyện ngày hôm đó vậy”

“ Hai người nói gì vậy ?” Mẫn Chi nổi máu tò mò

“ Hi..hi....có gì đâu tớ vs em bạn đang giao lưu tình cảm ấy mà “ Loan đưa tay lên che miệng Thiên Kỳ

“ Á cuối cùng cậu cũng đồng ý làm em dâu tớ rồi à ! hi..hi...”

“ Mọi người chúng ta mau rời đi thôi để họ còn ‘ giao lưu tình cảm ‘chứ “ Mẫn Chi cười mờ ám .

“ Ê...khoan đã ...mình còn chưa đồng ý mà” Nhưng mọi người chẳng ai thèm để ý đến lời nói của nhỏ cả .

“ anh...anh.....đi giải thích vs mọi người đi “

“ Giải thích cái gì ?”

“Thì chuyện vừa rồi đấy “ Mặt Loan khẽ ửng hồng

“ À ! “

“ Anh à cái gì ?”

“ Hoá ra là em thích anh”

“ai...ai....còn lâu tôi...tôi mới như vậy ?” Loan áp úng , mặt đã đỏ lại càng thêm đỏ hơn.

“ Thế em đỏ mặt cái gì ?” Thiên Kỳ xoa đầu cô

“Tôi...tôi...”

“ Tôi muốn cùng em đi tiếp chặng đường còn lại.”

Chỉ bằng 1 câu thôi.

Một Tình cảm nhẹ nhàng , tuy không cần nói nhiều nhưng đối vs 1 số người thì họ đã để hình bóng của đối phương ở trong lòng rồi .

Hãy yêu bằng trái tim

Hãy yêu hết mình để khỏi hối hận

Hãy quý trọng những thứ mình đã và đang có .

Một hôn lễ được tổ chức rất đẹp ở 1 hòn đảo riêng. Từng làn gió bay kèm theo hương vị dịu mát của nước biển , mọi thứ thật đẹp từ con người cho đến khung cảnh . Khoác trên người bộ váy trắng tinh khôi , trông nó hiện giờ thật xinh đẹp trên đầu cài đội 1 chiếc vòng hoa , mái tóc được uốn bồng lên ôm gọn khuôn mặt bầu bĩnh của nó .

“ Oa ..không ngờ bà trang điểm vào cũng đẹp dữ nha!”Loan thẩn người nhìn nó

.

“” Nó không nói gì , nhưng trong lòng rất hồi hộp, hai bàn tay cứ đan vào nhau .

Thật sự là đã cưới rồi

“ Á ! đến giờ rồi mình mau ra thôi “ Loan hét lên khi nhìn thấy giờ .

Nó bước đến đâu cũng đều thu hút ánh nhìn của mọi người. Khi cha nó đưa tay nó đặt lên tay Quân thì nó đã thất thần rồi . Ánh mắt nhìn chăm chăm vào người chuẩn bị làm chồng mình. Mái tóc đen bồng, đôi mắt hẹp đẹp lạ bộ lê màu trắng dường như càng tô đậm hơn dáng người hoàn mỹ của anh.

Chả phải đây là bạch mã hoàng tử trong chuyện cổ tích sao?

“E hèm” Quân háng giọng, trong lòng vui sướng khi nhìn thấy vẻ mặt của cô

Biết mình bị hố , nó liền cúi đầu nhìn chân váy .

“ Tí về nhà anh sẽ cho em ngắm “ Quân nghiêng đầu nói khẽ vào vành tai xinh đẹp của nó .

Đỏ mặt ! Hiện giờ mặt nó rất đỏ .

Lời hỏi của người chủ hôn cùng lời hứa lâu dài đã đánh dấu 1 tình cảm lâu bền giữa hai người họ .

Cha sứ đã tuyên bố họ chính thức trở thành vợ chồng .

“ Mẫn chi ...” Quân nhìn thẳng vào đôi mắt to sáng của nó

“ Dạ...”

“ Anh yêu em”

Quân cúi đầu xuống đặt lên cánh môi xinh đẹp của nó 1 nụ hôn .

Nụ hôn ngọt ngào

Nụ hôn của hạnh phúc

Nụ hôn chứng tỏ quyền sở hữu của anh đối vs cô

Tuy không phải là 1 tình yêu mãnh liệt , cũng chả phải 1 tình yêu khắc cốt ghi tâm Nhưng họ đã yêu bằng cả tấm lòng .

Hoàn

Còn phần phiên ngoại về 1 cặp nữa không biết các độc giả có muốn đọc không đây!

Ngoại truyện 1: Sự xuất hiện của một thiên thần nhỏ...

Vài năm sau đó.....

*Tại bệnh viện:

Tiếng la hét dữ dội từ phòng sinh vang ra , khiến cho những người bên ngoài cũng cảm thấy sợ cùng . Hai tay bó gối , ánh mắt luôn nhìn về phía gian phòng bệnh. Quân dứng lên nỗi lo cùng niềm vui hạnh phúc . Vui vì anh sắp được làm ba nhau lại bồn chồn , lo lắng vì tiếng hét , nấc của nó.

“ Eo ! sao lâu vậy ?” Loan đi đi , đi lại

“Con bé Loan này còn sốt ruột hơn cả thằng Quân nữa “ Mẹ của Quân

“ Em ngồi yên đi ! Anh đang chóng hết cả mặt vì em đây “ Thiên Kì kéo nhỏ Loan ngồi cạnh mình , có phải cô đã quá phần khích rồi không

ÁaaaaaaaaTiếng hét lại một lần nữa vang lên

“ Sợ quá ! Em sẽ không bao giờ sinh baby đâu “ Loan đưa tay bịt tai lại.

“ Em dám “ Thiên Kì nhướn mày nhìn cô

“Em...em...Nói chung là em sẽ không sinh em bé đâu. Thích thì anh đi mà sinh! “ Loan vẫn bướng bỉnh cãi lại nhưng trong lòng lại hơi sợ vì đôi mắt của Anh hiện giờ rất lạnh

“Anh tự mình sinh?...” Thiên Kì nắm chặt lấy tay cô , nheo đôi mắt hỏ phách xinh đẹp nhìn chăm chăm vào khuôn mặt bướng bỉnh đang ngồi kế bên.

“Đúng...”

“Á...anh lôi em đi đâu vậy ?” Loan hết hồn khi thấy Thiên Kì lôi mình ra ngoài

“ Về nhà làm việc có thể sinh được em bé “

Loan:~ .~

Oe...oe..oe...

Tiếng khóc của trẻ con vang lên , đã cứu Loan 1 bàn thua trông thấy.

“ Cô ấy thế nào rồi!” Bác sĩ vừa ra thì đã bị Quân tóm lại tra khảo.

“ Mẹ tròn con vuông, Chúc mừng anh”

“Bác sĩ , đó là con trai hay gái vậy?”

“ Con trai”

“ Á ...tương lai lại có thêm 1 kẻ sẽ làm khổ phụ nữ rồi “ Loan thở dài nói

“ Em thật là...” Thiên Kỳ bất lực trước câu nói của cô

Nó nằm yên trên giường hai mắt nhắm lại , khuôn mặt trắng xanh nhưng nó lại đẹp đến lạ thường .

“Chi...” Quân đến bên cạnh giường khẽ gọi nhẹ tên nó

“...” Mở mắt , nó khẽ mỉm cười xinh đẹp.

“ Cảm ơn em”

“ Eo ! anh hôm nay hiền ghê ta “ Nó chớp chớp mắt

“”

“Mà con cả chúng mình có xinh không?” Nó

“ đương nhiên! Nhưng hiện giờ em bé đang phải giữ nhiệt trong phòng dành cho trẻ sơ sinh” Quân cứng chiều nhẹ nhàng nói

“ Sao anh nhìn em có vẻ gian gian vậy ?”

“ Quên nói với em là anh sẽ lên kế hoạch hà hạ em để lấy lại những thứ mà em đã hành hạ anh trong suốt 9 tháng qua “

“anh...anh...”

“ Thôi em nghỉ ngơi đi , anh sẽ ở bên cạnh em” Quân kéo lại chăn cho nó

“ Nhưng em không buồn ngủ “

Uhm trông mặt nhợt nhạt thế kia mà bảo là không mệt ! Quân nhún mày nhìn nó

“ Ạch ...em ngủ là được mà!”

Tại khuôn viên của 1 biệt thự rộng lớn có 1 cậu nhok tầm 5, 6 tuổi đang bày trò treu chọc đám người hầu

“LÃNH TRÍ HUY” Tiếng nó vang vọng cả 1 khu

“ Mẹ “ Cậu bé chớp chớp đôi mắt to tròn , cặp mắt long lanh nhìn về phía nó

“ Con...con...” Từ khi thằng bé được sinh ra , nó đã biết lớn lên thằng nhok này sẽ rất đẹp, sẽ là 1 phần tử hại dân hại nước nhưng mới bé tí mà đã có sức hấp dẫn như vậy thì cô cũng phải buông xuôi

“ Mẹ sao vậy ?” Huy chạy ùa vào lòng cô , dụi đầu nũng nịu

“ Con đúng là 1 tên tiểu yêu mà “ Cô nhéo má thằng bé

“ Á ...đau con”

“ Mẹ còn chưa hỏi tội con đấy !”

“ Tội gì hả mẹ ? Con ngoan lắm kia mà “

“ Con còn nói à ! Vậy làm sao cô bé Thiên Thiên nhà kẻ bên lại khóc ?”

“ À ! con nhỏ đó hả mẹ ! Con chỉ bảo mặt nó giống trái bí thôi mà “

“ Con...con...”

“ Aba...”

“ Em lại làm sao vậy ?”

“ Anh à ?”

“ Sao?”

“ Trước đây khi còn bé xítu anh cũng hay làm tổn thương những trái tim trong sáng của các cô bé đúng không ỉ? Nó thờ dài , thiếu não nói vs ck của mình

Quân:>.....

“ Huy mẹ con lại phát bệnh hả ỉ? Quân ôm bé Huy vào lòng , khẽ bỡ nó

“ Dạ....Ba cũng phát hiện ra hả . Thảo nào mà sáng nay mẹ cứ như vậy suốt thôi . Có phải là ba chưa ẹ uống thuốc phải không ạ “

“ à ...hình như là ba quên mất “ Quân như vỡ ra, anh bế thẳng bé chuẩn bị rời đi

“ LÃNH MINH QUÂN CÙNG LÃNH TRÍ HUYhai người mau đứng lại.....”

“ Ba à mẹ lại phát bệnh rồi !”

“ Thôi chúng ta mau chạy thôi không thì lây bệnh mất “ Quân khẽ cười khi nhìn thấy bóng dáng nhỏ xinh đang cố đuổi theo

“Á.....có mà hai người ms bệnh đó”

“ Mau đứng lại cho em”

“mẹ ...mẹ ...mẹ chạy chậm thật đấy “

“ Mẹ con vốn không có tế bào vận động mà “

“ha....ha...ha...ha.....”

Không biết m.n có thích đọc ngoại truyện của cô bé Thủy Tiên xinh đẹp cùng vs Nhật Longkhông ?

Ai muốn đọc nhớ ghi danh nha!

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/anh-tan-roi-do>